

เพื่ออนาคต มศว

บันทึกอธิการบดี

2546-2550

(วาระ 2546-2554)

ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานยุทธศาสตร์
เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2554

เพื่ออนาคต มศว

บันทึกอธิการบดี

2546 - 2550

ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานยุทธศาสตร์

เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2554

พิมพ์ครั้งแรก พุทธศักราช 2554

จำนวนพิมพ์ 1,000 เล่ม

พิมพ์ที่ สันติศิริการพิมพ์

1316 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 57 แขวงบางบำหรุ

เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700

โทร.0-2424-3975 โทรสาร 0-2881-9849

คำนำ

ในวาระแรกของการบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จาก 28 มิถุนายน 2546 ได้เขียนเป็น “บันทึกอธิการบดี” ลงในสิ่งพิมพ์ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 15 พฤศจิกายน 2546 - 20 เมษายน 2550 รวม 35 ตอน เป็นการเขียนบันทึกง่ายๆ เป็นกันเอง เขียนเป็นตอนๆ เหมือน เขียนข่าวสังคม เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับแนวคิด นโยบาย การทำงาน การก่อสร้าง การแก้ปัญหาต่างๆ

เมื่อการบริหารมหาวิทยาลัยในวาระที่สอง เดินทางมากกว่าครึ่งทาง (2553) มีผลงานที่เป็นสภาพทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การก่อสร้างมากมายเกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ หลายคนบอกว่าจะรวบรวมไว้เป็นกลุ่มก้อนเพื่อต่อยอดไปสู่อนาคต จึงได้นำการบันทึกภาพที่แสดงการเปลี่ยนแปลงทางสภาพกายภาพที่หลากหลาย จัดพิมพ์ร่วมกับ “บันทึกอธิการบดี” ดังกล่าว เพื่อเตรียมส่งไม้สำหรับพัฒนาการของมหาวิทยาลัย สืบไปในอนาคต

ผมประสงค์จะให้ “บันทึกอธิการบดี” เล่มนี้ เป็นของขวัญสำหรับ วันสงกรานต์ วันปีใหม่ของไทย ที่ชาวมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มุ่งมั่น และร่วมกันจัดงาน ณ เรือนไทยหมู่ ๖ ทูลกระหม่อมแก้ว มศว องค์กรฯ อย่าง มีคุณค่ายิ่ง

ขอผู้ทำงานหนักและผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย ได้รับความขอบคุณอย่าง ลึกซึ้งจากชาว มศว ทั้งปวง ที่ชาว มศว ได้แสดงพลังร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒที่เรารักยิ่ง ให้ก้าวไกลลุ่มลึกมาจนถึงทุกวันนี้

ด้วยกัลยาณมิตร

(ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1 มีนาคม 25534

สารบัญ

15 พฤศจิกายน 2546	57
พลังความร่วมมือและกฐินพระราชทาน	
20 พฤศจิกายน 2546	59
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงปีติโสมนัสยิ่ง	
25 พฤศจิกายน 2546	61
มหาวิทยาลัยคือ “บ้าน” ของเรา	
9 มกราคม 2547	64
งานพระราชทานปริญญาบัตร	
10 มกราคม 2547	66
เราจะก้าวไปด้วยกันอย่างไร	
12 มกราคม 2547	69
งบประมาณและโรงพยาบาลยาสูบ	
20 มกราคม 2547	72
กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ “กีฬามหาวิทยาลัย”	
20 มีนาคม 2547	75
การเสนองบประมาณและความคาดหวัง	
24 มีนาคม 2547	78
การปรับโครงสร้างองค์กร	

27 มีนาคม 2547	80
การพัฒนางานวิชาการคือการพัฒนามหาวิทยาลัย	
21 มิถุนายน 2547	83
การเปิดเรียนปีการศึกษา 2547	
23 มิถุนายน 2547	88
การก่อสร้างที่ร่วนวายปลายปี 2547 และ 2548	
25 มิถุนายน 2547	91
งานใหญ่ปลายปี 3 งาน	
2 กันยายน 2547	94
ความพยายามในเรื่องทรัพย์สิน	
10 กันยายน 2547	98
โครงการอดีตเพื่อนาคต	
2 ตุลาคม 2547	100
งานบริหารคือการตัดสินใจ	
28 ตุลาคม 2547	103
การพัฒนาที่ มศว องค์กรักษ์	
18 พฤศจิกายน 2547	107
หลายเรื่องก่อนสิ้นปี	
29 พฤศจิกายน 2547	110
วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	

20 ธันวาคม 2547	113
ที่ดิฉันริมคลองแสนแสบ มศว ประสานมิตร	
1 กุมภาพันธ์ 2548	116
หลายเรื่องที่จะคุยกัน	
3 กุมภาพันธ์ 2548	119
เดือนที่สองของปี	
4 กุมภาพันธ์ 2548	122
ความพยายามในการผลักดัน	
10 กุมภาพันธ์ 2548	125
เราต้องไปอย่างมีทิศทาง	
4 เมษายน 2548	129
ความพยายามในการพัฒนาและจัดระบบองค์กร	

พระพุทธรุคควาวิจิตร หอพระพุทธรุคควาวิจิตร มศว องครักษ์
ปฏิมากร : บำรุงศักดิ์ กองสุข (2548)

รูปจำลอง สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) จำลอง
ในคราวทอดผ้าพระกฐินพระราชทาน ณ วัดไชโยวรวิหาร
จังหวัดอ่างทอง พุทธศักราช 2547 (บำรุงศักดิ์ กองสุข:
จำลอง)

จิตรกรรมสีน้ำมัน “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”
ศิลปิน : ไพโรจน์ ดาวประดับวงษ์ (2548)

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรง
ปลูกต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย “ต้นราชพฤกษ์” หน้า
อาคารประสานมิตร วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี 18 พฤศจิกายน 2546 (ปีแรกใน
วาระแรก)

รางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น อาคาร
ประสานมิตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รางวัล
พระราชทานจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม
บรมราชกุมารี ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวัง
ดุสิต 18 มิถุนายน 2552

อนุสาวรีย์ประติมากรรมสำริดจำลอง ศาสตราจารย์
ม.ล.ปิ่น มาลากุล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (2552)

รูปปั้นดินอนุสาวรีย์ประติมากรรมจำลอง ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ณ โรงปั้น
ของประติมากร พันโทนพดล สุวรรณสมบัติ (2549)

วันพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณอุบล กรุงเทพมหานคร ณ มศว องค์กร
มุมมองจากห้องพักรับรอง ชั้น 6 อาคารอำนวยการ (2551)

การย้ายพิธีพระราชทานปริญญาเกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตรจาก มศว ประสานมิตร ไปยัง มศว องค์กรษ์ พุทธศักราช 2546 (ปีแรกของการบริหารงานวาระแรก) ยาก ลำบากมาก แรงต่อต้านมากมาย แต่พลังร่วมเข้มแข็งกว่า ทุกอย่างบรรลุเป้าหมาย ด้วยดี พิธีการ ณ มศว ประสานมิตร เต็มไปด้วยปัญหา พื้นที่ไม่สัมพันธ์กับปริมาณ นิสิตที่เพิ่มขึ้นทุกปี การจัดแถวถ่ายบัณฑิตจากอาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มายังหาประชุมใหญ่ เป็นปัญหา ทั้งพื้นที่และความสงบเรียบร้อย ต้องขยายพื้นที่ไปที่ลานอริฐแดงด้านข้างหอประชุม ใหญ่ และที่สำคัญที่สุด พิธีการดังกล่าวก่อให้เกิดอัมพาตการจราจรทั่ว กทม. ทั้ง วันซ่อม 2-3 วัน และวันพิธี

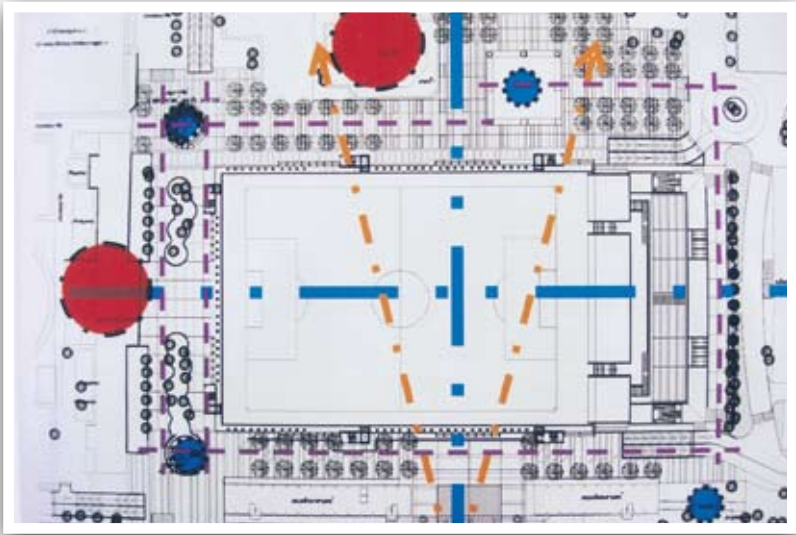
อาคารกีฬาสถาน 1 พัฒนาเป็นห้องประกอบพิธีพระราชทานปริญญาเกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร ปีแรก (2546) ระหว่างเตรียมงานยามค่ำ นิสิตชาย 2 คน เข้ามาดูในบริเวณงาน เมื่อวิ่งกลับออกไป คนหนึ่งบอกว่า “ของเราสวยที่สุด สวยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น” การลงทุนปรับปรุงตกแต่งและสร้างเก้าอี้สวยงาม ประมาณ 5 ล้านบาท

ศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ฝ้าดูการก่อสร้างอาคารที่จอดรถใต้ดิน “มศว 60 ปี” ซึ่งก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นพื้นที่จอดรถ สนับสนุนพันธกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัย อย่างดียิ่ง สำหรับอนาคตของ มศว อันยาวไกล (2552) ที่จอดรถใต้ดิน 2 ชั้น บรรจุรถ ได้ประมาณ 800 คันเศษ บริเวณใต้ลานอโศกมนตรี “SWUNIPLEX” ชั้นเดียว อีกประมาณ 100 คัน รวมแล้ว ประมาณ 1,000 คัน

ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี เฝ้าดูการก่อสร้างมากมายภายในมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (2552)

แผนผังการสร้างอาคารและปรับพื้นที่ จากลานอโศกมนตรี มาสู่พื้นที่ภายใน มศว ประสานมิตร เปิดทางเข้าใต้ดินจากถนนอโศกมนตรีเข้าสู่ที่จอดรถใต้ดินใต้สนามฟุตบอล ตัดอาคารคณะสังคมศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ สร้างแกนและมุมมองเข้าสู่ภายใน มองเห็นอาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2547) โดดเด่นงดงาม และก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล กลางสนาม “ม.ร.ว.จุรีพรหม กมลาสน์”

การก่อสร้างอาคารจอดรถใต้ดิน “มศว 60 ปี” และอาคารอนุรักษ “อาคารประสานมิตร” (2552)

วาระ “มศว 60 ปี ศรีสง่ามหานคร” มหาวิทยาลัยได้นำดินกลางใจใต้สนามฟุตบอลลีก 30 เมตร ใฝ่พอบมบเป็นศรีธานุสรณ์ (2552) แต่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

เราขุดล้อมต้นไม้ทุกต้นรอบสนามฟุตบอล เพื่อก่อสร้างอาคารจอดรถใต้ดิน ขนย้ายไปปลูกที่ มศว องค์กรักษ์ และจะปลูกต้นไม้ใหม่ทั้งหมด ต้นไม้ขนาดใหญ่ ปลูกให้เป็นระบบระเบียบตามแผนผังออกแบบ เน้นต้นชมพูพันธุ์ทิพย์เพื่อให้เป็น “Pink Campus” ที่ มศว ประสานมิตร ปลูกต้นราชพฤกษ์และต้นไม้ดอกสีเหลืองที่ มศว องค์กรักษ์ เพื่อให้เป็น “Yellow Campus” ต่อไป

การขุดล้อมและขนย้ายต้นโพธิ์ 3 ต้น จาก มศว ประสานมิตร ไปปลูก “เจริญงอกงาม” ที่วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย อำเภอพัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว (2552)

หุ่นจำลอง อาคารบริการ : ศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล
(300 ล้าน) ขวามือ (17 ชั้น)อาคารนวัตกรรม :
ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี (400 ล้าน) ซ้ายมือ
(22 ชั้น)

มุมมองจากชั้น 13 อาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์ ขวามือคืออาคารเรียนรวม : หอวง
สวัสดิสารศาสตรพุทธิ (Learning Tower) ซ้ายมือคืออาคารนวัตกรรม :
ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ขณะกำลังก่อสร้าง (2551) มศว ประสานมิตร
มุมมองออกไปยังลานอโศกมนตรี “SWUNIPLEX” (Srinakharinwirot University
Complex)

มุมมองจากพื้นที่วิชาการ “Academic Zone” ผ่าน
คณะสังคมศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มองเห็นอาคาร
นวัตกรรม : ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี กำลัง
ก่อสร้าง (2551)

มุมมองจากลานอโศกมนตรี “SWUNIPLEX” อาคาร 300 ล้าน (ขวามือ) อาคาร 400 ล้าน (ซ้ายมือ) ดำเนินการตัดอาคารคณะสังคมศาสตร์ กว้างประมาณ 30 เมตร เพื่อให้มองเห็นทะเลบริเวณพื้นที่วิชาการ (Academic Zone) มองเห็นอาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (หอนาฬิกา) Landmark ของ มศว เปิดฮวงจุ้ยและโหงวเฮ้งใหม่ รถจากลานอโศกมนตรี จะลงอุโมงค์ทะลุเข้าสู่อาคารจอดรถใต้ดิน “มศว 60 ปี” เสร็จสมบูรณ์เดือนมิถุนายน 2553

มุมมองจากทางด่วน (2552) มาสู่ มศว ประสานมิตร กทม. (คุณทองดี พงษ์พล
ชัยบรรณเร็ว)

พระพรหมมิ่งคลาจารย์ “หลวงพ่อปัญญานันท์ภิกขุ” ท่านผู้เป็นแรงบันดาลใจและ
พลังอันสำคัญ ในการผลักดันให้โรงพยาบาลชลประทาน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข
ย้ายมาสังกัด มศว เมื่อ 7 ตุลาคม 2550

เมื่อโรงพยาบาลชลประทานย้ายมาสังกัด มศว ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ ชลประทาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ซึ่งชื่อดังกล่าว ได้ขออนุญาตจากหลวงพ่อปญานันทภิกขุก่อนมรณภาพ และได้แจ้งไว้ตั้งแต่เมื่อเรื่องเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปี 2550

ภาพร่างแนวคิดเบื้องต้น อาคารศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ ชลประทาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาคารปฏิบัติการ อาคารเรียน หอพักแพทย์และพยาบาล งบประมาณ ประมาณ 1,800 ล้านบาท (2551) ช่วงปี 2553 ดำเนินการก่อสร้าง 3 อาคาร ประมาณ 1,500 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2554 ประมาณ 300 ล้านบาท

อาคารเรียนรวม : หอวงสวัสดิศาสตรพุทธิ มศว
ประสานมิตร ท่ามกลาง “ฟ้าสีทอง ผ่องอำไพ” มศว
จะยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน (2552)

อาคารเรียนรวม “Learning Tower” หลวงสวัสดิสาร
ศาสตรพุทธิ ขณะกำลังก่อสร้าง และอาคารหอสมุดกลาง
ยังไม่ได้ปรับปรุงและทาสี (2551)

อาคารวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน ขณะกำลัง
ก่อสร้าง (2551)

แบบจำลองอาคารโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่าย
ประถมศึกษา) สร้างเสร็จสมบูรณ์ พุทธศักราช 2553

อาคารอนุรักษ์ บ้านหลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ และศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี
ขณะปรับปรุง (2549)

ห้องเกียรติยศในหอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาคารประสานมิตร
มศว ประสานมิตร เปิด 28 มิถุนายน 2552

ขณะกำลังก่อสร้างสะพาน 3 “สะพานราชพฤกษ์” สะพานด้านสถาบันวิจัย พัฒนา และสาธิตการศึกษา (โรงเรียนสาธิต) มศว องครักษ์ (2549)

เมื่อเริ่มก่อสร้างอาคารสถาบันวิจัย พัฒนา และสาธิตการศึกษา ณ พื้นที่ สปก. ที่ได้รับมา 205 ไร่ (2551) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ 2552

การก่อสร้างอาคารสถาบันวิจัย พัฒนา และสาธิตการศึกษา มศว องค์กรฯ งบประมาณ
การก่อสร้างประมาณ 300 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2551-2553 เพื่อเปิดรับนักเรียน
ทั่วไป ปีการศึกษา 2554

SWUZA “สุวซ่า” พลาซาสวัสดิการ มศว องค์กรฯ เปิด
บริการ 2552

แบบจำลองเบื้องต้นของอาคารบูรณาการ 3 คณะ คณะพลศึกษา คณะเทคโนโลยีและ
นวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร คณะธรรมนิเทศศาสตร์ ณ มศว องค์กรกิจ งบประมาณ
ประมาณ 400 ล้านบาท เริ่มก่อสร้างปีงบประมาณ 2552 สามปีงบประมาณ

แบบจำลองและร่างแนวคิดในการพัฒนาวิทยาลัยโพธิวิชชาลัย อำเภอดอนนาคร จังหวัดสระแก้ว ที่ดินบริจาค 80 ไร่ งบประมาณ 20 ล้านบาท มูลค่าเช่าเรียนนิสิต เบื้องต้น 3 ล้านบาท จากบริษัท น้ำตาล KSL. งบประมาณแผ่นดิน 150 ล้านบาท งบประมาณมหาวิทยาลัย 20 ล้านบาท (2551) ขยายโครงการดำเนินการวิทยาลัย โพธิวิชชาลัย อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พุทธศักราช 2553 งบประมาณแผ่นดิน 258 ล้านบาท และ “ศูนย์ครูและศิษย์เก่าสัมพันธ์” วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย จังหวัดน่าน

อาคารดิน อาคารทรงงานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วิทยาลัย
โพธิวิชชาลัย อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว (2549)

ชาวบ้านนิรนามผู้มีพลังศรัทธามาช่วยกันสร้างอาคารดิน วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย รถตู้
โฟคสวาเกน ประจำตำแหน่งอธิการบดี อาคารทรงงาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว (2549)

ส่วนหนึ่งของชาวจังหวัดสระแก้วและพลังศรัทธาในการสร้างและก่อสร้างอาคาร
วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว (2549)

อาคารเรือนไทยหมู่ ๘ ทูลกระหม่อมแก้ว “พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย” ณ มศว องค์กรฯ ขณะกำลังก่อสร้าง (2552) เรือนไทยชุดเก่า (ชุดใหญ่สุด) ผู้ออกแบบ รองศาสตราจารย์ ดร.ภิญโญ สุวรรณคีรี ราชบัณฑิต ศิลปินแห่งชาติ สาขาสถาปัตยกรรมไทย (ได้รับดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2531) ประติมากรรม “นกคุ้ม” ด้านหน้า โดย กมล ทัศนาญชลี ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ศิษย์เก่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว) เป็นอาคารไม้สักทองประกอบคอนกรีตเสริมเหล็ก งบประมาณ 35 ล้านบาท ถมปรับพื้นที่และภูมิทัศน์ประมาณ 15 ล้านบาท รวมงบประมาณ เบื้องต้น 50 ล้านบาท (2552) สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนิน งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 23 วันที่ 2 พฤศจิกายน 2552

อาคารเรือนไทยหมู่ ๓ ทูลกระหม่อมแก้ว “พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย” ณ มศว
 องค์กรฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนิน ทรง
 เปิดอาคาร ทรงปลูกต้นราชพฤกษ์ ทรงดนตรีไทย ทรงลอยพระประทีป ทรงฟังเพลง
 พื้นบ้าน “แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์” (ลอยเรือเล่นเพลงกลางสระประกายแก้ว)
 และเสวยพระกระยาหารเย็น วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
 ครั้งที่ 23 “วันลอยกระทง” 2 พฤศจิกายน 2552

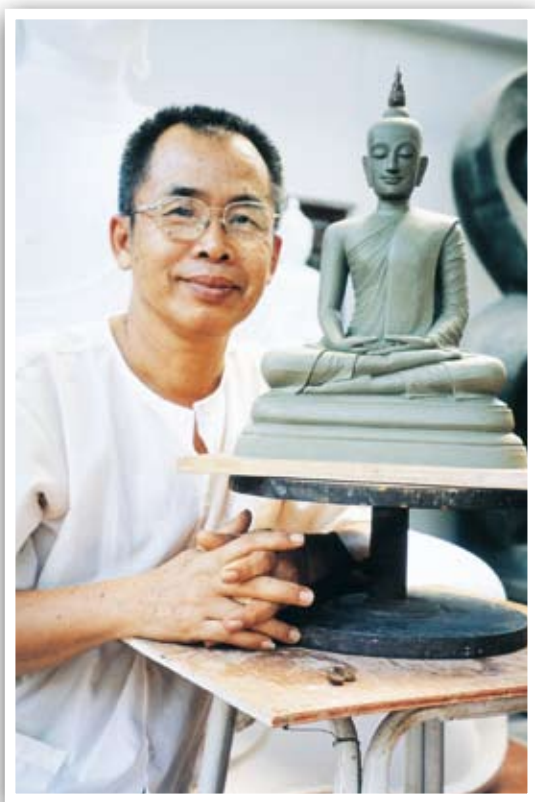
หน่วยบริการทันตกรรม ภายใต้โครงการบริการวิชาการแก่สังคม (บก.) การบริการทางการแพทย์บูรณาการเคลื่อนที่ ที่ดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี 2548 เป็นพลังร่วมที่บริการอย่างมีประสิทธิภาพมาก จากคณะทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพและคณะอื่นๆ

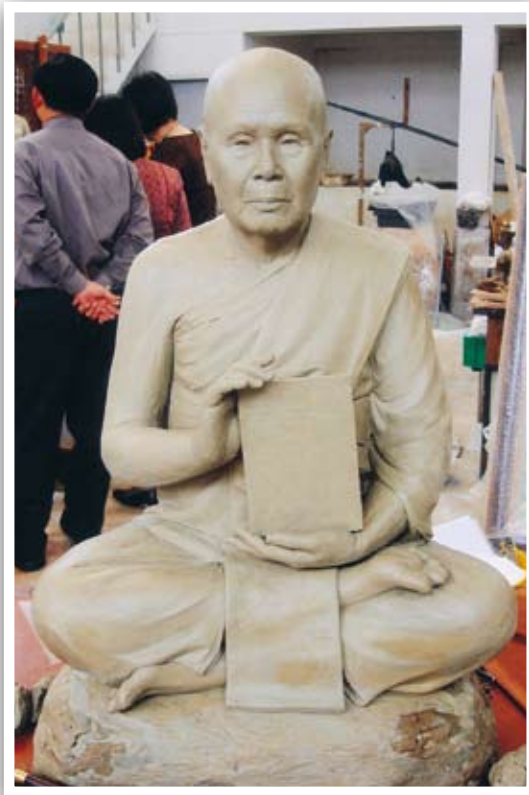
โครงการบริการวิชาการแก่สังคม ในสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่มีปัญหา พุทธศักราช 2551 โดยมีคณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นผู้นำ

มศว 60 ปี ศรีสง่ามหานคร “จุดเปลี่ยน มศว” 28 มิถุนายน 2552 บรรดาศิษย์เก่า
ผู้บริหาร และคณาจารย์

ปฎิมากร บำรุงศักดิ์ กองสุข และรูปปั้นจำลอง พระมหา
พุทธพิมพ์ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง (2547)

เราสร้างรูปจำลองหลวงพ่อปัญญาบันทิกขุ หล่อสัมฤทธิ์
(บำรุงศักดิ์ กองสุข : จำลอง) 2549

กระถางคบเพลิงการแข่งขันกีฬา ศูนย์กีฬา มศว ออกแบบและก่อสร้างเมื่อ มศว เป็น
เจ้าภาพ การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย 2541 (วิรุณ ตั้งเจริญ : ออกแบบ)

บันทึกอธิการบดี

15 พฤศจิกายน 2546

พลังความร่วมมือและกฐินพระราชทาน

• เมื่อเข้ารับงาน 28 มิถุนายน 2546 ทราบดีว่า ไตรมาสที่ 3 และ 4 ของปี เป็นช่วงเวลาที่งานซับซ้อนมาก จะสิ้นปีงบประมาณ เปิดภาคเรียนใหม่ งานกฐินพระราชทาน งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี งานพระราชทานปริญญาบัตร • เมื่อรับงานและทราบว่า หอพักนิสิตที่องค์กรฯไม่เสร็จ (ทราบล่วงหน้ากันมาแล้วพอสมควร) การตัดสินใจชะลอนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ยังไม่ให้ไปอยู่หอพัก การมีเวลาแก้ปัญหา 1 สัปดาห์ วิกฤตมาก ก็ต้องขอบคุณทุกคนที่ใช้พลังกายและใจฝ่าวิกฤตออกไปได้ ก็เป็นความทรงจำแรกสำหรับการทดสอบพลังความร่วมมือ • เรื่องกฐินพระราชทานตามเข้ามา เมื่อรับงาน “วัดหลวง” ใน กทม. ไม่มีแล้ว มีผู้จองไปหมด โทรศัพท์ไปวัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร จังหวัดลำพูน เป็นช่วงเวลาที่ทางวัดกำลังตัดสินใจ ขอจองพื้นที่ รับประทานอาหารถึงกรมการศาสนา จอมวันอาทิตย์ที่ 19 ตุลาคม 2546 ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม (อาจารย์จันทร์ทิพย์ ลิ้มทอง) ดำเนินการ • แล้วพวกเขาก็ทำให้เป็นงานสำคัญ งานใหญ่ที่สืบสานวัฒนธรรมประเพณี ทอดผ้าป่าหนังสือ 11 โรงเรียน (ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงนารถ ชัยรัตน์ กรุณาดำเนินการ) จัดพิมพ์โคลงนิราศหริภุญชัย ที่สังคายนาโดย ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร (ขอบคุณบรรณาธิการ) เล่มหนามาก • พวกเราเดินทางไปกันประมาณ 300 คน ท่านนายกสภามหาวิทยาลัยกรุณาไปร่วมทอดกฐินพระราชทานกับเราด้วย มีการสาธิตกระบวนการเรียนรู้และการใช้หนังสือเป็นสื่อการเรียนรู้ลอยโคม 55 ลูก (อายุ 55 ปีของ มศว) ชันโตกดินเนอร์ การแสดงลำานา และนิสิต มศว สลับกัน • วันทอดกฐินพระราชทาน มีขบวนแห่สวยงามยาวเหยียด

เข้าเมือง ชุตปกติขาวของขาว มศว แสดงพลังความร่วมมืออย่างงดงาม • ยอดทำบุญ 1 ล้าน 1 แสนเศษ บริจาคสำหรับหนังสือประมาณ 3 แสนบาท ขออนุโมทนามากมายเกินกว่าที่คาดหวัง • ได้ไปพบอธิการบดีสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อจะร่วมมือพัฒนาคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เดินทางต่อไปนาแห้ว จังหวัดเลย ซึ่ง มศว ไปลงทุนสร้างอาคารไว้ 2 หลัง (2 แสนเศษและ 8 แสนเศษ) บนพื้นที่ 11 ไร่เศษ “การเป็น มศว ที่นาแห้ว ยังสับสนมาก” • เลยไปพบผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งจะมอบที่ดินเบื้องต้นให้ 1,800 ไร่ พวกเราหารื้อกันเบื้องต้น... วิทยาลัยชุมชน (Community College) การค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนามหัตถกรรมผลไม้อุดรดิตถ์ หลังปีใหม่เราจะเดินทางไปลงรายละเอียดที่อุดรดิตถ์ • ขอขอบคุณทุกท่าน ขอขอบคุณพลังความร่วมมือที่ทุกคนลุกขึ้นมาด้วยร่างกาย แรงใจ และแรงสติปัญญา พัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็น “บ้าน” ของพวกเราทุกคน ... ขอขอบคุณ •

20 พฤศจิกายน 2546

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ทรงปฏิบัติโสมนัสยิ่ง

• “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ครั้งที่ 17 วันที่ 18 พฤศจิกายน 2546 ณ มศว ประสานมิตร • ระยะเวลาเตรียมงานสั้นมาก การจัดซื้อที่ 3 ไร่เศษ เพื่อเปิดทางข้ามมหาวิทยาลัยด้านถนนอโศกเพ็งเสร็จสิ้น (โอนดอยอยู่ในมือ 28 สิงหาคม 2546 เวลา 10.09 น.) ช่วยกันวางแผนงานเปิดอาคารอนุรักษ์ (อาคาร 3) “อาคารประสานมิตร” ... ต้องทำให้ได้ • ปรับปรุงด้านหน้าอาคารและด้านในบางส่วน (เบื้องต้นเฉพาะห้องประชุมบริบท ห้องเทพอนันตภูมิ ห้องจารอัครลักษณ์) อีกส่วนหนึ่ง ได้ขอความกรุณาจากคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งมีห้องทำงานที่อาคาร 3 ได้รับความกรุณาและความร่วมมืออย่างยิ่ง กำลังดำเนินการย้ายไปยังอาคาร 14 • แต่งเพลงกันใหม่ 48 พระพรธชา สยามบรมราชกุมารี และเพลงอื่นที่ไพเราะมาก (ขอบคุณสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล) จัดพิมพ์หนังสือที่ระลึก พระสหายรองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ กรุณาต้นฉบับ เป็นประวัติศาสตร์หน้าสำคัญที่ทุกคนต้องอ่าน สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม พิมพ์แผ่นพับ 2 ชุด ยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ จัดพิมพ์เสร็จ สดๆ ร้อนๆ “ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวประเทศไทย” ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรรกวิณ และคณะ “การศึกษาไทย” รองศาสตราจารย์วรวิทย์ วตินสรากร และวารสารการศึกษาพื้นฐาน ฉบับปฐมฤกษ์ “มศว โลกทัศน์” ดร.อรลักษณ์ แพร่ตฤล : บรรณาธิการ (ขอบคุณ) • 15.00 น. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จฯ ถึงหอประชุม ผู้เข้าเฝ้าในหอประชุมพันกว่าคน ขับร้องเพลงถวายพระพร คณาจารย์ทูลเกล้าฯ ถวายผลงานวิจัย ประธานมูลนิธิศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ทูลเกล้าฯ ถวาย “ศาสตรเมธี” แต่พระองค์ ทรง

พระราชทานรางวัลศาสตรเมธี ทรงปลูกต้นไม้ด้านหน้าอาคารประสานมิตร “นิสิตบัณฑิตคืนถิ่น” ฝ่าฯ รับเสด็จฯ ทอด พระเนตรวีดิทัศน์ในห้องปฐมบริบท เสด็จฯ ห้องเทพอนันตภูมิ ทรงพระสุหร่าย ทรงเจิม และทรงลงพระนามาภิไธยแผ่นป้ายชื่อห้องและพระนิพนธ์ในพระองค์ท่าน เสด็จฯ ไปยังห้องจารัตถลักษณ์ ทอดพระเนตรวีดิทัศน์และนิทรรศการความเป็นมาของ มศว • หลังจากนั้น เสด็จฯ ไปยังห้องเสวยพระสุธารส ทรงมีพระราชปฏิสันถารกับผู้บริหาร คณาจารย์ ข้าราชการ และแขกผู้มีเกียรติ • สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงโสมนัสยิ่งตลอดเวลาเกือบ 3 ชั่วโมง เมื่อเสด็จฯ กลับ ทรงมีพระราชดำรัสถามว่า “อาจารย์มีเวลาทำศิลปะบ้างไหม” ได้กราบทูลว่า “ไม่มีเวลาพระพุทเจ้าข้า” ทรงหันพระพักตร์ไปทางคณบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ “แล้วอาจารย์ล่ะ” คณบดีอยู่ห่าง (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย) เลยกราบทูลแทนว่า “ไม่มีเวลาเขียนหนังสือเด็กเช่นกัน พระพุทเจ้าข้า” พระมหากรุณาธิคุณปกเกล้าปกกระหม่อมแห่งใต้ฝ่าละอองพระบาท คงฝังจารึกอยู่ในความทรงจำของพวกเราและพสกนิกรทุกคน ถ้วนหน้า •

25 พฤศจิกายน 2546

มหาวิทยาลัยคือ “บ้าน” ของเรา

• การเปลี่ยนแปลงอำนาจ อย่าหยุดอำนาจไว้เพียงอำนาจ อำนาจไม่ได้แปลว่า “อำนาจ” ต้องแปรอำนาจให้เป็นพลังสร้างสรรค์ สร้างงาน และสร้างองค์กร • เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลายคนย่อมกังวลใจ แต่ถ้าเราทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลง เข้าใจกับเจตนารมณ์ มององค์กรและมองงานเป็นตัวตั้ง มากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน ความสุขสบายส่วนตน... ถ้าองค์กรเข้มแข็ง ความสุขสบายและศักดิ์ศรีย่อมส่งผลถ่วงหน้า ความสุขสบายส่วนตนจึงเป็นส่วนย่อยในองค์กร องค์กรที่มีคนและมีความหลากหลาย การมององค์กรและมองงานเป็นตัวตั้ง สามารถเข้าใจบุคคลได้ แต่อาจต้องผ่านเลยสำหรับ “การเอาบุคคลเป็นตัวตั้ง” • มหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือจาก ผู้อำนวยการเขตวัฒนา ศิษย์เก่า มศว (สุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ) เป็นอย่างมาก ในหลายๆ เรื่อง • ภูมิทัศน์หลักของมหาวิทยาลัยคงดำเนินต่อไป ขอเร่งที่ “ประสานมิตร” ก่อน แล้วจะรีบไปดำเนินการที่ “องค์กรักษ์” ... ขอความกรุณาหน่วยงานปรับปรุงดูแลรอบอาคารบ้านเรือนของท่านให้สะอาดเรียบร้อย เป็นระบบระเบียบ ลูกศิษย์ของเราจะได้ติดสภาพแวดล้อม ดิตรสนิยมที่ดีสำหรับอนาคตของเขา ขอบคุณหลายหน่วยงานที่ลุกขึ้นมาปรับปรุง แต่อีกหลายหน่วยงานก็ยังสกรปรกไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ... มหาวิทยาลัยก็คงปรับระบบฝ่ายอาคารสถานที่ให้สามารถรองรับความสะอาด ประณีต และการลงทุนภูมิทัศน์มากมายต่อไป... การปรับสภาพภูมิทัศน์มิใช่เพียง “ความงาม” แต่เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ยกกระตบรสนิยมของคนมหาวิทยาลัย ทุกคนต้องเป็นเจ้าของและปกป้องรักษา • ภายในอาคารของหน่วยงาน นอกจากเราจะร่วมกันรณรงค์เรื่องสำนึก ในการใช้สาธารณูปโภคให้เป็นสำนึกของชีวิตแล้ว เราคงจะต้องร่วมกันรณรงค์ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้ง

คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุนวิชาการ นิสิตและนักเรียน นอกจากนั้นแล้ว
หน่วยงานน่าจะพัฒนาห้องน้ำ ทั้งของบุคลากร นิสิตและนักเรียนให้สวยงาม
และสะอาดตลอดวัน มหาวิทยาลัยควรปรับห้องน้ำไปสู่ระดับโรงแรม เพื่อให้
ผลผลิตของเรายกระดับคุณภาพชีวิต ไม่ว่าเขาจะยากดีมีจนและมีประสบการณ์
ที่บ้านต่างกันอย่างไรก็ตาม ... ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี เคยบอกว่า
“ห้องน้ำควรจะต้องนอนได้” ... (งบประมาณยุทธศาสตร์ที่คณะ สถาบัน
สำนัก กันไว้ 5% กันจะใช้ได้) เราจะรอดู • ขอบคุนสำหรับการใช้ของสี
น้ำตาลใส่เอกสารหมุนเวียนที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัย ที่หลายหน่วยงานใช้
ระบบหมุนเวียน ใช้ซ้ำ ตามข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างสำนักอันดีงามร่วมกัน
“ประหยัดกระดาษเพื่อรักษาต้นไม้ รักษาต้นไม้เพื่ออนุรักษ์ป่า อนุรักษ์ป่าเพื่อ
พิทักษ์โลก” • มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการจัดทำหลักสูตรบูรณาการ ระดับ
ปริญญาตรี และโท 2 กลุ่ม กลุ่มแรก หลักสูตรบูรณาการวิชาการเพื่อความ
เป็นผู้นำทางด้านธุรกิจอุตสาหกรรม ทางด้านวิทยาศาสตร์การอาหาร แพชั่น
และเครื่องประดับ ให้สอดคล้องกับ “World Kitchen” และ “กรุงเทพฯ เมือง
แฟชั่น” ผสานระบบสหกิจศึกษา (Cooperative Education) โดยความร่วมมือ
มือของ 4 คณะคือ วิศวกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ
ศิลปกรรมศาสตร์ ได้ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษเป็นประธาน อีก
กลุ่มหนึ่ง ผู้นำทางด้านการศึกษา “การบริหารจัดการการเรียนรู้ (Learning
Management) ก็ต้องเป็นนักบริหารจัดการความรู้พันธุ์ใหม่ที่ก้าวหน้า วิสัย
ทัศน์กว้างไกล เชื่อมมั่นในญาณวิทยาใหม่ ทางการศึกษาศาสตร์ได้ขอให้คณบดี
คณะมนุษยศาสตร์เป็นประธาน ก็บูรณาการสรรพความรู้จาก 4-5 คณะ •
ถ้ามหาวิทยาลัยเสมือนระบบสมอง “art and science” ก็อาจสัมพันธ์กัน
ศักยภาพของสมองขวา-ซ้าย มหาวิทยาลัยมีส่วนผสมที่ดี เราควรที่จะพัฒนา
ศักยภาพทั้งสองด้านให้ผสานกัน ให้สามารถขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยอย่างมี
นัยสำคัญ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยอาจคล้าย corpus callosum ที่เชื่อมต่อและ
ช่วยขับเคลื่อนศักยภาพทั้งสองด้านนั้น • ทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ได้รับการ
อนุมัติโครงการจาก CRN. ให้ดำเนินการศูนย์การออกแบบและพัฒนาต้นแบบ

ซีพีเอส เครื่องประดับ ก็จะเป็นพลังทางด้านธุรกิจอุตสาหกรรมอีกทางหนึ่ง รวมทั้งความพยายามที่จะจัดตั้ง “ศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี” ก็รองรับทั้ง กรุงเทพมหานครเมืองเก่า และ NNT : Nakhonnayok New Town... มหาวิทยาลัยวันข้างหน้าคงต้องยืนหยัดกับความเป็นเลิศทางวิชาการในทุกศาสตร์ การลงไปสู่ชุมชน และการร่วมผลักดันธุรกิจอุตสาหกรรม •

9 มกราคม 2547

งานพระราชทานปริญญาบัตร

• งานพระราชทานปริญญาบัตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตรประจำปี 2546 ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2546 ณ มศว ประสานมิตร บัณฑิต 4,157 คน ปริญญาเอก 23 คน ปริญญาโท 1,416 คน ปริญญาตรี 2,738 คน ก็ขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตทุกคน ขอให้ทุกคนมีความสุขความเจริญ และอย่าลืมมีชีวิตเพื่อ “แบ่งปัน” ให้ผู้อื่นด้วย • ตอนค่ำมีงาน “ดุขฎิบัติ” เพื่อเลี้ยงแสดงความยินดีให้กับดุขฎิบัณฑิตกิตติมศักดิ์และบัณฑิตระดับดุขฎิบัณฑิต พร้อมเหรียญ “แสดงความยินดี” ต่างก็ปิดกันถ้วนหน้า • การรับพระราชทานปริญญาบัตรครั้งนี้ ได้พัฒนาหลายสิ่งหลายอย่างไปพอสมควร การลงทะเบียนด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ระบบระเบียบในการซ่อม ความรับผิดชอบของครูอาจารย์ บัณฑิตบางระดับที่ต้องซ่อมเสริมทั้งหมด ความเข้มงวดกวดขันในการเข้าซ่อม... ขอบคุณผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากรทุกท่าน ที่ร่วมแรงแข่งขันอย่างน่าชื่นใจ แม้วันซ่อมก็อยู่กันพร้อมหน้าจนเสร็จสิ้น นีคือ “มหาวิทยาลัย” และนี่คือ “ความหวัง” • ดุขฎิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ปริญญาพยาบาลศาสตรดุขฎิบัณฑิตกิตติมศักดิ์...ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทนา พรหมเศรณี ศาสตราจารย์จุมเป ชูภิเษ ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร ศาสตราจารย์พิเศษ น.พ.ปราโมทย์ วีรานูวัตต์ ศาสตราจารย์ ดร.ยอดหทัย เทพธรานนท์ • มหาวิทยาลัยได้จัดพิมพ์หนังสืออนุสรณ์ 2 เล่ม “เกร็ดประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทนา พรหมเศรณี และ “อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม

บรมราชกุมารี อนุสรณ์” ก็เป็นประวัติศาสตร์ที่สำคัญของ มศว ทั้งสองเล่ม • ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทนา พรหมเศรษฐี ได้บริจาคเงินจำนวน 50,000 บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) ให้กับมหาวิทยาลัย ... ผมจึงขอให้เงินบริจาคเริ่มต้นสำหรับ “กองทุนโสภณมนตรี” เพื่อการสร้าง “อาคารโสภณมนตรี : ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี อนุสรณ์” ณ บริเวณพื้นที่ทางเข้าด้านถนนอโศกมนตรี... ซึ่งกองทุนดังกล่าวก็ขอเชิญชวนสาธุศิษย์ ศิษย์เก่า ทั้งจากมหาวิทยาลัยและโรงเรียนสาธิตทั้งสามแห่ง ผู้มีจิตศรัทธาทุกท่าน บริจาคได้ที่ กองคลัง มศว หรือโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอโศก ชื่อบัญชี “เงินรายได้ มศว” ประเภทอมทรัพย์ เลขที่บัญชี 032-2-118343 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป... ขออนุโมทนาสำหรับทุกท่าน • พิธีพระราชทานปริญญาเกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร ณ มศว ประสานมิตร เท่าที่ผ่านมาก็มีปัญหาหลักอยู่ที่อาคารหอประชุมที่บรรจุบัณฑิตได้เพียงประมาณหนึ่งพัน ขณะนี้บัณฑิตได้เพิ่มเป็น 4 พันเศษ บัณฑิตต้องไปแออัดอยู่ในอาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่องฯ ด้านข้างแออัดมากไม่สามารถจะเพิ่มปริมาณได้อีก ในขณะที่บัณฑิตกำลังเพิ่มมากขึ้นทุกปี... เราได้หารือเรื่องนี้กันแล้ว และตัดสินใจที่จะย้ายการรับปริญญาไปที่ มศว องครักษ์ ซึ่งมีมณเฑียรกว้างขวางมาก เครื่องปรับอากาศเย็นเฉียบ ที่จอดรถเหลือเฟือ การเดินทางจาก มศว ประสานมิตร เพียงประมาณหนึ่งชั่วโมง ซึ่งคงต้องเร่งเตรียมความพร้อมเร็ววันนี้ สวัสดิ์ปีใหม่ 2547 •

10 มกราคม 2547

เราจะก้าวไปด้วยกันอย่างไร

• ข้าราชการทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เรื่อง “ถนนอโศกมนตรี”... ตลอดเวลาที่ผ่านมา เมื่อสอบถามพูดคุยกันถึง “ถนนอโศก” (ด้านตะวันตกของ มศว) จะไม่ได้คำตอบยืนยันชัดเจน ซึ่งมักจะพูดถึง “ต้นอโศก” เป็นส่วนใหญ่... จนกระทั่ง เราซื้อที่ดินผืนใหม่ด้านถนนอโศก (28 สิงหาคม 2546) จึงได้พบว่า ที่ดินบริเวณดังกล่าวมีหลักฐานว่าปี 2473 เริ่มออกโฉนดที่ดิน เจ้าของคือ “พระอโศกมนตรี” (เรียบ เศรษฐเศรณี) จึงได้ทำหนังสือถึง ปลัด กทม. ประธานสภา กทม. (คุณสามารถ มะลูลีม) รองประธานสภา กทม. (คุณชินนทร์ รุ่งแสง) ผอ.เขตวัฒนา (คุณสุรเกียรติ ลิ้มเจริญ) คุณชินนทร์ รุ่งแสง ดำเนินการให้ทันที ผู้ว่าราชการ กทม. คุณสมัคร์ สุนทรเวช ตอบรับ ก็เลยเป็นข่าว เป็นเรื่องเป็นราว... ประวัติศาสตร์ชุมชนคงต้องถูกต้อง มศว อาจจะ ต้องค้นหาเรื่องราวของ “พระอโศกมนตรี” ต่อไป • “พื้นที่อโศกมนตรี” คงทำ ป้าย ทำทางเข้า ทำเป็นที่จอดรถ (รวมทั้งที่จอดรถบุคคลภายนอก เก็บค่าจอดรถยนต์ในช่วงแรกนี้) • ถ้าถามว่า แล้วพื้นที่อโศกมนตรีจะทำอะไรในอนาคต เรากำลังเล็งที่อีก 3 ไร่เศษ ด้านหลังอาคาร Q-House ติดกับคณะศึกษาศาสตร์ จะเสนอโครงการสำหรับงบประมาณแผ่นดินปี 2548 (หลังตุลาคม 2547) พื้นที่อโศกอยู่ในมือแล้ว น่าจะเป็นทางเข้าที่สวยงาม แสดงภาพลักษณ์ของ มศว มิติใหม่ หลังอาคาร Q-House น่าจะเป็นอาคารสูง อาคารคณะสังคมศาสตร์จะฉีกออก หาพื้นที่ใหม่ซดเซย อาคารคณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ น่าจะปรับโฉมใหม่ หันหน้าเข้าหา “ถนนอโศกมนตรี” รถผ่านเข้ามาจอดได้สนามฟุตบอล ได้สนามฟุตบอลชุดลงไป 3 ชั้น หนึ่งชั้นเป็น Academic Mall มศว ประสานมิตร น่าจะมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม แสดงรูปลักษณ์มหาวิทยาลัยในเมือง...อาจมองไม่เห็นรถในมหาวิทยาลัยเลย (เพราะ

จอดใต้ดินในอนาคตทั้งหมด) • มศว องค์กรฯ ก็จะต้องมี Academic Mall บริเวณศูนย์การแพทย์ฯ เพื่อรองรับ การจับจ่ายใช้สอยของบุคลากร นิสิต ญาติผู้ป่วย... ไม่ควรใหญ่โตนัก เพราะจะทำให้มหาวิทยาลัยวุ่นวาย • มศว ประสานมิตร เรากำลังจะย้ายตลาดนัด (วันพฤหัสบดี) ไปไว้บนถนนด้านข้าง (หลังโรงอาหาร) เพื่อให้บริเวณด้านในเป็น Academic Zone (ไม่ใช่ตลาดนัด) จะปรับปรุงให้สวยงาม เป็นลานกิจกรรมอเนกประสงค์ของทุกคน รถพ่วงค้าแม่ ขายไปจอดบนพื้นที่โอศกมนตรี... ตลาดนัดในมหาวิทยาลัย ก็ควรสะอาดและ สวยงาม... ตั้งแต่ 5 กุมภาพันธ์ 2547 • เรากำลังปรับปรุงการจราจรภายใน มหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ปรับการจราจรให้มีความคล่อง ตัว จัดพื้นที่ให้เหมาะสม นิสิตปริญญาตรีปีที่ 4 อาจไปจอดบนพื้นที่โอศก มंत्री นิสิตปริญญาตรี นิสิตบัณฑิตศึกษา และผู้ปกครอง อาจต้องเสียสละซื้อ สติกเกอร์ในราคากันเอง เพื่อร่วมกันเป็นผู้ให้กับมหาวิทยาลัย ร่วมสนับสนุน การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย (ภาคฤดูร้อน 2547) ประตุทางเข้าด้าน โรงพยาบาลจักษุแพทย์รัตนิน ต้องกำหนดเวลา ด้วยเกิดอันตรายบ่อยครั้ง และเรามีทางเข้า-ออกมากมาย • กำลังคิดเรื่อง “Call Center” ด้านประตู ทางเข้า 1 ณ ตรงนั้นต้องตอบได้ทุกอย่างในมหาวิทยาลัยแห่งนี้... ห้องน้ำ สาธารณะที่เก็บสตาจบุคคลภายนอก ด้านหลังอาคาร 9 และด้านทางเข้าโรง พยาบาลจักษุแพทย์รัตนิน...ยังเหลือปัญหาโรงเก็บขยะอีก • อาคารเรียนที่ไม่มี ห้องพักอาจารย์ ศูนย์การเรียนรู้ที่ก้าวหน้า 14-15 ชั้น หลังหอสมุดกลาง กำลังเร่งเขียนแบบ อาคาร 5 โรงฝึกงานริมคลองแสนแสบ พยายามจะ ปรับปรุงเป็นโรงอาหารให้ทันเปิดภาคเรียนที่ 1/2547 ควรเป็นโรงอาหารที่ยก ระดับคุณภาพชีวิตพอสมควร... อาคารสโมสรนิสิตก็ต้องเร่งปรับปรุง ทุกวันนี้ เหมือนอะไรชนิดหนึ่ง... โรงอาหารสองก็ต้องปรับปรุง ปัญหาสุขอนามัยที่ มหาวิทยาลัยต้องเป็นตัวอย่างให้ได้ • มศว องค์กรฯ เฉพาะในระบบหอพัก ร้านอาหารและร้านค้าจะหมดสัญญาในภาคฤดูร้อน มหาวิทยาลัยคงขอเข้าไป จัดระบบใหม่... “Living and Learning Dormitory” เราคงต้องติุ่ใจทยให้ แดก... ร้านหนังสือการ์ตูนอาจต้องยุติ... จะสร้างโรงอาหารในบริเวณหอพัก

ขึ้นใหม่ ระบบ ระเบียบ และสุขอนามัย... รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพ
นิสิต (รองศาสตราจารย์สุมาลี เหลืองสกุล) กำลังจัดระบบทุกอย่าง ทุกเรื่อง
จัดพิมพ์ “คู่มือนิสิตหอพัก” ออกมาสวยงาม ข้อมูลชัดเจน นิสิตเก็บไว้เป็นที่
ระลึก สำหรับประสบการณ์ชีวิตของเขาได้... ขอขอบคุณทุกคนที่ช่วยกันสร้าง
มหาวิทยาลัย •

12 มกราคม 2547

งบประมาณและโรงพยาบาลยาสูบ

• ช่วงนี้เราเร่งเรื่องงบประมาณปี 2548 กันมาก รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ) เป็นเจ้าภาพที่เข้มแข็ง วางแผนและเตรียมการก่อนใครๆ ผสานให้ทางสำนักงบประมาณมาบรรยาย มาเป็นพี่เลี้ยง จัด War Room ที่ชั้น 6 อาคาร 9 ให้ทุกคนทุกหน่วยงานมาทำงานร่วมกัน หรือกัน ช่วยเหลือกัน จัดงบประมาณอำนวยความสะดวกไว้พร้อมและอิม... e-Budgeting ของรัฐบาล บนฐานคิด Strategic Performance Based Budgeting 5 แสนล้าน งบประมาณปกติอีก 5 แสนล้าน ขึ้นอยู่กับรัฐบาลจะซื้อของใคร... ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 งบประมาณแผ่นดินของ มศว ขึ้นไปถึงเกือบ 2,000 ล้าน (ค่าก่อสร้างจำนวนหนึ่ง) งบประมาณปี 2547 นี้ไม่ถึง 1,000 ล้านดี ถ้าเราได้เท่าเดิมก็ล้มเหลว (C) ถ้าได้ 600 ล้าน (D/E) ก็พอจ่ายเฉพาะเงินเดือน 1,200 ล้าน (B) 1,500 ล้าน (A) 2,000 ล้าน (A+)... ก็เป็นภาระของทุกคนทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ • เรากำลังเร่งวางแผนและพัฒนาศูนย์มากมาย... เรามีศูนย์วิจัยและบริการอยู่แล้ว จะต้องพัฒนาศูนย์แพชชั่น ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต ศูนย์ภาษา ศูนย์ให้คำปรึกษา (ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม) Human Potential Development Center พัฒนาทั้ง Gifted, LD., Autistic etc. ก็ได้ 3 ท่านมาช่วย ศาสตราจารย์ผดุง อารยะวิญญู ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม ดร.อุษณีย์ อนุรุทวงศ์ • หลักสูตรบูรณาการ 4 คณะกำลังดำเนินไป รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษเป็นประธาน 4 คณะดี ร่วมแรงแข่งขัน คณะสังคมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนรัตน์ แต้วัฒนา ผลักดันเข้มแข็ง หลักสูตรที่เน้นอุตสาหกรรมและการบริหารจัดการ ช่วงแรกจะเป็นระดับ

ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์การอาหาร ทางด้านเครื่องนุ่งห่ม และทางด้านเครื่องประดับ น่าจะทันการณปีการศึกษา 2548 • หลักสูตรอีกกลุ่มหนึ่งก็บูรณาการหลายคณะ ท่านคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ กรุณาเป็นประธานระดับปริญญาโท ดูเหมือนจะเป็นทางด้าน Learning Management ก็บริหารจัดการทางการเรียนรู้ นักการศึกษาและนักบริหารจัดการในกระบวนทัศน์ใหม่ ทั้งในระบบและนอกระบบ เรียน core courses ร่วมกันแล้วแยกออกเป็น 5-6-7 โปรแกรม... ก็กำลังเร่งเครื่องอยู่ • คณบดีคณะสังคมศาสตร์ กรุณาดำเนินการคณะใหม่ คณะที่เชื่อมโยงกับเศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ นิเทศศาสตร์ ตอบรับ New Economy... อาจมีโปรแกรมสังกัดเฉพาะคณะจำนวนหนึ่ง นอกนั้นบูรณาการจากคณะ สถาบัน สำนักต่างๆ กำลังวางกรอบความคิด ล้วนเร่งรัดให้สอดคล้องกับงบประมาณปี 2548 • ทางโรงเรียนสาธิต... ได้ตั้งคณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างและระบบ โดยขอให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร เป็นประธานดำเนินการ คณะกรรมการเครือข่าย มศว และโรงเรียนในเขตวัฒนา เราจะต้องร่วมกับชุมชน และเป็นพี่เลี้ยงให้กับโรงเรียนในเขตวัฒนา... นอกจากนั้น ในอนาคตยังมีการรอบโรงเรียนในจังหวัดนครนายก โรงเรียนในฝัน โรงเรียนที่พัฒนาทางด้านเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษอีกหลายสิบโรงเรียน... เกือบทุกเรื่องเพื่อ “การศึกษาศาสตร์” มศว (วิทยาลัยวิชาการศึกษา) ที่มีใช้ติดกรอบการศึกษาในห้องสี่เหลี่ยมเท่านั้น

• 8 มกราคม 2547 ช่วงเข้าคณะผู้บริหารเสนอนโยบายและแนวคิดงบประมาณในเชิงยุทธศาสตร์ มศว ให้กับผู้เกี่ยวข้องกับการทำงานงบประมาณ หลังจากนั้นนำเสนอศูนย์ที่จะพัฒนาขึ้นใหม่ และตามด้วย 4 คณบดีเสนอวิสัยทัศน์งบประมาณแนวใหม่ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์... งานซ้อนกัน ก็เป็นประวัติศาสตร์ ที่มีการลงนามคณะกรรมการประสานงานระหว่าง มศว กับโรงงานยาสูบ เพื่อร่วมกันบริหารจัดการ “โรงพยาบาลยาสูบ” แรงผลักดันจากท่านที่ปรึกษาอดีตมคต ฯ พณฯ สุธรรม แสงประทุม ท่าน ผอ.โรงงานยาสูบ (ผอ.สุชน วัฒนพงษ์) ได้ให้ความกรุณาмаก ประชุมคณะกรรมการประสานงานร่วมกันได้เห็นเนื้อห้ความ

ร่วมมือเพิ่มขึ้น ทานอาหารร่วมกัน ณ อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่องฯ... ดูเหมือนมีการพูดคุยในกลุ่มย่อย รักษาวิชาการแทนคนบดเคี้ยวศาสตร์ สนใจสวนสมุนไพร คนบดเคี้ยวศิลปกรรมศาสตร์สนใจศูนย์ศิลป์ของ โรงงานยาสูบและโรงพยาบาลยาสูบที่มีอยู่แล้ว... คงจะได้ทำงานด้วยกันหลาย เรื่อง... เราตกลงกันว่าจะทำให้ดีที่สุดเพื่อ มศว และโรงงานยาสูบ เพื่อบุคลากร ของทั้งสองฝ่าย และขยายบทบาทเพื่อสังคมและประชาชนให้ดีที่สุด • รถ สวัสดิการที่มหาวิทยาลัยจัดให้วิ่งรับส่งนักเรียนโรงเรียนสาธิต นิสิต คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุนวิชาการ มศว ประสานมิตร โดยไม่เก็บสตางค์ ตอนเช้า 7.00-9.00 น. ตอนเย็น 15.30-17.00 น. บริการเฉพาะผู้มาเรียนและไป ทำงาน ไป-กลับค่อนข้างตรงเวลา รถของมหาวิทยาลัย 4 คัน ตอนนี้อยู่ที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เอาจรมาพร้อมกับอีก 1 คัน บางวัน 2 คัน • “มศว ชุมชน” หนังสือพิมพ์ข่าวราย 2 เดือน ของประธาน ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม และฝ่ายประชาสัมพันธ์ ออกมา 2 ฉบับ ได้รับการตอบรับอย่างดีมาก • งานยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อความรู้เพื่อ พัฒนาสังคม รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษดูแลอยู่ด้วย... หลังจากออก “มศว โลกทัศน์” รายสองเดือนเล่มแรก ก็ตามมาด้วยหนังสือเล่ม “การศึกษาไทย” ของ รองศาสตราจารย์วรวิทย์ วคินสรากร และของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน 3 เล่ม คือ ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวประเทศ/แอตลาสประเทศไทย กายภาพ รายจังหวัด/แอตลาสประเทศไทย รัฐกิจ รายจังหวัด •

20 มกราคม 2547

กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ “กีฬามหาวิทยาลัย”

• เราไปร่วมพิธีเปิดและพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 31 “ทองกวาวเกมส์” มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพ 10 และ 17 มกราคม 2547 จัดงานได้ดีทีเดียว แต่ดูเหมือนสปอนเซอร์จะรุกรมมหาวิทยาลัยมากเกินไป จนเหมือนเป็นเจ้าภาพร่วม ซึ่งกีฬามหาวิทยาลัยไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น • การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งนี้ มีสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมแข่งขันถึง 62 สถาบัน เราได้เหรียญทอง 4 เหรียญ ลำดับ 14 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ลำดับ 1 (ดูเหมือนจะ 35 เหรียญทอง)... การแข่งขันจบลงแล้ว ทำให้ต้องกลับมาคิดอีกหลายอย่าง • ระหว่างนั้นเราได้คุยกันหลายอย่าง ทราบว่าปี 2547 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) รับเป็นเจ้าภาพ ปี 2548 มหาวิทยาลัยมหาสารคามรับเป็นเจ้าภาพ ปี 2549 ใครจะเป็นเจ้าภาพ พวกเราเองสนใจ... เมื่อออกมาจากสนามได้พบกับประธาน กกมท. อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รองศาสตราจารย์นริศ ชัยสูตร บอกว่า “ปี 2549 อยากให้ มศว เป็นเจ้าภาพ” เรายิ้มและเรียนว่าขอศึกษารายละเอียดก่อน • เราคงต้องทบทวนตัวเราเอง Asian Games ครั้งที่ 13 ปี 2539 ผมได้รับเกียรติจาก กกท. ให้เป็นประธานพิธีการมอบเหรียญรางวัล จัดระบบ ทำเหรียญ ออกแบบเครื่องแต่งกาย บริหารบุคคล ดูแลสาวสวย 300-400 คน เหนื่อยและเครียดที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม พวกเราก็ได้รับประสบการณ์ยิ่งใหญ่มาก ทั้งงานและคน... ปี 2542 มศว เป็นเจ้าภาพกีฬามหาวิทยาลัย “องค์กรกีฬาเกมส์” พวกเราทางคณะศิลปกรรมศาสตร์เหนื่อยที่สุดอีกครั้ง ทั้งพิธีการ การมอบเหรียญรางวัล พิธีเปิดและปิด เราได้เห็นประธานดำเนินงาน รองอธิการบดี ฝ่ายบริหาร รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล หวังพานิช ทิพย์อดเยี่ยม... ประสบการณ์ใหญ่สองครั้ง น่าจะทำนายสำหรับการเป็นเจ้าภาพกีฬามหาวิทยาลัย แต่ก็

ทราบว่าเป็นคู่แข่งที่เป็นยักษ์ใหญ่สองมหาวิทยาลัยคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยมหิดล • ถ้าเราพร้อมที่จะรับเป็นเจ้าของ... อีกไม่นาน สถาบันราชภัฏ 41 แห่ง สถาบันเทคโนโลยี 9 แห่ง สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน 1 แห่ง อีก 51 แห่ง จะเป็นมหาวิทยาลัย และจะมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชนอีกหลายแห่งเปิดสอนร้อยละ สถาบันแน่นอนงบประมาณการบริหารจัดการและตัวแปรอื่นๆ จะตามมาอีกมากมาย จำนวนสถาบันมากมายอย่างนั้นคงต้องจัดกลุ่มแข่งขัน สปอนเซอร์ไม่ควรผูกขาด และเป็นเจ้าภาพร่วม การบริหารจัดการอาจแบ่งงานกัน คณะพลศึกษาเป็นผู้นำดูแลทางด้านเทคนิคกีฬา คณะศิลปกรรมศาสตร์ พิธีเปิด-ปิด การออกแบบและสิ่งพิมพ์ คณะมนุษยศาสตร์ พิธีมอบเหรียญ คณะแพทยศาสตร์ดูแลสุขภาพพลานามัย สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรมดูแลเรื่องพิธีการ ฯลฯ... ก็ได้แต่บอกตัวเองว่า อย่าเพิ่งด่วนคิดมาก ถ้าจะรับเป็นเจ้าของ เราคงต้องวางแผนและเตรียมการให้พร้อม เบื้องแรกต้องนำเสนอ กกมท. และดึงมาให้ได้ • คำถามสำคัญที่จะตามมาอีกมากมาย คำถามแรก การที่เรามีคณะพลศึกษาในบรรดามหาวิทยาลัยไทย จำเป็นหรือไม่ที่เราจะต้องได้เหรียญทองมากมายหรืออันดับ 1-2-3 แน่แน่นอน... คำตอบต้องเป็น ใช่-ไม่ใช่-ผสมผสาน การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในครั้งแรกๆ เราอยู่อันดับหนึ่ง และถอยร่นลงมาอยู่อันดับต่ำกว่า 10 เราอาจกล่าวว่า ของเราทางพลศึกษาที่เป็น “การศึกษา” เป็นเรื่องของ “คุณภาพชีวิต” แต่เราก็คงปฏิเสธศักดิ์ศรีของเราไม่ได้... เราอาจกล่าวถึงระบบการซื้อตั๋ว การลงทะเบียนเรียนเพื่อเข้าแข่งขัน การให้นักกีฬาทีมชาติลงแข่งขัน ตรงนี้อาจเป็นจุดอ่อนของ มศว แต่ผมเชื่อว่า มศว มีคณะพลศึกษา มีโคदानักกีฬา มีวิทยาลัยพลศึกษาที่เป็นสถาบันเครือข่าย ครูอาจารย์ของเราทั่วไปสู่ระดับชาติ และนานาชาติมากต่อมาก... เราคงขาดนโยบายและแผน ขาดการสนับสนุน ขาดระบบและความทุ่มเทเสียสละ เอาจริงเอาจัง • กล่าวเฉพาะโคदानักกีฬาหรือโครงการช้างเผือก... ถามว่า นักกีฬาเหล่านั้นผ่านกระบวนการคัดสรรที่เข้มข้นหรือไม่ การที่เรารับเขาเข้ามาเพื่อสวัสดิการ เพื่อให้มีโอกาสเข้ามาเรียนในศาสตร์ต่างๆ หรือจะให้เขาเข้า

มาเรียนแล้วเป็นนักกีฬาของมหาวิทยาลัย และพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย
 ของประเทศชาติ... ประการหลังนี้ดูจะมีเสียงตอบรับมากกว่า เมื่อได้ช้างเผือก
 (แท้) เข้ามาแล้ว เรามีแผน มีโครงการสอนเสริม การพัฒนากีฬา การจ้างโค้ช
 มาเสริมระบบ และงบประมาณเป็นอย่างไร มหาวิทยาลัยลงมาร่วมด้วยอย่าง
 จริงใจหรือไม่ ครูอาจารย์เสียสละเพื่อมหาวิทยาลัย เพื่อนิสิต เพื่อการกีฬา
 จริงหรือไม่... ทุกอย่างล้วนเป็นคำถามที่ต้องเร่งตอบ เร่งวางแผน เร่งตัดสินใจ
 และเร่งระดมความร่วมมือโดยพร้อมหน้า... ถ้า “เอา” ก็ต้องแปลว่า “เอา” •
 เราอาจตั้งเป้าหมาย เพียงระดับหนึ่ง... กีฬาที่คิดว่ามีคุณภาพและน่าร้องได้ใน
 ช่วงนี้คือ กรีฑา รักบี้ฟุตบอล บาสเกตบอลหญิง... นักกีฬาอาจมาจากคณะ
 ต่างๆ ด้วยมิใช่เพียงนักกีฬาจากโครงการช้างเผือกหรือจากคณะพลศึกษา
 เท่านั้น •

20 มีนาคม 2547

การเสนองบประมาณและความคาดหวัง

• งบประมาณแผ่นดินของ มศว เคยก้าวขึ้นไปเกือบ 2,000 ล้านบาท ก่อนภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ซึ่งรวมทั้งงบประมาณที่ดินและสิ่งก่อสร้างมากมายขณะนั้น ถึงปีงบประมาณ 2546 และ 2547 ในปีนี้ งบประมาณหายไปหนึ่ง เหลือไม่เต็ม 1,000 ล้านบาท งบประมาณที่เป็นเงินเดือนของพวกเราและสาธารณูปโภคก็ราว 60% ที่เหลือก็เป็นปัญหาพอสมควร • สำหรับการเสนอของงบประมาณแผ่นดินปี 2548 รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สินได้เป็นเจ้าภาพหลัก รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการได้เข้ามาเสริมอย่างเข้มแข็ง เราได้เชิญผู้หลักผู้ใหญ่ทางสำนักงบประมาณมาบรรยาย และเสนอแนะให้กับผู้บริหารและผู้รับผิดชอบในการจัดทำงบประมาณระดับคณะ สถาบัน สำนัก 2-3 ครั้ง ...เราได้ดำเนินการไปตามนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและรัฐบาล ในระบบ e-budgeting โดยสนับสนุนโครงการที่ผลักดันยุทธศาสตร์ของประเทศและผลักดันยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยท่านย้ำว่า “งบประมาณจะไม่มีเพดาน” ด้วยที่ผ่านมาในอดีต งบประมาณของแต่ละหน่วยงานไม่สามารถหลุดพ้นกรรมเก่าได้มากนัก เพราะการพิจารณาของสำนักงบประมาณ (ในอดีต) การพิจารณาของกรรมาธิการงบประมาณมักจะขยับให้สูงขึ้นจากฐานงบประมาณเดิมประมาณไม่เกิน 10% เราก็หวังว่าวิธีคิดบนฐาน “กรรมเก่า” จะหมดลงเสียที เพื่อเปิดโอกาสให้องค์กรหรือมหาวิทยาลัยที่บริหารเชิงรุก (proactive) ไม่ว่ามหาวิทยาลัยไหน ๆ จะได้มีโอกาสมากขึ้น ส่วนมหาวิทยาลัยใดบริหารแบบเฉื่อยชา (passive) ก็อาจจะรับงบประมาณแบบปกติธรรมดา ...ก็หวังว่าเรื่องนี้ ศธ. หรือ สกอ. จะไม่โดดลงมากำหนดเพดานตามระบบ “กรรมเก่า” เสียเอง • มหาวิทยาลัยต้องขอขอบคุณทุกท่าน ทั้งผู้บริหาร คณะ สถาบัน สำนัก

สำนักงานอธิการบดี รองคณบดี รอง ผอ. และผู้ทำงานประมาณจากหน่วยงานทุกคน ที่เราได้เห็นปรากฏการณ์ใหม่ของ มศว ร่วมกัน เราเรียนรู้ร่วมกันทำงานร่วมกันเต็มห้องประชุม แล้วงานก็ลุล่วงด้วยดี • การจัดทำงบประมาณครั้งนี้เป็นการจัดทำในเชิงบูรณาการ ตามยุทธศาสตร์ของประเทศชาติและมหาวิทยาลัย ทุกโครงการต้องมีความคิดและเสียสละเข้าสู่โครงการหลักทั้งหมดทุกโครงการอธิบายได้ ... ไม่ใช่การเสนอจากหน่วยงานย่อย รวบรวม เรียงลำดับ แล้วมัดส่งสำนักงบประมาณ • มศว ได้พัฒนาการเสนอของบประมาณอย่างดีมาก มีโครงการเด่นๆ หลายโครงการที่บูรณาการและนำเสนอ เช่น โครงการมหาวิทยาลัยชุมชน มศว ตรอน เทิดพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี เจริญพระชนมายุ 50 พรรษา และทรงสำเร็จการศึกษาคุณูปกตติต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ 20 ปี : พุทธศักราช 2548 ศูนย์นวัตกรรมการศึกษาผลงานวิจัยสู่ชุมชนและสังคม ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ศูนย์การศึกษานานาชาติเพื่อความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษและเด็กความต้องการพิเศษแห่งชาติ ศูนย์การศึกษาและพัฒนาแพชั่น โครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ โครงการเพิ่มความแข็งแกร่งทางวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา โครงการจัดหาที่ดินเพิ่มเติมให้มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมเชื่อมต่อกับถนนอโศกมนตรีเพื่อรองรับการขยายงานของมหาวิทยาลัย โครงการความร่วมมือระหว่างศูนย์การแพทย์ มศว กับโรงพยาบาลยาสูบ (ศูนย์โรกระบบทางเดินหายใจและภูมิแพ้) ฯลฯ ... เราคงหวังร่วมกันว่า ระบบงบประมาณใหม่อาจพอที่จะลืม “กรรมเก่า” • อย่างไรก็ตาม ก็หวังว่าจะได้รับการพิจารณาจากรัฐบาล สำนักงบประมาณ ศธ. สกอ. อย่างประณีต ถ้าได้รับงบประมาณครอบคลุมและพอสมควร มศว ก็สามารถจะรุกไปข้างหน้าได้ เริ่มนับหนึ่งได้ แต่ถ้าติด “กรรมเก่า” และได้มาน้อยนิด การรุกไปข้างหน้าก็คงจะช้าลงไม่มากนักน้อย แต่ก็ยืนยันว่าโครงการเด่นๆ ที่เราได้สังเคราะห์ขึ้นมาก็ควรผลักดันต่อไป แม้จะเป็นการเริ่มต้น การเจียดใช้งบประมาณรายได้บางส่วนหรือการร่วมมือกับภาคเอกชน แต่ก็หวังว่ารัฐจะเข้าใจและเริ่มต้นผลักดันให้เร็วขึ้น

ด้วย ผมเชื่อว่า วัฒนธรรมการทำงานที่ลดกำแพงองค์กรลง และการเชื่อมโยงกับโลกภายนอกมากขึ้น ศักยภาพที่หลากหลายของ มศว ทั้งภาพเก่าและภาพใหม่น่าสนใจมากทีเดียว • ครับ เราจะรอดู ถ้าได้ประมาณ 600 ล้านบาท เรา ก็จะมีเงินจ่ายเงินเดือน แต่ไม่ต้องทำอะไร •

24 มีนาคม 2547

การปรับโครงสร้างองค์กร

• การปรับโครงสร้างองค์กรภายใน มศว หลังจากที่ได้เคยเสนอต่อ คณะกรรมการสรรหาอธิการบดี สภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยก็ได้ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความคิดร่วมกันมาระยะหนึ่ง โดยมีรองอธิการบดีฝ่ายบริหารเป็นเจ้าภาพ การปรับโครงสร้างสำนักงานอธิการบดี ได้ดับ(ค่าของรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร)ส่วนที่กระจัดกระจาย กอง ฝ่าย งาน ที่มากมายและเป็นรัฐอิสระพอสมควร 22 หน่วยงาน ให้มีโครงสร้างที่เชื่อมโยง มีเส้นทางของงาน บุคคล และความก้าวหน้าของบุคลากร (career path) อย่างน่าสนใจ เพื่อให้บุคลากรซึ่งเป็นหัวใจ พลัง และกลไกในการขับเคลื่อนงานทั้งหมด ขับเคลื่อนการบริหารจัดการ ขับเคลื่อนวิชาการ ให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้บุคลากรทำงานร่วมกันได้อย่างโยงใย มีความสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ “ประสิทธิภาพที่ประหยัต์ทุกด้านและมีคุณภาพสูงสุด”... ภาพอดีตของ “ตึก 9” หอคอยแห่งการทำงานได้เริ่มปรับเปลี่ยนไปแล้วพอสมควร ใครมีอะไรจะบอกพวกเราอีกก็ยินดี • การปรับองค์กรให้มีโครงสร้างที่ชัดเจน ย่อมเป็นสิ่งสำคัญพร้อมไปกับการพัฒนาระบบและกลไก พัฒนาบุคลากร และพัฒนาจิตใจร่วมกันในการสร้างพลังร่วม (synergy) เพื่อสถาบัน เพื่อชุมชนวิชาการ และเพื่อศักยภาพของสังคมในท้ายที่สุด... ทั้งนี้การปรับโครงสร้าง ระบบ กลไก และบุคลากร ต้องไม่โดดเดี่ยว ต้องเชื่อมกับคณะ สถาบัน สำนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานเลขานุการคณะ สถาบัน สำนัก ก็ต้องลุกขึ้นมาพัฒนาให้สอดคล้องให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เป็นองค์กรที่มีระบบคิด ระบบการทำงาน มีใจ และมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกัน ด้วยตัวตนของเขาเอง ไม่ใช่เพียงการรอรับคำสั่งเท่านั้น • โครงสร้างเบื้องต้นของสำนักงานอธิการบดี ได้ผ่าน

การสัมมนาของคณะผู้บริหารทั้งมหาวิทยาลัย และผ่านการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว (12 มีนาคม 2547) โดยที่โครงสร้างดังกล่าวเป็นภาพซ้อนที่สอดรับกับระบบราชการ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยในขณะนี้ เป็นการบูรณาการระบบคิดทั้งหมดมาไว้ด้วยกัน ซึ่งภาพซ้อนเหล่านี้ยังอยู่ในช่วงของการปรับปรุง เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานและทุกระดับ สามารถมองเห็นภาพได้ชัดเจนและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป • ความพยายามในเรื่องบุคลากร คงมิใช่เพียง “put the right man on the right job” แค่นั้น เขาต้องมีพลังในการทำงาน ทำงานด้วยใจ และทำงานกับคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และงานของสำนักงานอธิการบดีทุกคนต้องมี “service mind” หรือ “จิตสำนึกบริการ” เพื่อ “งาน” ไม่ใช่เพื่อใคร... สำนักงานอธิการบดีต้องมีผู้ดูแล และก็เป็นธรรมดาโลก ผู้บริหารทุกคนมาแล้วก็ไป หมุนเวียนกันไป หัวหน้าสำนักงานอธิการบดีเน้นการบริหารจัดการในแนวนราบ (horizontal management) ประสานงานและดูแลการบริหารจัดการทั้งระบบ รวมทั้งการเชื่อมโยงกับระบบสำนักงานเลขานุการคณะ สถาบัน สำนัก โดยรวม บุคลากรสนับสนุนวิชาการทั้งหมดกว่า 800 คน (คณาจารย์กว่า 1,500 คน) เราเป็นองค์กรที่ไม่เล็กเลย นโยบาย ยุทธศาสตร์ และ การกำกับดูแลเป็นของสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและผู้บริหาร... ถ้าโครงสร้างอ่อนแอ ระบบและกลไกอ่อนแอ บุคคลอ่อนแอ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒคงถอยไปอยู่ปลายแถวแน่นอน •

27 มีนาคม 2547

การพัฒนางานวิชาการคือการพัฒนามหาวิทยาลัย

• หลังจากที่เราถูกวิพากษ์วิจารณ์เจ็บๆ คันๆ ด้วยความปรารถนาดีจากผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัย ทั้งหลักสูตรที่ปรับปรุงและพัฒนาขึ้นใหม่ เป็นเช่นนี้มาหลายปีแล้ว ก็ยากเกินกว่าจะบากหน้าต่อไปอีก จึงได้ให้คำมั่นสัญญากับสภามหาวิทยาลัยว่า จะผลักดันให้ดำเนินการ “สังคายนา” หลักสูตรใหม่ทั้งหมด ทั้งๆ ที่รู้ว่ายากเย็นนัก ซึ่งก็คงต้องค่อยเป็นค่อยไป •

เจ้าภาพหลักของการพัฒนางานวิชาการก็คือ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ... เบื้องแรกก็ปรับปรุงสภานิติบัญญัติให้มีความเข้มแข็ง ปรับปรุงคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยให้เข้มแข็ง ... ในขณะที่หลักสูตรและงานวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณา และกรองเรื่องให้เกิดความเข้มแข็ง ก่อนที่จะผ่านเข้าสู่สภานิติบัญญัติและสภามหาวิทยาลัย แต่หลักสูตรและงานวิชาการในระดับปริญญาตรีผ่านเข้าสู่สภานิติบัญญัติเท่าที่ผ่านมาสับนและอ่อนแอพอสมควร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการจึงเสนอให้มี “คณะกรรมการการศึกษาระดับปริญญาตรี” หลักสูตรและงานวิชาการระดับปริญญาตรีจึงมีความเข้มแข็งขึ้น อธิการบดีเป็นที่ปรึกษาและเข้าประชุมร่วมกับคณะกรรมการการศึกษาระดับปริญญาตรีและคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ... ก็หวังว่าทุกอย่างจะดีขึ้น •

หลักสูตรได้มีการกลั่นกรองมากขึ้น หลักสูตรที่ปรับปรุงแล้ว กรรมการสภามหาวิทยาลัยยังไม่สบายใจนักก็กำหนดช่วงเวลาให้ใช้หลักสูตรปรับปรุงนั้น • การพัฒนาหลักสูตรขึ้นใหม่ ขอให้คณะกรรมการที่เข้มแข็ง ขอให้จัดสัมมนาในศาสตร์ต่างๆ ระดับชาติ เพื่อขยายโลกทรรศน์และกระบวนทัศน์ ก่อนที่จะสกัดแนวคิดต่างๆ สังเคราะห์ขึ้นเป็นหลักสูตรต่อไป... ก็หวังว่าทุกอย่างจะดีขึ้น •

หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปที่ใช้มานานด้วยสิบปี โลกก็เปลี่ยนไปมากจนถึงเวลาที่ต้องปรับปรุง เจ้าภาพหลักก็

กำลังเร่งประชุมสัมมนาและพัฒนาหลักสูตร คาดกันกันว่าจะทำให้ทันการเปิดภาคเรียน 1/2547 นี้ ก็เห็นทิศทางของบัณฑิต มศว ในอนาคต ลักษณะเฉพาะของ “ความเป็นนิสิต มศว” วิชาที่บูรณาการไว้ตรงกลางและวิชาที่คณะรับผิดชอบ ซึ่งการบริหารจัดการหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มอบให้เป็นความรับผิดชอบของคณะกรรมการการศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกคนจะได้มีส่วนร่วมในการคิดอ่าน บริหารจัดการ และสร้างมาตรฐานต่างๆ ด้วย “วิชาศึกษาทั่วไป” คือพื้นฐานสำคัญที่จะพัฒนาศักยภาพนิสิต พัฒนาการอยู่ร่วมกับผู้อื่น พัฒนาการอยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาการอยู่กับตนเอง ... เก่ง ดี และมีความสุข • สำหรับวิชาศึกษาทั่วไปแล้ว สิ่งที่มาวิทยาลัยต้องร่วมแก้ปัญหาอย่างหนักก็คือ บุคลากรที่จะสอนทางด้านภาษา วิทยาศาสตร์ และ ICT ... ทางด้านภาษาอังกฤษนั้น ต้องระดมสรรพกำลังเป็นอย่างมาก • หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) หลักสูตรใหม่ 160 หน่วยกิต เวลาเรียน 5 ปี ที่ผู้เรียนจะได้รับทุนจากรัฐบาลปีละ 2,500 คน ทั่วประเทศ ได้รับทุนคนละประมาณ 7 หมื่นบาทต่อปีต่อคน โชคดีหรือโชคร้ายก็ไม่ทราบเหมือนกัน มศว ได้มาปีละ 130 คน มากกว่าสถาบันการศึกษาอื่นๆ • มศว ที่จะมีอายุครบ 55 ปี มีรากฐานทางด้านการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้พัฒนาการศึกษสมัยใหม่ในสังคมไทยไว้อย่างเข้มแข็ง ถึงวันนี้ ผู้คนก็ยังมอง มศว ที่หนักไปทางการศึกษา เราก็คงชื่นชมและพัฒนาให้เต็มศักยภาพทั้งศาสตร์เก่าและใหม่ “การศึกษาศาสตร์” ใน มศว มิใช่เพียงอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์เท่านั้น ได้แทรกซึมอยู่ในคณะต่างๆ และหยั่งรากลงในการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือโรงเรียนสาธิตทั้งสามแห่ง ซึ่งโรงเรียนสาธิตของ มศว ก็มีสภาพเป็นโรงเรียนต้นแบบในสังคมตลอดมา • เมื่อครั้งเป็น “วิทยาลัยวิชาการศึกษา” ทุกคณะวิชาจะระดมสรรพความรู้ ความคิด ความสามารถ มาผลักดันการศึกษา ศาสตร์ เมื่อปรับเปลี่ยนมาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2517) เราค่อนข้างทิ้งภาระไปให้คณะศึกษาศาสตร์เป็นด้านหลัก การสอนหลักสูตรทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักสูตร กศ.บ. วิชาการศึกษาหรือวิชาชีพครู ทางคณะศึกษาศาสตร์ก็สอนไป คณะอื่นๆ ก็สอนวิชาเอกของตนไป ต่าง

คนต่างสอน ต่างคนต่างคิด ต่างคนต่างทำ คณะศึกษาศาสตร์และคณะต่างๆ ก็แย่งกันเป็นเจ้าของนิสิต นิสิตก็สับสน คณาจารย์ก็สับสน... คงถึงเวลาที่ต้องคุยกันให้ชัดเจนเสียที • กลับไปที่ “ครูพันธุ์ใหม่” กศ.บ. 160 หน่วยกิต รัฐบาลก็ปล่อยข่าวมานาน คณะศึกษาศาสตร์ได้ร่างหลักสูตรวิชาชีพครู (50 หน่วยกิต) คณะต่างๆ ที่รับผิดชอบวิชาเอกส่วนใหญ่ก็ร่างหลักสูตรวิชาเอก ... หลายคณะเรียกร้องที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมร่างหลักสูตรวิชาชีพครูด้วย • ที่ประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัย (10 มีนาคม 2547) ได้มอบหมายให้อธิการบดีเป็นประธาน ผู้บริหารจากคณะ สถาบัน สำนัก เป็นกรรมการ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อร่างหลักสูตรวิชาชีพครูร่วมกัน ให้เป็นหลักสูตรกลาง ...การสัมมนาเพื่อระดมความคิดได้เกิดขึ้น เมื่อวันที่ 20-21 มีนาคม 2547 (สวนสามพราน นครปฐม) โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ศาสตราจารย์พิเศษ เอกวิทย์ ณ ถลาง และคุณโสภณ สุภาพงษ์ (คุณโสภณ อยู่กับเราสองวันเต็ม) ให้ความรู้ความคิดกับพวกเรามากมาย ... การร่างหลักสูตรวิชาชีพครูก็คงดำเนินต่อไป ก็หวังว่าจะได้หลักสูตรที่ดีที่สุดสำหรับการสร้างคนรุ่นใหม่ ครูรุ่นใหม่ที่จะเป็นผู้ให้การศึกษาอย่างดีเยี่ยมในสังคมไทย และเมื่อหลักสูตรนี้เสร็จสมบูรณ์ก็อาจจะจัดสัมมนาระดับชาติเพื่อเผยแพร่ต่อไป

21 มิถุนายน 2547

การเปิดเรียนปีการศึกษา 2547

• การเตรียมการเปิดเรียน ภาคเรียนที่ 1/2547 มีมากมายหลายเรื่อง ที่ มศว องค์กรฯ สำหรับการให้หนังสือขึ้นปีที่ 1 ทุกคนไปอยู่หอพัก 1 ปี ทางด้านวิชาการที่รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการต้องรับผิดชอบ เรื่องสถานที่เรียน ห้องเรียน ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษและผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารรับผิดชอบ เรื่องพาหนะและการเดินทางขอให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารประสานงานกับหัวหน้าสำนักงานอธิการบดีและ ผอ. กอง ดำเนินการ • การรับรายงานตัว ทางสำนักงานอธิการบดี กองและฝ่ายต่างๆ ไปจัดระบบที่อาคารเรียนรวม ก็มีระบบระเบียบและเรียบร้อยขึ้นมาก... ขอบขอบคุณในความร่วมมือของทุกฝ่าย • ปัญหาสำคัญที่ มศว องค์กรฯ ก็คือ “หอพัก” เมื่อเริ่มรับงานก่อนเปิดภาคเรียนที่ 1/2546 ปีที่ผ่านมา ตามนโยบายเดิมที่ให้หนังสือขึ้นปีที่ 1 ทุกคนเข้าอยู่ในหอพักเพื่อพัฒนาศักยภาพนิสิต ปัญหาหอพักไม่เสร็จ ทำให้ต้องเลื่อนขึ้นปีที่ 1 จำนวน 4 คณะ ไม่ให้เข้าพักหอพัก เพียงสัปดาห์เดียวกับการแก้ปัญหาที่ท้าทายการจัดระบบการเตรียมพร้อมทางด้านข้อมูล ความร่วมมือของคณาจารย์และบุคลากร รวมทั้งการประชุมผู้ปกครองทั้งหมด... เราสอบผ่านได้คะแนนดีทีเดียว • สำหรับปีนี้ ผอ. สำนักบริหารกิจการหอพักด่วน early retire เมษายน 2547 ท่านได้รับหนังสือปัจจุบัน พร้อมรับค่าหอพักไว้ล่วงหน้า โดยไม่ได้พิจารณายอดรวมของนิสิตที่จะเข้าพัก และไม่ได้คัดสรรนิสิตที่พร้อมจะเชื่อมั่นในกฎกติกาของหอพัก (เจ้าหน้าที่บางคนมีปัญหา ขณะนั้นมหาวิทยาลัย กำลังติดตามดำเนินการ) เมื่อ ผอ.คนใหม่เข้ารับงานก็ถูกระงับทุกพอสมควร รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต (รองศาสตราจารย์สุมาลี เหลืองสกุล) และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต ได้ลงร่วมแก้ปัญหาต่างๆ •

จำนวนนิสิตชั้นปีที่ 1 ปีนี้ ขยายตัวไปถึง 3,600 - 3,700 คน มีเพียงนิสิตชั้นปีที่ 1 หลักสูตรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพียงกลุ่มเดียว (120 คน) ที่ยังไม่ได้เข้าพักในหอพักที่ มศว องค์กรฯ ด้วยได้มีการระบุไว้ในคู่มือการรับสมัครว่านิสิตกลุ่มนี้จะเรียนที่ มศว ประสานมิตร ปีการศึกษาหน้าเราคงต้องดำเนินการให้ชัดเจน • ระเบียบหอพักได้จัดพิมพ์ไว้ในคู่มือการเข้าอยู่หอพัก และมีอยู่ในมือของนิสิตที่อยู่หอพักทุกคน การตรวจสอบความร่วมมือในกฎกติกาหอพัก นิสิตส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือดีมาก มีนิสิตส่วนน้อยที่จัดระบบตัวเองยังไม่ดีนัก มหาวิทยาลัยก็จำเป็นต้องคัดสรรนิสิตที่อยู่หอพักจำนวนที่สอดคล้องกับห้องพักในหอพัก โดยเสียสละให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ได้มีที่พักก่อน... ก็มีข่าวคราวไปสู่สื่อมวลชน ผู้บริหารก็ได้ชี้แจงต่อสื่อมวลชนก็ทำความเข้าใจร่วมกันได้ • ผู้ปกครองได้มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ส่วนใหญ่ก็ให้เกียรติกับมหาวิทยาลัยอย่างยิ่ง อาจมีบ้างที่ห่วงลูกหลานจนลืมนึกไปว่าใครจะเป็นผู้อยู่หอพัก หรือลูกหลานของเราที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย โทพอหรือยังที่จะคิดจะตัดสินใจจะติดต่อด้วยตัวเขาเอง เรากำลังทำให้ลูกหลานของเราอ่อนแอหรือเขาอ่อนแอเอง... ก็ผ่านไปด้วยดี • สำหรับนิสิตปัจจุบันรุ่นพี่ ชั้นปีที่ 2, 3, 4 ส่วนหนึ่งต้องไปอยู่หอพักเอกชนด้านหลัง ผมได้เชิญประชุมเจ้าของหอพักเอกชนทั้งหมดเพื่อความร่วมมือช่วยกันสร้างระเบียบวินัยให้กับเยาวชนในสังคม ได้ขอให้ช่วยแบ่งโซนนิสิตชาย-หญิง เวลาเข้าหอพัก ร้านอาหารและเครื่องดื่มที่ควรมีเวลาแน่นอน วันราชการและวันหยุดราชการที่ควรกำหนดเวลาต่างกัน ให้เอื้อการศึกษาเล่าเรียนของนิสิต ขอให้ดูแลความสะอาดและสุขภาวะต่างๆ ร้านอาหารที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ให้ช่วยดูแลทางเดินอย่าให้กรงูรัง ติดไฟฟ้าช่วยเสริมการรับส่งนิสิต... จากการประชุมก็ได้รับปากการร่วมมือเป็นอย่างดี รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต ได้ขออนุญาตหอพักเอกชนที่จะขอเข้าไปตรวจสอบประสานงานเป็นระยะด้วย • ผมได้ขอให้หัวหน้างานฝ่ายพัฒนาสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ มศว องค์กรฯ เปิดทางอีกด้านหนึ่งใกล้กับระบบน้ำประปาของมหาวิทยาลัย ที่จะผ่านไปสู่หอพักเอกชนได้สะดวกกว่าปรับปรุงถนน ไฟฟ้า จัด รปภ. ไปประจำให้เข้มแข็ง และเตรียมสร้างป้อม

สำหรับ รปภ. ทางด้านนั้น (เขียนแบบเสร็จแล้วและสั่งการไปแล้ว) นอกจากนั้นแล้ว ยังขอให้จัดรถไฟฟ้ารับส่งภายใน มศว ตอนเช้าและเย็น (เช้า 5 เที่ยว เย็น 5 เที่ยว)... ใครตื่นและกลับค่ำให้ช่วยเหลือตัวเอง • ผมได้ขอให้ออกแบบที่จอดรถจักรยาน ที่ มศว องค์กรฯ ได้ขอให้คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ คำนวณราคา ได้คุยกันว่าจะให้นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ช่วยกันทำ มหาวิทยาลัยมีงบประมาณให้ นิสิตได้ฝึกปฏิบัติได้ทำงาน คณาจารย์ช่วยกำกับดูแล ก็น่าจะเป็นกิจกรรมที่พัฒนานิสิตของเราอีกด้านหนึ่ง รวมทั้งความรักและความผูกพันที่จะมีกับมหาวิทยาลัย • ผมได้หารือกับรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตและรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ เรื่องการปลูกต้นไม้ที่ มศว องค์กรฯ ได้ความคิดร่วมกันว่า ด้านหน้ามหาวิทยาลัยตลอดแนวยาวเหยียดจะปลูกต้นราชพฤกษ์ 2-3 แถว อาจต้องใช้ต้นกล้า 1,200-1,500 ต้น เมื่อถึงฤดูร้อนในอีก 3-4-5 ปีข้างหน้า มศว องค์กรฯ จะเหลืออร่ามสวยงามมาก มหาวิทยาลัยมีผู้ดูแลต้นไม้ใบหญ้าอยู่แล้ว แต่จะให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ช่วยกันดูแลต้นไม้ต้นละ 2-3 คน ดูการเจริญเติบโต ช่วยกันประคบประหงม พรวันดิน กำจัดหนอน ฯลฯ อาจให้ติดชื่อไว้ด้วย เมื่อถึงปีต่อไป นิสิตที่ดูแลก็จะมอบหมายให้น้องชั้นปีที่ 1 รับช่วงดูแลต่อไปอีก มอบหมายสืบทอดต่อๆ กันไป...10-20 ปีข้างหน้าศิษย์เก่าของเราก็ได้ซื้อให้ลูกหลานดูว่า “นี่ไง ต้นราชพฤกษ์ที่พ่อ/แม่ ดูแลเมื่อตอนเรียนชั้นปีที่ 1 ที่ มศว” เราคงต้องสร้างความรักความผูกพันและความภาคภูมิใจให้กับนิสิตและศิษย์เก่าของเราให้มากขึ้น... รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตบอกว่าจะเริ่มปลูกครั้งแรก 30 มิถุนายน 2547 นี้ ส่วนต้นไม้อื่นๆ ก็คงกำหนดเป็นโซน และทยอยปลูกให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดต่อไป • บริเวณใต้ยมเนเสยาม 2 ได้ขอปรับปรุงเพื่อเป็นศูนย์กิจกรรมของนิสิต ประมาณครึ่งหนึ่งเป็นห้องกิจกรรมต่างๆ เช่น นิทรรศการ วิชาการ การแสดง ดนตรี ศิลปะ และอื่นๆ อีกด้านหนึ่งเป็นศูนย์หนังสือ ศูนย์ทางด้านคอมพิวเตอร์ มีธนาคารไปดำเนินการ มีอาหารว่างและน้ำดื่มเล็กๆ น้อยๆ ด้านหลังเป็นสำนักงานของกองกิจการนิสิต... งานเข้าเกินไป แต่ก็เสร็จจนได้ กว่าจะเห็นหน้าตาชัดเจนก็อีก 2-3 เดือน • กิจกรรมสำหรับ

นิสิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มศว องค์กรฯ ที่มีนิสิตชั้นปีที่ 1 อยู่หอพัก ได้พยายามผลักดันไป 4-5 ด้าน (1) กิจกรรมที่นิสิตต้องมุ่งมั่นที่จะดำเนินการด้วยตัวตนเอง ทั้งองค์การนิสิต ชมรม สโมสร (2) คณะต่างๆ ที่มีรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตรับผิดชอบกิจการนิสิต ต้องเอาจริงกับการสร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อนิสิต (3) กองกิจการนิสิตต้องสร้างสรรค์กิจกรรมและประสานงาน ผลักดัน กำกับดูแลให้เกิดกิจกรรมที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ (4) ศูนย์กีฬาสิรินธร ต้องบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเพื่อนิสิตทั้งหมด... สำหรับศูนย์กีฬาสิรินธรขณะนี้กำลังเร่งให้ปรับปรุงระเบียบต่างๆ ให้มีความคล่องตัว คาดว่ากรกฎาคม 2547 นี้จะแต่งตั้ง ผอ. แต่งตั้งคณะกรรมการและดำเนินการได้ การกิจของศูนย์กีฬาสิรินธรที่ต้องดูแลสนามกีฬาทั้งหมด (มูลค่า 600 กว่าล้าน จากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ปี 2539) ต้องจัดกิจกรรมกีฬาสำหรับนิสิต บริการครูบาอาจารย์ บุคลากร และบริการประชาชน เป็นแหล่งหารายได้อีกแหล่งหนึ่ง (5) มหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหาร ยุทธศาสตร์ ผ่านรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต ต้องกำหนดนโยบาย ผลักดัน กำกับดูแล และสร้างสรรค์กิจกรรมเสริมสำหรับนิสิต ซึ่งเรื่องนี้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตและคณะอนุกรรมการกำลังเร่งมืออยู่ • รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน ได้ลงมาช่วยดำเนินการจัดซื้อรถสองแถวราคาประหยัด Wuling ขอลดราคาจากคุณปราจีน เอี่ยมสำเนา เจ้าของ Motor Show ลดลงได้คันละ 20,000 บาท (สองหมื่นบาท) จัดซื้อ 5 คัน 4 คันสำหรับวิ่งบริการที่ มศว ประสานมิตร เข้า-เย็น ในมหาวิทยาลัยและปากซอยประสานมิตร ทดแทนรถที่ใช้วิ่งเป็นสวัสดิการปีที่ผ่านมา หนึ่งปีที่ผ่านมาฟรี ดูเหมือนตอนนี้จะเป็นคูปองราคาถูก ด้วยน้ำมันแพงมากขึ้นทุกปี อีก 1 คันวิ่งภายใน มศว องค์กรฯ เพื่อการประสานงานการบริหารจัดการภายใน ทราบว่า ทางสหกรณ์ออมทรัพย์จะมอบให้มหาวิทยาลัยอีกหนึ่งคัน น่าจะใช้งานที่ มศว องค์กรฯ • การเตรียมสภาพแวดล้อมต้อนรับเปิดภาคเรียน 1/2547 ที่ มศว ประสานมิตร หลายคนบอกว่าเราไม่ได้เห็นสนามหญ้าเขียวมานาน ครั้งปีที่ผ่านมาระทำได้ ก็ต้องขอบคุณรองอธิการบดีฝ่ายกิจการ

พิเศษ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน) ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ (อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์) ไม่มีแผนปิดทากาว ติดตามกำแพง (ยังเหลือตามตู้โทรศัพท์) ทุกซอกทุกมุมยังไม่ประณีตพอ กำลังเร่งให้ประณีตกว่าที่เป็นอยู่ หลายคณะขอให้รองคณบดีฝ่ายบริหารลงมาช่วยดูความสะอาดประณีตรอบๆ อาคารของท่านด้วย ตู้แอร์นอกอาคารดูเกะกะ ด้านหน้า-ด้านหลังทำบังตาอลูมิเนียมติดให้เรียบร้อยก็จะดี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ทำด้านหน้าไปแล้ว...ขอบคุณที่ช่วยกัน...กำลังให้ดำเนินการทำกำแพงขาว ที่ติดตั้งคัตเอาต์และผูกแบนเนอร์ผ้า ไม่ทราบว่าจะไปถึงไหนแล้ว • กำลังขอให้เขียนแบบซุ้มสำหรับนิสิต มีที่นั่งพัก มีหลังคาแผ่นใสสีสรรพ์สวยงาม สอดคล้องกับวัยรุ่น คณะมนุษยศาสตร์รับจะนำร่อง แบบนี้จะใช้ได้กับทุกคณะ ทั้งที่ประสานมิตรและองครักษ์ สวัสดิ์ครับ... อีกหนึ่งสัปดาห์จะบริหารงานครบหนึ่งปีเต็ม •

23 มิถุนายน 2547

การก่อสร้างที่ร่วนวายปลายปี 2547 และ 2548

• ในช่วงปลายปี 2547 ต่อปี 2548 ใน มศว ประสานมิตร จะมี การก่อสร้างและปรับปรุงร่วนวายหลายแห่ง การจราจรภายในอาจมีปัญหาบ้าง ก็เพื่อสิ่งที่ดีกว่า ในอีกเดือนสองเดือนข้างหน้า การก่อสร้าง “อาคารแห่งการเรียนรู้” (Learning Tower) จะเริ่มขึ้นที่หลังหอสมุดกลาง บริเวณที่จอดรถของนิสิต งบประมาณแผ่นดิน (2547 และ 2548) 87 ล้าน 2 อาคารคู่ (6 ชั้น และ 14 ชั้น) เป็นอาคารแห่งการเรียนรู้ของนิสิต ไม่มี Office ของอาจารย์ และบุคลากร มีเฉพาะส่วนที่ดูแลอาคาร อาจสมทบงบประมาณรายได้อีกจำนวนหนึ่งเพื่อให้งาน Interior design ดำเนินการไปพร้อมกัน เป็น ห้องเรียน ประชุมสัมมนา ห้องเรียนขนาดต่างๆ ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ห้องภาพยนตร์ ดนตรี การแสดง sound lab 1 ชั้น computer 1 ชั้น และ ศูนย์การเรียนรู้ต่างๆ ร้านอาหารว่าง เจาะทางเดินเข้าสู่หอสมุด เพื่อกระตุ้นให้นิสิตผ่านเข้าหอสมุดได้สะดวก มีที่จอดรถข้างล่าง ให้เป็นเสมือน student union เป็นที่เรียนรู้และพบปะสังสรรค์ของนิสิต... งบประมาณ 2 ปี ตามเหตุผลแล้วต้องเสร็จภายในกันยายน 2548 รองอธิการบดีฝ่ายบริหารกำลังเร่งงานอยู่ • อาคาร 5 หรือโรงงานริมคลองแสนแสบ ที่ปล่อยให้กร้างว่างเปล่ามานาน ทรุดโทรม เป็นที่เก็บขยะ มีผู้แอบมาพักอาศัย เขียนแบบเสร็จแล้ว เปิดซองประกวดราคาแล้ว งบประมาณประมาณ 10 ล้านบาท ได้ผู้รับเหมา ก่อสร้างแล้ว พัฒนาเป็นร้านอาหารระดับคุณภาพและถูกสุขภาวะ มีห้องอาหารของคณาจารย์และบุคลากรด้วย พัฒนาริมคลอง แสนแสบบริเวณนั้นให้สวยงาม เดือนนี้เดือนหน้าจะเริ่มก่อสร้างได้ ใช้เวลาก่อสร้างประมาณ 6 เดือน แล้วเราจะไปทานอาหารร่วมกันที่นั่น • อาคารกิจกรรมนิสิตที่อยู่ระหว่างสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสำนักทดสอบทางการศึกษาและ

จิตวิทยา ปัจจุบันด้านหน้าไม่น่าดูเลย ข้างในถูกแบ่งเป็นห้องๆ ปิดทึบ มีปัญหามากมายหลายอย่าง ข้างในสกปรก นิสิตที่ผ่านเข้าสู่ระบบมหาวิทยาลัย ควรพัฒนาตนเอง พัฒนารสนิยม พัฒनावิถีชีวิตภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี เขาต้องพัฒนาระบบ ความรับผิดชอบ และระเบียบวินัยภายในตัวตนของเขาด้วย... ปรับปรุงใหม่ทั้งหมดให้มีห้องประชุม ติดเครื่องปรับอากาศ ห้องกิจกรรม ห้องชมรมที่เปิดทำงานร่วมกัน ห้องทำกิจกรรมที่ต้องยอมให้สกปรกเป็นบางช่วง มีพื้นที่ของบัณฑิตศึกษา เปิดให้อากาศถ่ายเทได้ดี อย่างไรก็ตามที่ กองกิจการ นิสิตต้องรับผิดชอบต่อกำกับดูแลให้เป็นระบบ มีระเบียบวินัย มีการปิด-เปิดในช่วงเวลาที่เหมาะสม คงไม่สามารถปล่อยไปอย่างไร้ระบบ รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตกำลังดำเนินการ • ทราบข่าวล่วงหน้าว่า ในปีงบประมาณ 2548 ได้งบประมาณสร้างอาคารบริเวณโอศุภมนตรี ที่มหาวิทยาลัยลงทุนซื้อที่ดินประมาณ 230 ล้านบาท งบประมาณค่าก่อสร้าง 300 ล้าน (สามร้อย ล้านบาท) เป็นอาคารที่เชื่อมโยงกับสังคมและโลกภายนอก สารประโยชน์ของอาคารได้วางแผนไว้แล้วพอสมควร มีบางส่วนที่เป็นอาเขต สำหรับโชว์ตัวและหารายได้ของคณะ สถาบัน สำนักงานต่างๆ มีส่วนแสวงหารายได้เชิงวิชาการ ถ้าเป็นไปตามนี้ รายละเอียดและการเขียนแบบจะใช้เวลาประมาณครึ่งปี หลังตุลาคม 2548 กลางปีหน้า (2548) น่าจะเริ่มก่อสร้างได้ (พื้นที่ใช้งาน 25,000-30,000 ตารางเมตร) รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน กำลังเร่งมืออยู่ • ความหวังพื้นที่ด้านถนนโอศุภมนตรียีกแปลงหนึ่งกำลังประสานงานกับสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล อยากจะขอสัก 450 ล้าน ซื้อที่ดินสามไร่เศษ หลังอาคาร Q-House รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สินกำลังประสานงาน... ให้เป็นรูปร่าง อีกนิด จึงจะบอกเล่าเก้าสิบต่อไป • ที่ มศว องค์กรฯ เดือนนี้ เดือนหน้า ก็จะลงมือสร้างโรงอาหารคุณภาพ ห้องน้ำ ที่กำจัดของเสีย และสวยงาม งบประมาณ 10 ล้าน ในบริเวณหอพักตรงลานคอนกรีตที่นิสิตจัดกิจกรรม ต้องจัดระบบร้านอาหารให้ถูกสุขลักษณะ มีระบบระเบียบ มีการตรวจสอบคุณภาพและความสะอาด อีก 4-5 เดือน น่าจะเสร็จเรียบร้อย อาคารบริการกลางจะเป็นอาคารกิจกรรมของนิสิตอย่าง

แท้จริง อาคารที่สภปรกเลอะเทอะให้รื้อถอนไปหมดแล้ว ด้านหน้าให้ย้ายสลัม
 ซ่อมรถจักรยานยนต์ออกไป ทุกพื้นที่ควรสะอาดเรียบร้อย ตอนนี้ครุภัณฑ์
 ขำรุดด้านหน้าควรจะหมดไปแล้ว ขอขอบคุณ ผอ.สำนักบริหารกิจการหอพัก •
 โรงอาหารเก่าหรือโรงอาหารกลางให้ขยายเวลาให้สอดคล้องกับความต้องการ
 ของนิสิต ฝ่ายทรัพยากรต้องไปดำเนินการชั้น 3 ให้เป็นร้านอาหารคุณภาพ
 สำหรับคณาจารย์ บุคลากร นิสิต แยกไปใครมา ... ส่วนนี้คงต้องใช้เวลาอีก
 ระยะเวลาหนึ่ง • ด้านข้างอาคารศูนย์การแพทย์ฯ ต้องจัดระบบใหม่ ขณะนี้รถเข็น
 ขายอาหารจำนวนมากเพื่อบริการญาติผู้ป่วย ได้ขอให้รองอธิการบดีฝ่าย
 พัฒนาและบริหารทรัพยากร ดำเนินการเรื่องโรงอาหาร บริการญาติ ผู้ป่วย
 ด้านข้างคลองให้ลับตาออกไปเล็กน้อย สะอาดและสวยงาม เสนองงบประมาณ
 ไว้ 3-4 ล้านบาท อีกสัก 3-4 เดือน น่าจะบอกกล่าวได้ชัดเจนขึ้น • นอกจากนี้
 นั้นแล้ว ยังขอให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพยากร ดำเนินการให้
 ภาคเอกชนมาลงทุน สร้าง plaza หรือ mall ขนาดกระทัดรัด ด้านข้างหอพัก
 นิสิตคณะแพทยศาสตร์ พื้นที่สัก 20-30 ยูนิต มีที่จอดรถ มีร้านขายสินค้า
 ศูนย์อาหาร เสื้อผ้า สิ่งของเครื่องใช้ ทำผม ฯลฯ ระดับคุณภาพ เพื่อบริการครู
 อาจารย์ บุคลากร ญาติผู้ป่วย นิสิต คงต้องรออีกสักระยะหนึ่ง • สรุป
 ว่า...ปลายปี 2547 ต่อปี 2548 จะก่อสร้างกันสืบสวนวายุพอสสมควร •

บันทึกอภินิหารคดี

ศาสตราจารย์วิรุณ ตั้งเจริญ

25 มิถุนายน 2547

งานใหญ่ปลายปี 3 งาน

• งานใหญ่ปลายปี 3 งานของ มศว คือ งานกฐินพระราชทาน งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และงานพระราชทานปริญญาบัตรปีนี้ ได้ทราบวันเวลาล่วงหน้าแล้วทั้งสามงาน ดังนี้ งานกฐินพระราชทาน วันที่ 6 พฤศจิกายน 2547 งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วันที่ 26 พฤศจิกายน 2547 และตามมาด้วยงานพระราชทานปริญญาบัตร วันที่ 3 ธันวาคม 2547 • คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์ได้ขอให้ประธานยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ และ ผอ. สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรมเป็นเจ้าภาพ ... งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและประธานยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย) เป็นประธาน และงานพระราชทานปริญญาบัตร รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ เป็นเจ้าภาพ • หลังจากปีที่แล้ว ที่เราไปทอดกฐินพระราชทานที่วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร ภาคเหนือ ปีนี้ (2547) ก็เป็นภาคกลาง วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง หรือ “วัดเกษไชโย” ที่เรียกกันโดยทั่วไป (ปีหน้าวัดพระธาตุพนมวรมหาวิหาร จังหวัดนครพนม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ... งานได้ดำเนินการไปแล้วหลายส่วน ได้จัดทำรูปจำลองสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และพระมหาพุทฺธพิมพ์ พระประทับนั่งที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ที่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) สร้างไว้ที่วัดเกษไชโย หน้าตักกว้าง 9 นิ้วทั้งสององค์ หล่อด้วย bronze จากออสเตรเลีย ประณีตและสวยงามมาก ได้ผ่านพิธีการหล่อและพิธีพุทธาภิเษกแล้ว (21 มิถุนายน 2547) จองได้ที่กองคลัง เช่าองค์ละ 4,900 บาท (สี่พันเก้าร้อยบาท) ขึ้นชมต้นแบบได้ที่ห้องอภินิหารคดี

(จำลองเพียง 99 องค์) • การทอดผ้าป่าหนังสือตามที่เคยดำเนินการที่วัดพระธาตุหริภุญชัยรวมหาวีหาร ปีนี้ 20 โรงเรียน ท่านผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลางและทีมงานเป็นเจ้าภาพ • หนังสือที่ระลึกสำหรับกฐินพระราชทาน ปีนี้ คาดว่าจะเป็นประวัติสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ประวัติวัดเกษไชโย ภาพจิตรกรรมฝาผนังในพระอุโบสถที่หาดูได้ยาก และพระพิมพ์ทุกรุ่นของวัดเกษไชโย อาจเป็นคู่มือศึกษาพระพิมพ์ผงดัดเกษไชโยไปพร้อมกัน หนังสือที่ระลึกปีนี้คงไม่น้อยหน้าไปกว่า “นิราศหริภุญชัย” ปีที่แล้ว ... ใครไม่ได้ไปเป็นที่ระลึกจะเสียใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักสวดพระทั้งหลาย ... ขอเชิญชวนไปร่วมงาน (6 พฤศจิกายน 2547) ทุกท่าน • งานที่สอง งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (วันที่ 26 พฤศจิกายน 2547) ปีนี้จะจัดที่ มศว องค์กรฯ พวกเราก็ได้วางกรอบงานไว้แล้วพอสมควร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนิน เวลา 14.00 น. ทรงเปิดป้ายคณะพยาบาลศาสตร์ ทรงมอบรางวัลวิจัย คณาจารย์ทุกลำไ้ ถวายงานวิจัย ขนนิทรรศการเกี่ยวกับภูมิปัญญาชุมชนและสุขภาพะเสด็จไปทรงเททองหล่อพระพุทธรูป “พระพุทธรควาจิตร : ศรีนครินทรวโรดม” บริเวณหอพระ และทรงลอยพระประทีปบริเวณนั้น แล้วเสด็จกลับ • การเตรียมการก็คงไปหนักที่คณะพยาบาลศาสตร์ โดยมีทุกคณะ สถาบัน สำนักมาร่วมกันจัดนิทรรศการ คณะเภสัชศาสตร์รับเป็นเจ้าภาพเรื่องลอยกระทง รายละเอียดคงตามมาอีก • มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการเขียนบทความเรื่อง “สุขภาพศึกษา” สำหรับจัดพิมพ์เป็นหนังสือที่ระลึกในงาน “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” คณาจารย์จากคณะเภสัชศาสตร์ แพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ พลศึกษา สหเวชศาสตร์ คณบดีคณะเภสัชศาสตร์เป็นประธาน คงเป็นหนังสือที่มีสาระหนักแน่นเรื่องสุขภาพศึกษา รูปเล่มสวยงาม ดูคร่าวๆ จากสารบัญที่ได้รับโทรสาร มีมากมายหลายเรื่อง เช่น โยคะ สมาธิ นวด สุนัขบำบัด ฯลฯ ... อาจต้องเปิดให้จองหนังสือที่ระลึก • งานสำคัญก่อนสิ้นปีคืองานพระราชทานปริญญาเกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร (3 ธันวาคม 2547) เพียงประมาณสัปดาห์เดียวหลังงานวัน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พิธีการก็คงอยู่ที่ยิมเนเซียม 1 มศว องค์กรฯ ต้องเตรียมการบริเวณชั้น 2 สำหรับพิธีการ การจัดทำเวที ระบบลดเสียงสะท้อนหรืออะคูสติค แก้อื้อ ห้องฉลองพระองค์ครุย ใต้ถุน ยิมเนเซียมที่ขณะนี้รกรุงรังมาก สภาพภูมิทัศน์รอบๆ ... ก็ต้องช่วยกันคนละไม้ คนละมือ และทำให้ทุกพิธีการมีความหมายมากที่สุด •

2 กันยายน 2547

ความพยายามในเรื่องทรัพย์สิน

• แนวโน้มงบประมาณแผ่นดินสำหรับมหาวิทยาลัยจะลดลงตลอดเวลา ซึ่งก็คงเป็นแรงผลักดันให้มหาวิทยาลัยแสวงหารายได้เชิงวิชาการมากยิ่งขึ้น การแสวงหารายได้จากการไล่ล่าผู้เรียนแบบ fast food ที่ขาดการตรวจสอบมาตรฐาน ขาดกรอบปริมาณดังเช่นทุกวันนี้ เหลืออาจรู้เท่าทันมากขึ้น หรือเหลือลดลงทุกที ปีที่ผ่านมามหาวิทยาลัยเอกชนที่ยังไม่ได้รับการยอมรับมีปัญหามาก เราคงต้องเฝ้าสังเกตในปีการศึกษาต่อไป • มศว ไม่ได้ขึ้นค่าเล่าเรียนค่าธรรมเนียมมา 7-8 ปี ด้วยสาเหตุในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540 ขณะนี้การจัดการศึกษาในระดับคณะ ได้สะท้อนความจำเป็นบางประการ ความจำเป็นที่จะต้องปรับค่าธรรมเนียมการศึกษา มากน้อยคงต้องร่วมกันพิจารณาให้รอบคอบ บนฐานของความเป็นไปได้ แม้ มศว ของเราจะยืนยันการเป็นมหาวิทยาลัยที่เอื้อให้กับคนทุกระดับ แต่เราก็คงจะต้องขอให้สังคมร่วมรับผิดชอบด้วย แนวโน้มที่จะสนับสนุนเพียงให้มหาวิทยาลัยดำรงอยู่ได้เริ่มส่งผลการพัฒนาให้เป็นเลิศคงเป็นเรื่องของแต่ละมหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบเอง... ผู้บริหารมหาวิทยาลัยในวันข้างหน้าจะต้องแบกรับงานหนักมาก • ในปีงบประมาณ 2548 เกือบทุกคณะ สถาบัน สำนัก ต้องตั้งงบประมาณโดยดึงเงินสะสมออกมาใช้ ถ้าคณะ สถาบัน สำนัก ไม่คิดการณ์ ไม่ปรับตัว จะเป็นปัญหาในการจัดการศึกษาอย่างแน่นอน การแก้ปัญหาเบื้องต้นคงสมเหตุสมผลหลายประการที่จะต้องปรับค่าธรรมเนียมการศึกษา ครูอาจารย์ทุกคณะ สถาบัน สำนัก จะต้องแสวงหางบประมาณจากการค้นคว้าวิจัย งบประมาณโครงการต่างๆ จากภายนอกเข้ามาสู่มหาวิทยาลัย มาสู่หน่วยงานของตน ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์และมีพลังการบริหารจัดการ ผู้บริหารแบบอดีตก็คงต้องเปลี่ยนไป • ในความพยายามของมหาวิทยาลัย ความพยายามในเรื่องของการ

พัฒนาและบริหารทรัพย์สิน ที่มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน เป็นเจ้าภาพในเรื่องที่ดิน ปีที่ผ่านมาเราจัดซื้อที่ดินด้านถนนอโศกมนตรี 3 ไร่เศษ อย่างที่เราู้กันดี ขณะนี้เรากำลังทำงานหนักกับการเพิ่มพื้นที่อีก 3 ไร่เศษ ด้านถนนอโศกมนตรีเช่นกัน ติดกับพื้นที่ที่จัดซื้อในปีที่ผ่านมา (2546) ถัดจากอาคาร Q House หน้ากว้างประมาณ 12 เมตร ถ้าเป็นไปได้รวมกับที่ดินผืนเดิม จะมีหน้ากว้างเกือบ 50 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ติดกับคณะศึกษาศาสตร์ • แผนแรกสำหรับการจัดซื้อที่ดินดังกล่าว พลาดจากงบประมาณแผ่นดิน เพราะรัฐบาลไม่มีนโยบายให้ใช้งบประมาณแผ่นดินเพื่อจัดซื้อที่ดิน พยายามขอแปรรูปที่ดิน พวกเราเหนื่อยกันมากถ้วนหน้า ไม่สำเร็จ (ไว้รออ่านบันทึกละเอียดของคุณหมอเฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ) แผนสอง กำลังประสานงานขอเงินจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ก็หวังได้รับความกรุณา ก็ต้องบันทึกขอบพระคุณผู้ใหญ่หลายต่อหลายท่านที่ได้ให้ความกรุณาเอื้ออาทรเป็นอย่างยิ่ง แม้แผนหนึ่งจะไม่ประสบความสำเร็จก็ตาม • ในขณะที่แผนสองดำเนินไป เราได้เริ่มแผนสามต่อไปอีก ผมขอให้ศึกษาพื้นที่เอกชน 3-4 แปลงเล็กๆ ริมคลองแสนแสบ ปัจจุบันมีสภาพเป็นแหล่งเสื่อมโทรม เพื่อนำเสนอภาพรวมเกี่ยวกับพื้นที่ มศว ประสานมิตร ต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อขอหารือและอาจจะจัดซื้อด้วยงบประมาณในรูปแบบต่างๆ โดยจะขอกำหนดเป็นห้วงเวลา การดำเนินการเพิ่มและพัฒนาพื้นที่เหล่านั้น ครับ...มีอะไรครับหน้าแล้วจะแจ้งให้พวกเราทราบต่อไป • วิสัยทัศน์และจินตนาการของเราเกี่ยวกับพื้นที่ด้านถนนอโศกมนตรี (ถ้าได้เพิ่มอีก 1 แปลงก็จะรวมเป็นเกือบ 7 ไร่) จะสร้างอาคารเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วโรกาสพระชนมายุครบ 50 พรรษา และทรงจบการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์จาก มศว ครบ 20 ปี ในพุทธศักราช 2548 จะเป็นอาคารเชื่อมโยงพันธกิจของมหาวิทยาลัยกับสังคม ส่วนการแสวงหารายได้ของมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก เจริญวิชาการ อุทยานพัฒนารสนิยม Music Hall, Exhibition, Art Collection, Fashion and Jewelry Center มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการจัดตั้งวงดนตรี Symphony

Orchestra สำหรับอนาคต • อาคารตรงนั้นน่าจะเป็นศูนย์บริการชุมชน มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน ดูแลโครงการใหม่ 6 โครงการ โครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่ได้รับงบประมาณเริ่มโครงการ 45 ล้าน ซึ่งประกอบด้วย สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้ที่มีความสามารถพิเศษและเด็กความต้องการพิเศษแห่งชาติ ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ศูนย์การศึกษาและพัฒนาแพชชั่น ศูนย์วิจัยและการจัดการความรู้ทางพฤกษศาสตร์ และหน่วยบริการทางการแพทย์ (บูรณาการวิทยาศาสตร์สุขภาพทั้งหมด) จะบริหารจัดการเชิงรุกเพื่อผลักดันโครงการเหล่านี้ ได้เริ่มงานไปแล้วก่อนเริ่มใช้งบประมาณ 1 ตุลาคม 2547 • นอกจากนั้นแล้ว แผนและโครงการในการแสวงหารายได้เชิงวิชาการ ช่วงนี้กำลังปรับโครงสร้างและระเบียบข้อบังคับ “สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา” จากเดิม ให้มีอิสระและมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผลิตภาพมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาให้เป็นแหล่งแสวงหารายได้ (เชิงวิชาการ) ชัดเจนยิ่งขึ้นในอนาคต โดยเพิ่มงานเป็น 6 หน่วย หน่วยแรก เป็นงานพัฒนาสื่อตามกรอบงานเดิมและเพิ่มการผลิตสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้ชัดเจน มหาวิทยาลัยได้จัดสรรงบประมาณ 2 ล้านบาทสำหรับจัดหาครุภัณฑ์เพื่อการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยตรง หน่วยที่สอง เป็นหน่วยการพิมพ์ จัดหาแทนพิมพ์ระบบ printing on demand งบประมาณ 30 ล้านบาทพิมพ์เพียงไม่กี่เล่มหรือพิมพ์ 1,000 เล่ม ทุนเฉลี่ยต่อเล่มไม่ต่างกัน ถ้าพิมพ์งานทั้งหมดของมหาวิทยาลัยรายงานการวิจัย งานขอตำแหน่งวิชาการ งานพิมพ์ของนิสิต รับจ้างพิมพ์ ก็คงถอนทุนและกำไรในช่วงเวลาไม่นานนัก หน่วยที่สาม หน่วยบันทึกเสียง หน่วยที่สี่ หน่วยแอนิเมชันและมัลติมีเดีย หน่วยที่ห้า ศูนย์หนังสือ มศว และหน่วยที่หก หน่วยผลิตคุณภาพ Souvenir สินค้าคุณภาพ OTOP พัฒนาสินค้า Brand Name ขณะนี้คณะเภสัชศาสตร์ กำลังเริ่มดำเนินการผลิตน้ำดื่มคุณภาพ RO & UV-treated เปิดบริการ และจำหน่ายในงานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี...ขอขอบคุณทุกท่าน • กลับไปเรื่องที่ดินทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย การขอเพิ่มที่ดินองครักษ์ สปก. 210 ไร่ เพื่อสร้างโรงเรียนสาธิต ยังคงดำเนินต่อไป ที่

อำเภอบ้านนา ห่างจาก มศว องค์กรักษ์ ประมาณ 10 กม. มอบให้ ปัจจุบัน คณะเภสัชศาสตร์ดำเนินการจัดทำสวนสมุนไพรอยู่ 23-25 ไร่ เหลือที่อีก ประมาณ 52 ไร่ คาดว่าจะจัดทำ Resort และส่วนขยายของศูนย์วิจัยและการจัดการความรู้ทางพฤกษศาสตร์ ติดกันนั้นเป็นอ่างน้ำหรือทะเลสาบ ประมาณ 50 ไร่ สวยงามมาก • เรามีที่ 50 ไร่ ที่ทุ่งดินดำ จังหวัดสุพรรณบุรี มหาวิทยาลัยไปลงทุนสร้างอาคารไว้สองหลังงบประมาณเกือบล้านบาทบนที่ดินสาธารณะที่นาแก้ว จังหวัดเลย ... มหาวิทยาลัยคงจะต้องเพิ่มรองอธิการบดีอีก 1 ตำแหน่ง เพื่อช่วยดูแลพื้นที่นอก มศว ประสามมิตร และ องค์กรักษ์ และดูแลเครือข่ายการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งเครือข่ายโรงเรียนในเขตพัฒนา กทม. และโรงเรียนในฝันของ ศธ. ทั้งที่เราคัดสรรและขอสมัครเข้ามาเป็นเครือข่ายหลายจังหวัดหลายสิบโรงเรียน รวมทั้งพื้นที่อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ พันกว่าไร่ ปัจจุบันอยู่ในช่วงดำเนินการ •

10 กันยายน 2547

โครงการอดีตเพื่ออนาคต

• เมื่อวันวาน (9 กันยายน 2547) สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ เชิญอดีตอธิการบดี 5 ท่าน คือ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี เมืองนาโพธิ์ ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ อีกท่านหนึ่งคือ ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร ท่านต้องผ่าตัดตาด้วยเลยไม่สามารถมาร่วมได้

• โครงการ “อดีตเพื่ออนาคต” ได้ดำเนินการมา 2-3 ครั้งแล้ว ทั้งเชิญ ผู้อาวุโส นิสิตเก่า และชมรมผู้สูงอายุ มาร่วมเสนอความคิดเห็นและชี้แนะการบริหาร มหาวิทยาลัย ครั้งนี้เป็นครั้งสำคัญมากอีกครั้งหนึ่งที่อดีตอธิการบดียินดีมาพูดคุยและเสนอความคิดเห็น ได้เชิญผู้บริหาร อธิการบดี รองอธิการบดี ประธาน ยุทธศาสตร์ คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี บรรยาภาศ ออบอ่อน ผู้บริหารตื่นเต้นไปตามกัน เริ่มเสนอความคิดเห็น 10.00 น. โดยผมเป็นผู้ดำเนินรายการ พูดให้น้อยที่สุด 12.00 น. รับประทานอาหารร่วมกัน จัดที่อาคารประสานมิตร พูดคุยที่ห้องประชุมบริบท รับประทานอาหารที่ห้อง วิชชนิทรศน์ • ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย พูดถึง learning organization การทำงานเป็นทีม การบริหารไม่ควรทำตัวเหมือนคนถักนิตติ้ง ท่านเสนอให้ retreat ผู้บริหารทั้งหมดทุก 6 เดือน พาไปเข้าค่ายคุยปรับการบริหารจัดการ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ พูดถึงอดีต การบูรณาการสรรพความรู้เข้าด้วยกัน ระดมจิตสำนึกในองค์กร ในการบริหารจัดการ และเสนอว่ามหาวิทยาลัยน่าจะมีห้อง emeritus room สำหรับผู้อาวุโสผู้มีคุณูปการต่อมหาวิทยาลัยได้มาพบปะสังสรรค์ พูดคุย ทำประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัย รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี เมืองนาโพธิ์ ท่านพูดถึงอดีตที่สร้างงาม วิชาการ ดนตรี กีฬา ที่บูรณาการเข้าด้วยกันอย่างมีคุณค่า เน้นถึง

“ความรู้คือพลังอำนาจ” คานธีบอกว่า “วิทยาศาสตร์ที่ปราศจากมนุษยศาสตร์ย่อมเป็นบาป” เล่าถึง หลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ ที่ท่านกล่าวว่า “จงรักษาต้นไม้และคูคลองที่ประธานมิตรให้เป็นที่อยู่อาศัยของนกปลา” ท่านเน้นถึงการเป็นสุภาพบุรุษ และศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ตีความคำว่า “สุภาพบุรุษ” ว่า “น้ำใจยิ่งใหญ่” วิทยาลัยวิชาการศึกษาเข้มข้นทางวิชาการ มีน้ำใจครู ท่านพุทธทาสบอกว่า ครูต้องมี 2 อย่างคือ ปัญญาและเมตตา รพินทรนาถ ฐากูร บอกว่า ต้องมีความกระตือรือร้นด้วย ท่านเล่าถึง มศว องค์กรักษ์ ท่านนำเสนอต่อกรมการศึกษานอกโรงเรียน ดร.มีชัย ฤชุพันธุ์ เห็นชอบและช่วยผลักดันงบประมาณ และท่านขอให้คณะพลศึกษาย้ายไปพัฒนาที่องค์กรักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ พูดถึงการสืบสานอดีต พูดถึงความผูกพันที่มีต่อ มศว พูดถึง learning by doing ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ความเก่งกาจ การบูรณาการ และชุมชน และย้ำถึงการพัฒนาไปสู่สังคมฐานความรู้หรือ knowledge based society... ล้วนมีสาระแก่การพัฒนาและบริหารจัดการมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น ขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ ทราบว่า สวศ. จะเผยแพร่ทั้งวีดิทัศน์ ถอดเทป และพิมพ์เผยแพร่ •

2 ตุลาคม 2547

งานบริหารคือการตัดสินใจ

• สังคมไทยเป็นสังคมของ “ความรู้สึก” มากกว่า “ความรู้ ข้อมูล เหตุผล” เรามักวิพากษ์วิจารณ์ ทะเลาะเบาะแว้ง ชุบชิบนิินหากันด้วยความรู้สึกและความรู้สึกที่รู้สึกต่อๆ กัน ถ้าเราเริ่มต้นด้วยความรู้ ข้อมูล เหตุผลเป็นเบื้องต้น บ้านเมือง สังคม การเมือง องค์กร ระบบราชการ คงไม่สับสนเช่นนี้ ก็หวังว่าถ้าเราแต่ละคนแสวงหาความรู้ เพิ่มข้อมูล และพัฒนาเหตุผล ความสับสนวุ่นวายก็คงจะลดลง สังคมก็คงพัฒนาขึ้น • อาคารเรียนรวมหรืออาคารแห่งการเรียนรู้ “Learning Tower” หลังหอสมุดกลาง หน้าคณะมนุษยศาสตร์ เป็นอาคารคู่ ด้านคณะศิลปกรรมศาสตร์สูง 14 ชั้น อีกด้านหนึ่ง 7 ชั้น อยากรให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และ Student Union ไม่ควรจะมีหน่วยงาน ห้องพักอาจารย์ ห้องพักบุคลากร มีพื้นที่จอดรถด้านล่าง พื้นที่สร้างสรรค์เสนาของนิสิต ศูนย์หนังสือ ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ ศูนย์ปฏิบัติการเสียง (sound lab) ห้องแสดง (theater) ห้องเรียนจุประมาณ 100 คน 4 ห้อง ห้องเรียนจุประมาณ 50 คน 8 ห้อง ห้องเรียนจุประมาณ 25 คน 16 ห้อง และคณะมนุษยศาสตร์ก็จะใช้พื้นที่ได้สะดวกสบายที่สุด • อาคาร 300 ล้าน งบประมาณแผ่นดินปีงบประมาณ 2548 สร้างบนพื้นที่ลานอโศกมนตรี บนที่ดินที่มหาวิทยาลัยจัดซื้อเมื่อปีที่ผ่านมา (2546) พื้นที่ใช้งานควรประมาณ 20,000 ตารางเมตร อาจสูงได้ถึงเกือบ 20 ชั้น มีที่จอดรถใต้ดิน อาจมีทางทะลุผ่านเข้ามาสู่ที่จอดรถใต้สนามฟุตบอล กำลังดำเนินการประกวดแบบ ผมให้นโยบายพื้นที่ใช้งานไว้ 5 ส่วนดังนี้ • พื้นที่ส่วนแรก ศูนย์บริการวิชาการ และธุรกิจ (Academic and Business Services Center) ที่เน้นการบริการวิชาการและธุรกิจเชิงวิชาการจากมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์และโครงการต่างๆ ส่วนที่สอง ศูนย์บันเทิงศึกษา (Edutainment Center) ที่เป็น

ศูนย์การเรียนรู้ทางด้านดนตรี การแสดง ทัศนศิลป์ หอนาฏลักษณ์ หอศิลปกรรม อาร์ตคอลเลคชัน ส่วนที่สาม ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ (Business Incubator Center) เพื่อตอบสนองการพัฒนากำลังคนทางด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม โครงการ UBI (University Business Incubator) ของ สกอ. เป็นต้น ส่วนที่สี่ ศูนย์การศึกษาตลอดชีวิต (Life-long Education Center) เพื่อการอบรมระยะสั้น ระยะยาว การศึกษานอกระบบ การเรียนรู้ร่วมกับสังคมและชุมชน ตามโครงการจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของมหาวิทยาลัย ส่วนที่ห้า พื้นที่การบริหารจัดการโรงแรม (Hotel Management Area) ซึ่งก็คาดหวังว่าในอีก 3 ปีข้างหน้า (งบประมาณ 3 ปี) ถ้ามีการบริหารจัดการที่ดี มศว จะมีอีกรูปลักษณ์หนึ่งและภาพลักษณ์หนึ่งที่สนับสนุนรูปลักษณ์เก่าและภาพลักษณ์เก่าให้โดดเด่นยิ่งขึ้น • อีกโครงการหนึ่งของรัฐบาลและ สกอ. ที่น่าสนใจคือ “ทุนการศึกษาชั้นสูงเชิงกลยุทธ์ เพื่อการสร้างเครือข่ายวิจัยระดับแนวหน้า” (Higher Educational Strategic Scholarships for Frontier Research Network) ซึ่งเป็นนโยบายเชิงรุกทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ จะจัดทุนการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวนมาก ในยุคเศรษฐกิจโมเลกุล (Molecular Economy) ซึ่งได้แก่ ทุนการศึกษาทางด้าน Nanoscience and Nanotechnology, Bioinformatics และ Neuroscience and Cognitive Sciences ได้ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน ประสานงานทางด้านนี้ มศว อาจเสนอขอทุนแต่ละด้านหลายๆ ทุน เพื่อให้ 3 4 5 ปีข้างหน้า ผู้รับทุนเหล่านี้ สามารถกลับมาพัฒนาแต่ละด้านอย่างเป็นขั้นเป็นอัน ทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ รวมทั้งในเรื่องเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษและต้องการพิเศษ เพื่ออนาคตของมหาวิทยาลัย และมีแนวรุกที่หลากหลายขึ้น • การประชุมสภามหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2547 ที่ผ่านมา อนุมัติทุลเกล้าทุลกระหม่อมถวายปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และผู้เข้ารับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ 7 ท่าน คือ

ศาสตราจารย์สุทธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขา
 วิชาศิลปวัฒนธรรมวิจัย ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร การศึกษาดุษฎี
 บัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ
 รัตนกุล การศึกษาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา
 ศาสตราจารย์สุไร พงษ์ทองเจริญ ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขา
 วิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ นายกมล ทัศนัญชลี
 ศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ : ศิลปะจินต
 ทัศน์ ศาสตราจารย์พิเศษ ทพ.ท่านผู้หญิงแพ็ชรา เตชะกัมพูช ทันต
 แพทยศาสตรดุษฎีบัณฑิต และรองศาสตราจารย์ ดร.ครรชิต มาลัยวงศ์ วิทยา
 ศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ซึ่งนับเป็นเกียรติแก
 มหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง •

28 ตุลาคม 2547

การพัฒนาที่ มศว องค์กรักษ์

• การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยได้พยายามผสานทั้งในส่วน ประสานมิตรและองค์กรักษ์ งานสำคัญทั้ง 2 งาน ปลายปี 2547 ที่ มศว องค์กรักษ์ คือ งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี (26 พฤศจิกายน 2547) และงานวันพระราชทานปริญญาเกิตติมศักดิ์และ ปริญญาบัตร (3 ธันวาคม 2537) นอกจากการปรับอาคารสถานที่เพื่อรองรับ งานใหญ่ดังกล่าวแล้ว ผมเชื่อว่าความรู้สึกผูกพันด้วยเนื้องานย่อมมีความสำคัญ มาก มหาวิทยาลัยก็จะต้องปรับงานต่อไปอีก • จากการที่ฝ่ายพัฒนาและ บริหารทรัพยากรสินได้ดำเนินการรังวัดที่ดินเพื่อกำหนดขอบเขตของ มศว องค์กรักษ์ ให้ชัดเจน ขณะนี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว การมีหลักปักเขตที่ชัดเจนจะ ช่วยให้มหาวิทยาลัยกำหนดสภาพของพื้นที่และการทำรั้วรอบขอบชิดจะ ชัดเจนขึ้น การทำรั้วด้านหน้ามหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณ 2 ล้านบาท การ ปรับปรุงสาธารณูปโภคและพื้นที่ งบประมาณ 3 ล้านบาท รวมทั้งการเดินท่อ ประปาบางส่วน เป็นต้น • เรื่องการสร้างโรงอาหารเพื่อบริการญาติผู้ป่วย บริเวณศูนย์การแพทย์ฯ และพลาซ่าจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภค ได้มอบ หมายให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพยากรสิน คณบดีคณะ แพทยศาสตร์ และผู้อำนวยการศูนย์การแพทย์ฯ ดำเนินการมาตั้งแต่กลางปี 2547 โดยขอให้จัดสร้างโรงอาหารระดับคุณภาพสวยงามและถูกสุขลักษณะ มีระบบระบายน้ำเสียและกรองขยะ งบประมาณ 3-5 ล้านบาท เพื่อไม่ให้มีรถ เช็นขายอาหารที่ไม่มีระบบระบายและไม่มีน้ำในเรือสุภาพและ โภชนาการดังเช่นทุกวันนี้ ทราบข่าวว่ากำลังดำเนินการเขียนแบบอยู่ ก็ไม่ อยากให้ช้ามากนัก ต้นปี 2548 น่าจะเร่งให้แล้วเสร็จ เมื่อทำรั้วด้านหน้าและ ด้านหลัง ประชาชนบริเวณนั้นก็จะเดินทางผ่านนอกรั้ว (ทั้งรถทั้งคน) โดยไม่

ต้องตัดผ่านเข้ามาบริเวณมุมด้านหน้าเหมือนทุกวันนี้ • การสร้างพลาซ่าจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภค ก็ได้สั่งการและให้นโยบายไปแล้วพร้อมกัน โดยมีหลักการว่าให้เอกชนมาลงทุนอาคาร 2-3 ชั้น มีที่จอดรถด้านล่าง มีร้านขายสินค้าประมาณ 20-30 ยูนิต สินค้าคุณภาพดีพอสมควร บริการญาติผู้ป่วย คณาจารย์ และบุคลากรเป็นด้านหลัก ขอให้ตั้งอยู่ถัดจากพื้นที่ของศูนย์การแพทย์ฯ ไปทางด้านหลัง ก็หวังว่าจะแรงมือเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน • การขอใช้ที่ สปก. 205 ไร่ ด้านข้างมหาวิทยาลัยติดกับบริเวณด้านข้างศูนย์กีฬาสิรินธร กำลังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณา ปัญหาอยู่ที่ชาวบ้านที่ยึดครองที่ดินอยู่ทั้งที่มีโฉนดครอบครองและยังไม่มีโฉนดครอบครอง เรียกร้องค่าชดเชยสูงมาก มหาวิทยาลัยจะดำเนินการเรื่องนี้ต่อไป ถ้าได้พื้นที่นี้มาก็หวังจะใช้พื้นที่ส่วนหนึ่งสร้างโรงเรียนสาธิตต่อไป • ปัญหาประชาชนเจตสิกกว่าหลังคาเรือนด้านหลังมหาวิทยาลัยก็เช่นกัน มหาวิทยาลัยได้ไปจัดเตรียมพื้นที่รองรับการเคลื่อนย้ายไว้แล้ว เป็นที่ สปก. โดยความร่วมมือกับจังหวัดนครนายกและ สปก. จังหวัดนครนายก ปัญหาอยู่ที่การเรียกร้องค่าเคลื่อนย้ายเช่นกัน เรื่องนี้มหาวิทยาลัยจะเร่งมือต่อไปช่วงต้นปี 2548 • ปีงบประมาณ 2548 มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณเริ่มต้น 5 ล้านบาทเพื่อจัดตั้ง “ศูนย์วิจัยและการจัดการความรู้ทางพฤกษศาสตร์” โดยขอให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต ซึ่งมีความรู้ความสามารถทางด้านนี้ พัฒนาโครงการจัดตั้งศูนย์ดังกล่าว การจัดตั้งจะดำเนินการเป็น 2 ระยะ ระยะแรกพื้นที่ประมาณ 4-5 ไร่ ข้างอาคารโรงอาหารกลาง จะมีอาคารประสานงานเล็กๆ มีอาคารเนอร์สเซอรี่ จัดสภาพภูมิทัศน์ให้สวยงาม เป็นแหล่งค้นคว้าวิจัย ทดลอง เผยแพร่การศึกษาค้นคว้าและพืชพันธุ์ และเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับอนาคต ระยะที่สองจะจัดทำบนพื้นที่ 52 ไร่ บริเวณบ้านนาที่ห่างจากองค์กรฯ ประมาณ 10 กิโลเมตร จัดทำร่วมกับสวนสมุนไพรมะลิ (20 ไร่เศษ) ของคณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ติดกับพื้นที่ดังกล่าวเป็นทะเลสาบสะอาดและสวยงาม (พื้นที่ทะเลสาบประมาณ 50 ไร่) บนพื้นที่ 52 ไร่นั้น มหาวิทยาลัยจะดำเนินการให้เป็น “ศูนย์พัฒนาศักยภาพบุคลากรและชุมชน” เป็นสถานที่

ประชุมสัมมนา เป็นเสมือนรีเสอร์ช บริหารจัดการให้เชื่อมโยงกับระบบนิเวศน์ และชุมชน อยู่ร่วมกับ “ศูนย์วิจัยและการจัดการความรู้ทางพฤกษศาสตร์” (ระยะที่สอง) ซึ่งควรทำโครงการและแผนเสนอของบประมาณแผ่นดินปี 2549 ที่กำลังจะดำเนินการเร็ววันนี้ • ตามข้อตกลงทั้งอดีตและปัจจุบัน ที่ คณะพลศึกษาจะต้องย้ายไปที่องครักษ์ เพื่อให้สามารถใช้สนามกีฬา 600 กว่า ล้านบาท (งบประมาณจากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ปี 2541) ได้อย่างคุ้มค่า และสอดคล้องกับความจำเป็นในการพัฒนาสมรรถภาพทางกีฬา ของนิสิตคณะพลศึกษา ได้ขอให้คณบดีคณะพลศึกษา ดำเนินการเขียนแบบ อาคารและประสานงานกับรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สินผู้รับผิดชอบด้านงบประมาณ เพื่อของบประมาณแผ่นดินปี 2549 เช่นกัน อย่างไร ก็ตาม ขณะนี้คณะพลศึกษาก็มีอาคารซบเปรส เซ็นเตอร์ ใช้อยู่กว้างขวางพอ สมควร สามารถขยายสำนักงานคณบดีไปอยู่ที่อาคารดังกล่าวที่ มศว องครักษ์ได้ ห้องเรียนก็มีทั้งที่อาคารเรียนรวมและปรับปรุงบริเวณอาคาร สนามกีฬาต่างๆ เป็นห้องเรียนได้เช่นกัน • มหาวิทยาลัยกำลังศึกษาข้อมูลในการจัดตั้ง “พิพิธภัณฑน์ภูมิปัญญาไทย” ที่ มศว องครักษ์ บริเวณถัดจากอาคาร อำนวยการ แนวเดียวกับอาคารคณะเภสัชศาสตร์ เป็นพิพิธภัณฑน์ภูมิปัญญา ไทยทุกด้าน ทางด้านศิลปวัฒนธรรม สุขภาพศึกษา อาชีพและเทคโนโลยี จะ ขอใช้งบประมาณแผ่นดินปี 2549 ในเบื้องต้น จะเป็นอาคารทรงไทยภาค กลาง บ้านไทยชุดใหญ่ งบประมาณ 10-15 ล้าน ถ้าในอนาคต มศว องครักษ์ จะเป็นอุทยานแห่งการเรียนรู้ในมิติที่กว้างและหลากหลาย เป็นสถานที่เรียนรู้ ทั้งทางวิชาการและประสบการณ์ตรงต่างๆ “อดีตเพื่ออนาคต” ก็จะมี ความหมายยิ่งขึ้น • แนวคิดในเรื่อง “ศูนย์กีฬาสิรินธร” ได้คลอดตัวมาระยะเวลาหนึ่ง มหาวิทยาลัยกำลังเร่งปรับระเบียบข้อบังคับและนำเข้าสู่สภามหาวิทยาลัย เพื่อให้ศูนย์กีฬาสิรินธรเป็นองค์กรระดับคณะ สถาบัน สำนัก บริหารจัดการได้ คล่องตัว ทั้งเพื่อบริหารจัดการศูนย์กีฬาสิรินธร (600 ล้านบาท) ที่ขาดการ ดูแลอย่างใกล้ชิดในขณะนี้ บริหารจัดการและจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ นิสิต สุขภาพพลานามัยของคณาจารย์และบุคลากร สนับสนุนวิชาการ และ

บริการประชาชน การบริการประชาชนเป็นไปได้ทั้งการเปิดให้เข้าสถานที่
การจัดกิจกรรมกีฬา การจัดตั้งสโมสรเพื่อพัฒนาสุขภาพพลานามัยและการ
พักผ่อน เป็นต้น ก็หวังว่าความหวังดังกล่าวจะเป็นจริงในเร็ววันนี้ • ผมได้
วางแผนขุดดินภายในมหาวิทยาลัยบางส่วน บางพื้นที่ และนำมาถมบางพื้นที่
เพื่อจัดระบบพื้นที่และแหล่งน้ำให้ชัดเจน พื้นที่ด้านหลังซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำ
ประปาติดกันนั้น จะพัฒนาเป็นอ่างน้ำหรือทะเลสาบ จัดสภาพภูมิทัศน์ให้
สวยงามเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของชาว มศว คงจะต้องดำเนินการใน
ปีงบประมาณหน้า นอกจากนั้น ภูมิทัศน์ทั้งมหาวิทยาลัยก็ต้องดำเนินการ
ต่อเนื่องกันไป...สวัสดีครับ •

18 พฤศจิกายน 2547

หลายเรื่องก่อนสิ้นปี

• มหาวิทยาลัยได้นำเรื่องการพัฒนาโรงเรียนสาธิต มศว เข้าหาหรือ สภามหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2547 ต้นเดือนที่ผ่านมา โดยเชิญ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตทั้งสามแห่งเข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นด้วย เราได้ฟังความคิดเห็นที่เป็นสาระประโยชน์มากมายจากกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ว่าจะเป็นศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสะอ้าน ศาสตราจารย์เทียนฉาย กีระนันทน์ ศาสตราจารย์พิเศษเอกวิทย์ ณ ถลาง ศาสตราจารย์ นพ.ประเวศ วะสี นายพงศ์ศักดิ์ พยัคฆวิเชียร ฯลฯ • ทุกท่านยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า โรงเรียนสาธิตต้องพัฒนาให้เป็น “โรงเรียนสาธิต” หรือ “Demonstration School” ที่แท้จริง เป็นต้นแบบการเรียนการสอนสำหรับสังคม เป็นฐานการผลิตนิสิตนักศึกษาทางการศึกษา เชื่อมโยงกับการค้นคว้าวิจัย การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับเรื่องเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (gifted) และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (special needs children) การสอนนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปเพื่อพันธกิจในการบริการวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านยืนยันหนักแน่นว่า “ถ้าโรงเรียนสาธิตไม่ได้มีไว้เพื่อพัฒนาการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาให้เข้มแข็ง ก็สมควรยุบโรงเรียนสาธิตทั้งหมด...โรงเรียนสาธิตต้องไม่ใช่โรงเรียนเพื่อสวัสดิการ” • นอกจากนั้นแล้ว ยังเห็นว่า...โรงเรียนสาธิตควรต้องขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัย เพราะเป็นภารกิจสำคัญมาก อาจคล้ายศูนย์การแพทย์หรือโรงพยาบาลของโรงเรียนแพทย์ที่มีขึ้นเพื่อการค้นคว้าวิจัย และเป็นห้องทดลองของนิสิตแพทย์...ถ้าการเรียนการสอนทางการศึกษาเกี่ยวข้องกับหลายคณะ โรงเรียนสาธิตก็ต้องเกี่ยวข้องกับทำงานร่วมกับคณะเหล่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยได้ขอให้มหาวิทยาลัยตั้งคณะทำงานหรือคณะ

กรรมการเพื่อพัฒนาโรงเรียนสาธิตทั้งหมด รวมทั้งโรงเรียนสาธิตที่จะมีขึ้นในอนาคตด้วย • วันจันทร์ที่ 8 พฤศจิกายน 2547 มหาวิทยาลัยได้เชิญผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ผอ.และรอง ผอ. ทั้งหมดประชุมปรึกษาหารือ ได้ระดมความคิดร่วมกัน ต่างมีความคิดผานกันอย่งน่าสนใจมาก ขณะนั้นมหาวิทยาลัยได้ตั้ง “คณะกรรมการพัฒนาศักยภาพโรงเรียนสาธิต” ประกอบด้วยผู้บริหาร คณบดีที่เกี่ยวข้อง ผอ.รร.สาธิต คงต้องจัดสัมมนาระดมความคิดและพัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็น รร.สาธิตต้นแบบ เป็นแล็บทางการศึกษา เป็นฐานการพัฒนา นวัตกรรมด้านการศึกษา ทุกคณะ ทุกวิชาเอกต่อไป • เมื่อรองศาสตราจารย์ประยงค์ พงษ์ทองเจริญ ผอ.ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษาหมดวาระลง (ปัจจุบันท่านอายุ 73 ปี) มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้ง รองศาสตราจารย์สมจิต สวธนไพบูลย์ เป็น ผอ. (รักษาราชการแทนในช่วงแรก ก่อนที่จะนำเรื่องเข้าสู่สภามหาวิทยาลัย) และรองศาสตราจารย์ณสรณ์ ผลโภาค เป็นประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร กศ.ด.วิทยาศาสตร์ศึกษา ซึ่งก็คงจะประชุม รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ ผอ.และประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อร่วมกันพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษาให้เข้มแข็งต่อไป • มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญฤทธิ์ ควรหาเวช รักษาาราชการแทน ผอ.สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา (เตรียมเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อแต่งตั้งเป็น ผอ.) ซึ่งเนื่องานของสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาจะขยายบทบาทให้กว้างขึ้น โดยแยกเนื่องานออกเป็น 3 หน่วย คือ หน่วยสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา โดยทำงานเดิมทุกประการและเพิ่มการผลิตสื่อการเรียนรู้ให้ชัดเจนขึ้น หน่วยสิ่งพิมพ์จะดำเนินการพิมพ์สิ่งพิมพ์ทุกชนิดในมหาวิทยาลัย ทั้งงานวิชาการ เอกสารหน่วยงาน งานพิมพ์ของนิสิต รวมทั้งงานออกแบบสิ่งพิมพ์และงานกราฟิกต่างๆ พิมพ์ทั้งระบบ digital printing : printing on demand และระบบออฟเซต หน่วยงานบันทึกเสียง เพื่อสนับสนุนและสร้างสรรค์งานบันทึกเสียงดนตรี และการประพันธ์เพลงในระบบธุรกิจอุตสาหกรรมบันเทิง ทั้งหมดเป็นการบริหารจัดการที่อิสระ ผสานกับระบบเอกชนและแสวงหารายได้ทาง

วิชาการ มีคณะกรรมการอำนวยการเสนอนโยบาย แนวคิด การบริหารจัดการ และกำกับดูแลภารกิจของหน่วยงาน • มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาวิตรี พิณพวงศ์ รักษาการแทน ผอ.สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แต่งตั้ง อาจารย์สนอง ทองปาน รักษาการแทน ผอ.สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร และแต่งตั้ง รองศาสตราจารย์โกสุม จันทรศิริ รักษาการแทน ผอ.สถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา (สองท่านแรกจะเสนอเข้าสู่การประชุมสภามหาวิทยาลัยเดือนธันวาคม 2547 เพื่อแต่งตั้งเป็น ผอ.) และได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร และสถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา” เพื่อให้คณะกรรมการร่วมกันพิจารณา นโยบาย การบริหารจัดการ และการพัฒนาศักยภาพของสถาบันทั้งสาม ให้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ในกรอบวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับ “ความเป็นสถาบัน” ที่มีภารกิจทางด้านการค้นคว้าวิจัยและการบริหารวิชาการแก่สังคมเป็นด้านหลัก

• ก่อนสิ้นปีนี้เช่นกัน มหาวิทยาลัยจะมีรองอธิการบดีหนึ่งท่านกำกับดูแลงานด้านชุมชนและเครือข่ายการศึกษา “รองอธิการบดีฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้” โดยมอบหมายงานหลายอย่างให้รับผิดชอบ คือ (1) กำกับดูแลฝ่ายประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ (2) กำกับดูแลและพัฒนาพื้นที่นอกเหนือจาก มศว ประสานมิตรและองครักษ์ (3) โครงการ มศว ตรอน จังหวัดอุดรธานี (4) โครงการวิทยาลัยธรรมศึกษา วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง (5) โครงการศูนย์พัฒนาบุคลากรและชุมชน อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก (Community Resort) (6) โครงการศูนย์พัฒนาประชาธิปไตยร่วมกับ กกต. (7) เครือข่ายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตวัฒนา กทม. และโรงเรียนในฝัน (8) เครือข่ายชุมชนและกิจกรรมร่วมกับชุมชน...ครับ ก็อีกมิติหนึ่งของ มศว • ส่งท้ายปีเก่า ...มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ กำกับดูแลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ก็หวังว่าจะสามารถพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ และการทำงานของบุคลากร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น...สวัสดิ์ปีใหม่นะครับ •

29 พฤศจิกายน 2547

วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

(26 พฤศจิกายน 2547)

• อีกวาระหนึ่งของ “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ครั้งที่ 18 หลังจากที่พระองค์ทรงจบการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ จาก มศว เมื่อพุทธศักราช 2529 ปีถัดมา มหาวิทยาลัยได้กราบทูลเชิญ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” เป็นครั้งแรก หลังจากนั้น “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ก็ดำเนินการมาจนถึง ครั้งที่ 18 ในปีนี้...พระพิศาลชัยมงคล รักษาการแทนเจ้าอาวาส วัดไชยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง (วัดที่เราไปทอดกฐินพระราชทานปีนี้) กล่าวว่า “เป็นบุญของ มศว ที่ สมเด็จพระเทพฯ ทรงสำเร็จการศึกษาสูงสุดที่ มศว”

• ในโอกาสที่พระองค์เสด็จมาในวันที่ 28 พฤศจิกายน 2547 ณ มศว องค์กรฯ ครั้งนี้ นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม ที่พวกเราได้เข้าเฝ้าอย่างใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาท จากการศึกษาที่เสด็จฯ เปิดแพรคลุมป้ายอาคารคณะแพทยศาสตร์ วังโยธาวิฑิต รร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) บรรเลง เสด็จฯ ขึ้นห้องประชุมคณะพยาบาลศาสตร์ เพื่อเปิดโอกาสให้นักรื่องประสานเสียงจากนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เป็นหลัก ภายใต้การฝึกซ้อมของอาจารย์สมชาย อัสวโกวิท และอาจารย์วาฑิต สุวรรณสมบูรณ์ ขับร้องประสานเสียงสองเพลงคือ “ร่มฉัตรมหาจักรี” และ “ธ พูลกระหม่อมแก้ว” อภินิหารบทูลเกล้าฯ ถวายรูปหล่อเงิน “รูปแพะ” ประจำปีประสูติของพระองค์ อาจารย์บำรุงศักดิ์ กองสุข เป็นผู้ปั้น คุณอาจารย์ทูลเกล้าฯ ถวายผลงานวิจัย ฯลฯ เสด็จไปชมนิทรรศการ “สุขภาวะศึกษา” ชั้นล่าง เสด็จฯ ขึ้นเสวยพระสุธารสวางบนบ้านเรือนเครื่องผูก บ้านจำลองประกอบการนิทรรศการ และ

เสด็จฯ ไปทรงเททองหล่อพระพุทธรูป “พระพุทธรุควาวิจิตร : ศรีนครินทร-
 วิโรฒ” ณ บริเวณหน้าหอพระ แล้วจึงเสด็จฯ กลับ • ประมาณสองชั่วโมง
 ท่ามกลางความปลื้มปิติของชาว มศว ระหว่างที่เสด็จฯลงจากห้องประชุม
 คณะพยาบาลศาสตร์ ชั้น 2 ลงไปชั้นล่าง ทรงมีพระราชดำรัสถึง รร.ตำรวจ
 ตระเวนชายแดนไลออนส์มหาจักร 9 บ้านป่าข้าวหลาม หมู่ 7 ตำบลกีดช้าง
 อำเภอมะแตง จังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนสำหรับเด็กชาวเขาบนดอย ที่คณะ
 แพทยศาสตร์ในนาม “แพทย์พระราชทาน” ได้ขึ้นไปบริการรักษาและตรวจ
 สุขภาพ เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2547 ซึ่งผมได้ร่วมเดินทางขึ้นไปด้วย การ
 เดินทางที่สาหัส (แต่ก็เบากว่าดอยวะกะเลโคะ จังหวัดตาก เมื่อปีที่แล้ว) ที่
 เชียงใหม่ครั้งนี้ เด็กเป็นโรคหัวใจถึง 4-5 คน ซึ่งพระองค์ทรงสนพระทัยเป็น
 อย่างมาก (บนยอดดอยก็ทรงมีพระราชดำรัสถามว่า “จะมาช่วยการศึกษาที่นี่
 ไหม”) • ระหว่างร่วมโต๊ะเสวยพระสุธารสว่าง บนเรือนเครื่องผูกจำลอง ทรง
 มีพระราชดำรัสสำคัญเรื่อง เรื่องแรก เรื่องนิสิตบัณฑิตศึกษาคืนถิ่น ซึ่งเป็น
 โครงการในพระอุปถัมภ์ของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช
 กุมารี ที่ทรงพระราชทานทุนและมหาวิทยาลัยได้จัดให้เรียนวิชาเอก
 สังคมวิทยา พระองค์ทรงมีพระราชดำรัสที่ประสงค์จะให้ให้นิสิตบัณฑิตคืนถิ่น
 เรียนสิ่งที่จะไปประกอบอาชีพได้ เป็นครูได้ ให้เป็นไปตามความต้องการของ
 นิสิตแต่ละคน เรื่องที่สอง ทรงให้ความสนพระทัยเกี่ยวกับเรื่องพืช ผลไม้
 ชุมชนเป็นอย่างมาก ผมได้กราบทูลถึง “โครงการศูนย์วิจัยและการจัดการ
 ความรู้ทางด้านพฤกษศาสตร์” ของมหาวิทยาลัยที่ได้เริ่มต้นขึ้นในปีนี้ และจะ
 พัฒนาเป็น “สถาบัน” เพื่อการค้นคว้าวิจัย บริการ เพาะพันธุ์ เผยแพร่ ช่วง
 แรกดำเนินการบนพื้นที่ประมาณ 5 ไร่ ข้างโรงอาหารใหญ่ มศว องค์กรฯ ต่อ
 ไปจะดำเนินการที่อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 52 ไร่
 ผืนเดียวกับที่คณะเภสัชศาสตร์กำลังดำเนินการสวนสมุนไพรบนพื้นที่ยี่สิบกว่า
 ไร่ ติดกันนั้นเป็นทะเลสาบพื้นที่ประมาณ 50 ไร่ (โครงการดังกล่าวจะทำงาน
 กับบรีสหรือ “ศูนย์พัฒนาบุคลากรและชุมชน”) รวมทั้งการพัฒนา “ศูนย์”
 หรือ “สถาบัน” วิจัยและการจัดการความรู้ทางด้านพฤกษศาสตร์ร่วมกับ

โครงการมหาวิทยาลัยชุมชน “มศว ตรอน” จังหวัดอุตรดิตถ์ด้วย • เมื่อสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนิน ไปยังบริเวณหอพระเพื่อทรงเททองหล่อพระพุทธรูปกวางจิตร พระองค์ประทับยืน และมีพระราชดำรัสกับรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน นายกสมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์) เป็นเวลานาน ทรงสนพระทัยเกี่ยวกับ “แผนที่วัฒนธรรม” ที่แสดงชุมชน ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ผมได้กราบทูล สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ถึง “โครงการพัฒนาแผนที่วัฒนธรรม เพื่อเฉลิมฉลองวาระพระชนมายุครบ 50 พรรษา” พระองค์ทรงมีพระราชดำรัสว่า “แพ่งนะ” ซึ่งโครงการดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะดำเนินการในช่วงสามปี ระหว่างปี 2548-2550 ... เรื่องต่างๆ ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำรัส ชาว มศว จะน้อมใส่เกล้าฯ และดำเนินการให้เป็นตามพระราชประสงค์ • งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 18 นี้ มหาวิทยาลัยได้ขอให้ท่านคณบดี คณะเภสัชศาสตร์ เป็นประธานและบรรณาธิการ เชิญคณาจารย์ 4-5 คณะ ร่วมเขียนหนังสือที่ระลึก “สุขภาวศึกษา” ความหนา 300 หน้า ประกอบด้วยบทความที่กว้างหลากหลาย เช่น เรื่องการดูแลสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การควบคุมและลดน้ำหนัก สุขภาวศึกษากับการใช้ยา ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร การเจริญสมานติ การคลายความเครียดด้วยสปา สุนัขบำบัด โยคะเพื่อสุขภาพ ไทเก๊ก ฯลฯ พร้อมทั้งตีพิมพ์พระฉายาลักษณ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน และพระฉายาลักษณ์พิเศษ “ผ้าขาวม้าห้อยพระศอ” ทำรอยปรุให้สามารถฉีกไปใส่กรอบได้...ใครไม่ได้ไปร่วมงานนับว่าพลาดโอกาสมาก ติดต่อ ผอ. สวศ. อาจยังพอมีหนังสือที่ระลึกเหลือให้ท่าน •

20 ธันวาคม 2547

ที่ดินริมคลองแสนแสบ มศว ประสานมิตร

• เมื่อเข้าเรียนที่ “วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร” ปี 2511 ศิลปศึกษา รุ่นแรก พร้อมกับ กศ.บ. พลศึกษา รุ่นแรก ผันเกี่ยวกับสภาพทางกายภาพไว้ 2-3 อย่าง อยากให้มีสะพานและมีถนนรุดข้ามไปฝั่งถนนเพชรบุรี (สมัยนั้นข้ามคลองแสนแสบต้องขึ้นเรือจ้างข้ามฝั่ง ตกน้ำตัวดำไปก็มาก มามีสะพานข้ามคลองแสนแสบ สมัยที่ท่านอาจารย์นิพนธ์ ศศิธร เป็นอธิการบดี) อยากให้ที่ดินติดริมคลองแสนแสบทั้งหมด ไม่อยากให้มีสลัม แล้วจัดภูมิทัศน์ให้สวยงาม และผืนอีกอย่างคือ อยากให้มี “ถนนเลื่อน” จากถนนสุขุมวิทเข้ามาถึงข้างในมหาวิทยาลัย (วศ.) ด้วยขึ้นรถสองแถวบางที่รอข้ามมาก เคยเขียนไว้บ้าง ถึงวันนี้ 35-36 ปี • ที่ดินริมคลองแสนแสบหลายเจ้าของ พื้นที่ไม่น่าเกิน 3 ไร่ ส่วนใหญ่เป็นของคนงาน (วิสัยทัศน์ในเรื่องนี้ไกลกว่าคณาจารย์) เมื่อเข้ารับหน้าที่เมื่อปีที่แล้ว ได้คุยไม่เป็นทางการไว้กับเจ้าของที่ดินบ้าง เขาเสนอผ่านมาราคาสูงมากเกินกว่าเหตุ กอปรกับพวกเราไปดำเนินการซื้อที่ดินริมถนนโอศก(มนตรี) ที่ด้านหลังจึงซลออยู่ ที่ดิน 3-4 แปลงนั้น มีแปลงใหญ่สุดอยู่ติดกับอาคารโรงงาน (ขณะนี้กำลังปรับปรุงเป็นโรงอาหารระดับคุณภาพ จะแล้วเสร็จราวมกราคม 2548 นี้) ที่ดินแปลงนั้นเป็นของ หจก. กำจรกิจ ซึ่งซื้อมาจากที่ดินแปลงเล็กๆ 5-6 แปลง และเคยเสนอขายให้มหาวิทยาลัยเมื่อ 4-5 ปีที่แล้ว 76 ล้านบาท (ตอนนั้นมีบันทึกอยู่ในรายงานการประชุมด้วย) หจก.กำจรกิจ เคยขอมหาวิทยาลัยเปิดกำแพงด้านข้าง แล้วก่อโครงสร้างอาคาร 3 ชั้น ไว้ 3 หลังติดกัน เตรียมทำหอพัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย เป็นผู้นำให้มหาวิทยาลัยปิดกำแพง ทำให้ หจก.กำจรกิจ หยุดก่อสร้าง ต่อมา หจก. กำจรกิจ ล้มละลาย ที่ดินแปลงดังกล่าว (638 ตารางวา) จึงตกไปอยู่ในมือของธนาคารทหารไทย • กรมบังคับคดีได้ประกาศขายทอดตลาดที่ดิน

แปลงนี้ (27 กันยายน 2547) มหาวิทยาลัยได้ขอเชิญคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยประชุมวาระพิเศษเป็นการด่วน (ประชุมลับ) ได้รับการสนับสนุน และให้กำลังใจในการดำเนินการเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม และท้ายที่สุดก็นำเรื่อง เข้าสู่สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 8/2547 วันที่ 5 พฤศจิกายน 2547 สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบและให้การสนับสนุนอย่างยิ่ง ก็ได้แต่บอก พวกเราว่า “เหนื่อยอีกแล้ว” • ที่ดิน 638 ตารางวา (6 แปลงย่อย) แปลงนี้ ราคาประเมินเพื่อขายทอดตลาดของกรมบังคับคดี 36,718,680 บาท (36 ล้านบาท) การอภิปรายของท่านผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัย เป็นกำลังใจ ให้กับความพยายามครั้งนี้มาก มีตัวเลขหลายตัวเลขที่น่าเสนอ ผมได้ขอการ ตัดสินใจโดยให้คำมั่นสัญญาว่า “จะดูแลผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยให้ดีที่สุด” การขายทอดตลาดครั้งนี้ กำหนดไว้ 4 วัน คือ 14 พฤศจิกายน 2547 28 พฤศจิกายน 2547 19 ธันวาคม 2547 และ 26 ธันวาคม 2547 การแข่งขัน ประมูลที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ครั้งนี้ต้องวางเงินมัดจำ 1 ล้านบาท ทุกครั้ง เราได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างดีที่สุด • ผม รองอธิการบดี ฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ผอ.กองคลัง ที่ปรึกษากฎหมาย คุณพรพนวดี รังสิตวิทยากร จาก “สำนักงานกฎหมาย คะเนิง แอนด์ พาร์ทเนอร์ส” และนิติกร ไปดำเนินการครั้งนี้ ครั้งแรก (14 พฤศจิกายน 2547) รอยุ่ครึ่งวัน ผมยกป้ายราคาที่ 80 เพอร์เซ็นต์ (29 ล้านบาทเศษ) โจทก์ค้ำราคา 50 ล้านบาท การขายทอดตลาดต้องเลื่อนออกไป ครั้งที่สอง (28 พฤศจิกายน 2547) รอยุ่จนบ่าย (การขายทอดตลาดไม่มีพัก กลางวัน ลุ้นจนหายใจ) จำเลยค้ำราคา การขายทอดตลาดต้องเลื่อนต่อไป อีก ครั้งที่สาม (19 ธันวาคม 2547) ของเรารายการที่ 192-4 เริ่มเวลา ประมาณ 12.20 น. คราวนี้โจทก์ลงสู่ราคา (ของเรา “เบอร์ 023” ใครจะซื้อ ลอตเตอรี่ก็ได้) ผมได้แต่นึกอยู่ตลอดเวลาว่า “ต้องเอามาเป็นของมหาวิทยาลัย ให้ได้” ท่ามกลางผู้คนมากมาย เสียงผู้ประกาศกระตุ้นเร่งเร้าให้เกิดการแข่งขัน สู้กันเพื่อให้ได้ราคาสูงสุด ลำดับการแข่งขันเดินทางมาถึง (ผมรู้สึกมือเย็นเฉียบและเหมือนลืมหายใจไปสักครู่ ด้านหลังล้นอยู่สามคน ทางขวาคณะหมอ

เฉลิมชัย (บุญยะสิทธิ์พรณ) คอยดึงแขนให้เข้า ทางซ้ายคุณพรณหวัดคอยสะกิด แขนกันลืม ถ้าซ้าสักเสี้ยววินาทีก็อาจชวดได้ ถ้าเร็วเกินไปคู่แข่งชันก็จะอ่าน ออกว่าเราสู้ไม่ถอย) สู้กันจนถึงราคา 45,000,000 บาท (45 ล้านบาท) ตัวเลข ขึ้นครั้งละ 200,000 บาท ตัวเลขขยับไปที่ 45,200,000 บาท ผมยกป้ายสี เหลือง “023” อีกครั้ง ตัวแทนธนาคารทหารไทย (โจทก์) ไม่ขยับแขน (อยู่ ด้านหน้า) ผู้ประกาศรู้เสียงถึยบฟังไม่ได้ศัพท์ เคาะค้อน “เปรี๊ยะ” ที่ดินเป็น ของป้ายสีเหลือง “023” (ขอภัยบรรยายมากไปหน่อย) พวกเราดีใจมาก จับ มือแสดงความยินดีกันถ้วนหน้า ต่างโทรศัพท์บอกคนโน้นคนนี้กันให้่วนวาย ครับ... วันศุกร์ 24 ธันวาคม 2547 เราจะไปดำเนินเรื่องที่กรมบังคับคดี ตอน ป้ายประชุมสภามหาวิทยาลัยคงได้รายงานและขอบคุณสภามหาวิทยาลัย สัปดาห์หน้าไปดำเนินการที่สำนักงานที่ดินพระโขนง โฉนดที่ดินอยู่ในมือ มหาวิทยาลัยแล้ว จะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง • ขอขอบพระคุณสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี ทุกคนที่ให้กำลังใจ ท่านอาจารย์คนึง ภาไชย คุณพรณวดี รังสิตียากร ผมยังคงปวดแขนขามาจนถึงวันนี้ เพราะตอนยก ป้ายเหลือง “เบอร์ 023” ลุ้นกันเกร็งแขนมาก • เมื่อเราซื้อที่บริเวณถนน อโศกมนตรี เมื่อปีที่ผ่านมา (2546) ลงทุนประมาณ 234 ล้านบาท การเปิด ทางออกสู่ถนนใหญ่ ทำให้พื้นที่ประมาณ 97 ไร่ที่มีอยู่เดิม ราคาขึ้นทันที 3,000 ล้านบาท+ เราต่อรองกับสำนักงบประมาณ ได้งบประมาณสร้างอาคาร 300 ล้านบาท และเมื่อเราประมูลซื้อที่ดิน 638 ตารางวา ริมคลองแสนแสบ 45 ล้านเศษครั้งนี้ จากที่ตาบอดราคาตารางวาละ 70,800 บาทเศษ เชื่อมต่อกับพื้นที่ทั้งหมดและมีทางออกถนนอโศกมนตรี ราคาขึ้นทันทีเป็นตารางวาละ ประมาณ 130,000 บาท+ เรากำไรทันทีเกือบ 40 ล้านบาท • หมายเหตุ (29 ธันวาคม 2547) เรื่องที่ดินริมคลองแสนแสบก็ปิดบัญชีเรียบร้อยแล้ว โฉนดทั้ง 4 ฉบับ อยู่ในมือของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2547 (ส่งท้ายปีเก่า) เวลา 11.05 น. ...สวัสดีปีใหม่ครับ •

1 กุมภาพันธ์ 2548

หลายเรื่องที่จะคุยกัน

• หลังจากเหตุการณ์ภัยพิบัติสึนามิที่รุนแรง “26 ธันวาคม 2548” เป็นเหตุการณ์ที่ทุกคนอยากให้มันเป็นแค่ฝันร้าย ทุกคนขวัญเสียและเจ็บปวด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงบนความเลวร้ายหรือวิกฤติครั้งนี้ ได้กระตุ้นให้คนทั้งโลกแสดงจิตสำนึกสาธารณะอย่างกว้างขวาง คนไทยทั้งชาติเจ็บปวดเศร้าหมอง และทุ่มเทเสียสละช่วยเหลือเจือจุนกันทั้งทางตรงและทางอ้อม จนทำให้เรารู้สึกว่านี่คือ “ความเป็นไทย” ด้วยกรรมัง • รอยแยกของเปลือกโลกที่เคลื่อนตัวจากแรงดันของแมกมาใต้พื้นโลก ก่อให้เกิดการเคลื่อนตัวของน้ำและคลื่นทำลายล้าง แล้วเราก็เรียกว่า “สึนามิ” ทั่วโลกใช้ภาษาญี่ปุ่น อาจด้วยญี่ปุ่นพบกับมหาภัยเช่นนี้มากมาย แม้จะพยายามสร้างเขื่อนป้องกันก็ไม่สามารถทดทานอะไรได้ เหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดมาแล้วและจะเกิดต่อไปบนโลกใบนี้ • รอยแยกจากมหาสมุทรอินเดีย จากสุมาตรา ในฝั่งอันดามัน... ระบบเตือนภัย การสื่อสาร การระงับภัย เหตุเกิดที่สุมาตราเจ็ดโมงเศษ มาถึงไทยเก้าโมงเศษ หลังจากนั้นยังไปถึงมัลดีฟส์และอาฟริกาในตอนเย็น ถ้าเราเรียนรู้ ส่งสัญญาณ และพร้อมมากกว่านี้ ชีวิตชาวเอเชียและนักท่องเที่ยวทั้งโลกที่เดินทางมารวมกันอยู่ คงไม่ต้องสูญเสียถึงสองแสนกว่าคน เมืองไทยใน 6 จังหวัด คงไม่ต้องสูญเสียถึง 5-6 พันคน ราวครึ่งหนึ่งเป็นคนไทย • ประมาณสองปีที่ผ่านมาสัตว์น้ำลึกอพยพเข้าสู่สุมาตรา สัตว์จะสัมพันธ์กับอุณหภูมิ ความกดอากาศ ความชื้น แสง ร้อน หนาวได้ดี ด้วยสัตว์เป็นสิ่งเดียวกับธรรมชาติ การสูญเสียครั้งนี้ สัตว์ (รวมทั้งสัตว์เลี้ยง) จะตายน้อยมาก เราต้องเรียนรู้และสังเกตจากสัตว์ ด้วยมนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐแยกตัวออกจากธรรมชาติ แล้วบ่อยครั้งเราก็เจ็บปวด • สำหรับเรื่องนี้ มศว ได้ดำเนินการหลายอย่าง รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตและกองกิจการ

นิสิต ได้ดำเนินการรับบริจาคทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย (ริมถนนอโศกมนตรี) รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ ได้นำมอบผ่าน TV 5 เงินสด 150,000 บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) และเครื่องอุปโภคบริโภค 6 คันรถ เมื่อสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะจัดทำบุญส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ 29 ธันวาคม 2547 ณ อาคารประสานมิตร ชาว มศว ร่วมทำบุญมากมายอย่างน่าชื่นใจ อาหารแห่งทั้งหมด พระสงฆ์ได้มอบผ่าน มศว ให้ส่งไปภาคใต้ทั้งหมด มหาวิทยาลัยได้จัดทำบุญร่วมกับเขตพัฒนาอุตสาหกรรมให้สูญเสียชีวิตจากอุบัติเหตุยี่สิบสามอีกครั้ง 6 มกราคม 2548 ณ อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขอคุณ ผอ.สุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ ผอ.เขตพัฒนา ศิษย์เก่าของเรา ขอคุณมากมายหลายเรื่องที่ได้ร่วมพัฒนา มศว อย่างเข้มแข็งมาก • มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมฟื้นฟูภาคใต้สืบมา โดยขอให้รองอธิการบดีฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย) เป็นประธาน เราคาดกันว่าจะดำเนินงานในช่วงประมาณหนึ่งปี หลายเรื่องด้วยกัน... (1) งานรับบริจาคและบรรเทาทุกข์เบื้องต้น (2) งานฟื้นฟูสุขภาพพลานามัย (3) งานการศึกษาและจิตวิทยา (4) งานพัฒนาสภาพแวดล้อม (5) งานพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ (6) งานประสานงานและประชาสัมพันธ์ และยังคุยกันต่อไปว่า อาจพัฒนาเป็นศูนย์ฟื้นฟูหลังอุบัติเหตุ • มหาวิทยาลัยได้ปรับแผนงานของโครงการหน่วยบริการวิชาการแก่ชุมชน (งบประมาณแผ่นดิน 2548) ให้เดินทางไปร่วมฟื้นฟูที่จังหวัดพังงา เดินทาง 30 มกราคม - 3 กุมภาพันธ์ 2548 (เข้าบริการสามวันเต็ม 31 มกราคม 1 - 2 กุมภาพันธ์ 2548) บ้านเขาหลัก บ้านน้ำเค็ม บ้านคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า บริเวณที่สูญเสียหนัก เดินทางไปประมาณ 80 คน ทั้งจากคณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สหเวชศาสตร์ เกษศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ พลศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ สำนักหอสมุดกลาง ศูนย์ให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ฯลฯ ในนามของ “แพทย์พระราชทาน” สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม พาคณะจิตแพทย์จากสหรัฐอเมริกาเข้าร่วม 9 คน การกิจดังกล่าวเป็นภารกิจที่โดดเด่น

เด่นมาก ที่เราสามารถบูรณาการบุคลากรของมหาวิทยาลัยจากศาสตร์ต่างๆ ให้สามารถเข้าร่วมฟื้นฟูภาคใต้ภัยสึนามิอย่างมีประสิทธิภาพ • ผมและทีมผู้บริหารได้ลงไปด้วยในวันที่ 1-2 กุมภาพันธ์ 2548 ได้เห็นจุดเด่นของการทำงานร่วมกันอย่างดีเยี่ยม เป็นกระบวนการและขบวนการที่มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาศักยภาพพร้อมหรือพลังร่วมเช่นนี้ต่อไป... การส่งต่อระหว่างแพทย์ ทันตแพทย์ เกษษศาสตร์ กายภาพบำบัด พยาบาล จิตแพทย์ เป็นสิ่งที่พวกเราภาคภูมิใจมาก ผู้เสียสละทุกคนปฏิบัติภารกิจด้วยใจอย่างเต็มความสามารถ ผอ.สำนักหอสมุดกลางพาทีมงานและนิสิตคณะพลศึกษา สำรวจพื้นที่และโรงเรียนต่างๆ เพื่อร่วมพัฒนาห้องสมุดโรงเรียนต่างๆ ต่อไป • จากสภาพที่ได้เห็นแม้เวลาจะล่วงเลยไปแล้วนับด้วยเดือน บริเวณอำเภอดงตาล ที่สูญเสียหนักที่สุด ไม่ว่าจะเป็น บ้านเขาลึก บ้านน้ำเค็ม บ้านคึกคัก บ้านบางเนียง ยิ่งหาศพไม่ได้อีกจำนวนมาก อาจณมหัศจรรย์ได้แหล่งน้ำต่างๆ หลายแห่งยังมีกลิ่นอับเหม็น ผ่าพันศพ สิ่งของต่างๆ ตุ๊กตาผ้า ฯลฯ เรือประมงขนาดใหญ่ 2-3 ลำไปจอดนิ่งห่างไกลจากชายหาด 1-2 กม. รวมทั้งเรือตำรวจ (813) อารักขาคุณพุ่ม เจนเสน ก็ข้ามไปไกลมากเช่นกัน เราน่าอนุรักษ์ไว้เป็นอนุสรณ์ เป็นเครื่องเตือนใจไปพร้อมกัน • พื้นที่เหล่านั้นเราจะปล่อยให้สร้างอาคารบ้านเรือน โรงแรม รีสอร์ท เติ้นท์ เหมือนเดิมหรือ หรือเราควรจะช่วยขยายให้ไกลจากชายฝั่ง หรือขึ้นไปบนเนินเขา รัฐบาลจะจัดระบบอย่างไรกับบรรดานักธุรกิจ พ่อค้า ประชาชน จะรักษาฐานเสียง จะอุบหน้าปะจมูก หรือจัดระบบด้วยเหตุผล บริเวณที่ถูกน้ำสาดซัดน่าจะเป็นบทเรียนราคาแพง เป็นเส้นกำหนดสำหรับการก่อสร้างในอนาคต... เพียงเดือนเดียวผ่านไปก็เริ่มมีการก่อสร้างในพื้นที่หายนะนั้นแล้ว หรือเรายังเจ็บไม่พอ • ที่ภูเก็ต หาดป่าตอง สูญเสียมากที่สุด น้ำพัดแหล่งธุรกิจชายหาดเป็นแถบๆ มากน้อยต่างกันไปตามเหตุเกิดที่หาดป่าตองตอนกลางคืน ที่นักท่องเที่ยวมาดื่มกินกัน เราคงสูญเสียนับด้วยหมื่นคน ... บทเรียนกับเหตุการณ์ภัยพิบัติครั้งนี้ราคาแพงเหลือเกิน •

3 กุมภาพันธ์ 2548 เดือนที่สองของปี

• 26 ธันวาคม 2548 เราได้รับโฉนดที่ดินริมคลองแสนแสบพื้นที่ไร่ครึ่งเศษ 45,200,000 บาท (สี่สิบล้านสองแสนบาทถ้วน) ติดกับโรงอาหารปรับปรุงจากอาคาร 5 โรงฝึกงานเดิม พื้นที่ดังกล่าวจะเปิดเป็นพื้นที่สีเขียวในเบื้องต้น 31 มกราคม 2548 เราได้รับโฉนดพื้นที่ริมถนนโศกมนตรีอีกแปลงหนึ่ง พื้นที่สามไร่เศษ (3 ไร่ 2 งาน 23 ตารางวา) ราคา 227,680,000 บาท (สองร้อยยี่สิบเจ็ดล้านหกแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) ตารางวาละ 160,000 บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นบาทถ้วน) ปีที่แล้วเราจัดซื้อสามไร่เศษเช่นกัน ตารางวาละ 170,000 บาทเศษ (ศุภลชัยซื้อตารางวาละ 220,000 บาท) ครบ... รวมพื้นที่มศว “ประสานมิตร” ขณะนี้ประมาณ 106 - 107 ไร่ เมื่อได้พื้นที่ใหม่ (อโศกมนตรี) ก็กำลังเร่งให้ออกแบบอาคารอโศกมนตรี 400 ล้านบาทบนพื้นที่ใหม่ด้านหลังอาคารคณะศึกษาศาสตร์ เปิดทางเข้าระหว่างอาคารคณะสังคมศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ตามที่วางแผนไว้ (ทุกประการ) ส่วนพื้นที่สปก. 205 ไร่ ที่องค์กรก็มีแนวโน้มที่ดีมาก มหาวิทยาลัยต้องเตรียมงบประมาณเกือบ 20 ล้านบาท เพื่อเคลื่อนย้ายประชาชน พื้นที่พันไร่เศษที่อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี เพื่อพัฒนา “มหาวิทยาลัยชุมชน” ก็น่าจะไฟเขียวขอคุณรองอธิการบดีทุกท่าน ผู้บริหารและพวกเราทุกคนที่สนับสนุนเรื่องนี้โดยถ้วนหน้า • ขอคุยต่อเรื่องส่วนงาน 2-3 ส่วนงาน คือ “สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา” และ “ศูนย์กีฬา มศว” • ในช่วงเวลาเกือบสิบปีที่มหาวิทยาลัยได้ลงทุนพัฒนาสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา (ในฐานะที่เป็น “ส่วนงาน” อนุมัติและกำกับโดยสภามหาวิทยาลัย) ก็ได้ก่อให้เกิดมรรคผลระดับหนึ่ง การลงทุนน่าจะถึงร้อยล้าน มีเครื่องมือเครื่องมืออีกหลายส่วนที่ยังไม่ได้ใช้และใช้ไม่เต็มศักยภาพ ขณะนี้มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งให้ ผู้ช่วย

ศาสตราจารย์บุญฤทธิ์ ควรวาเวช ทำหน้าที่ ผอ. มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเพื่อร่วมกันพัฒนานโยบายและกำกับดูแลงานของสำนักฯ โดยมีอธิการบดีเป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการ แยกงานหลักออกเป็นหน่วย และกำหนดให้บริหารจัดการเชิงบูรณาการให้มากที่สุด มีงานที่เกี่ยวกับการบริการ การผลิตสื่อและสื่อการเรียนรู้ การบันทึกเสียง การพิมพ์และสำนักพิมพ์ และวิทยุชุมชน (โครงสร้างและรายละเอียดศึกษาได้จากสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา) ความพยายามในการพัฒนาระบบขึ้นใหม่ใน เปิดโอกาสให้มีการบริหารจัดการที่อิสระขึ้น เบื้องต้นมหาวิทยาลัยให้ยืมเงิน 8-10 ล้านบาท คืนต้นทุนและกำไรส่วนหนึ่งให้มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเป็นผู้ตรวจสอบเชิญบุคลากรจากภาคเอกชนมาบริหารจัดการงานบางส่วน เช่น เชิญ คุณสิทธิพร อมรพันธุ์ (“The Impossible”) มาจัดการงานทางด้านบันทึกเสียง เชิญคุณชาญชัย บุญพิพัฒน์ (ประสบการณ์จากหนังสือพิมพ์ “Bangkok Post” ไม่น้อยกว่า 15 ปี) มาจัดการทางด้านการพิมพ์และสำนักพิมพ์ ส่วน “วิทยุชุมชน” (มศว ประสานมิตร FM.107.25) ร่วมมือกับเขตวัฒนาและชุมชนเขตวัฒนา มีคณะกรรมการดำเนินการร่วมกัน ก็คงจะเริ่มเห็นมรรคผลในเร็ววันนี้ • ศูนย์กีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ศูนย์กีฬา มศว) ขอบังคับผ่านสภามหาวิทยาลัย เมื่อปลายปีที่ผ่านมา สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ เป็น ผอ.ศูนย์กีฬา มศว มีภารกิจดูแลสนามกีฬา “ศูนย์กีฬาสิรินคร” ที่ มศว องค์กรฯ และสนามกีฬาที่ มศว ประสานมิตร สนับสนุนการเรียนการสอนทางด้านการกีฬา การออกกำลังกาย ทั้งนิสิต คณาจารย์ บุคลากร และบริการประชาชน ทั้งเพื่อเป็นการบริการและการแสวงหารายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัย นอกจากนั้นยังต้องรับผิดชอบเรื่องการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยที่ออกไปเกี่ยวข้องกับภายนอกด้วย ก็หวังกันว่าโดยองค์กรและบุคคล “ศูนย์กีฬา มศว” จะรับผิดชอบและพัฒนาภารกิจที่สำคัญเหล่านี้ให้เกิดมรรคผลเสียที ขณะนี้กำลังเร่งจัดระบบและดำเนินการ • อีกส่วนงานหนึ่งคือ “สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร” (ดร.สนอง ทองปาน ผอ.) เข้าร่วมดำเนินการเรื่องสิ่งแวดล้อม การบำบัดน้ำเสีย ระบบน้ำประปาที่

มศว องค์กรฯ และสภาพแวดล้อมต่างๆ หลายข้อเสนอที่น่าสนใจมากทีเดียว...
ก็ขอบคุณทุกคนที่ช่วยกันวางรากฐาน วางระบบและพัฒนาการทำงานร่วมกัน
ของพวกเราทุกคน เพื่อมหาวิทยาลัย เพื่อสังคมไทย ไม่ใช่เพื่อใคร...ขอบคุณ •

4 กุมภาพันธ์ 2548

ความพยายามในการผลักดัน

• ช่วงเวลาการจัดทำคำของบประมาณ (แผ่นดิน) เดินทางมาถึงสำหรับปีงบประมาณ 2549 รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา (เปลี่ยนจากรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน) กองแผนงาน งานแผนงบประมาณ ต้องทำงานหนัก (หนักต่อเนื่อง) เห็นมีการจัดประชุมเสนอความคิดและวางแผนร่วมกันหลายครั้ง ผมปักธงไว้ที่ 1,500 ล้านบาท (จาก 1,200 ล้านบาทในปีงบประมาณที่ผ่านมา) ทั้งๆ ที่รู้ว่าถ้ารักษายอดเดิมไว้ก็ยอดเยี่ยมแล้ว ด้วยเรามีมหาวิทยาลัยน้องใหม่อีกกว่า 50 แห่ง งบประมาณแผ่นดินต้องผันไปสู่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 35% ในปี 2549 (ตามกฎหมาย) และปักธงงบประมาณบริการวิชาการ จาก 45 ล้านบาท ไปสู่ 100 ล้านบาท (คุณหมอและทีมงานทำหน้าที่หมดแรง)... เราทำอย่างดีที่สุด รวมพลังอย่างดีที่สุดจริงจะเดินหน้าหรือถอยหลังก็ไม่ใช้ประเด็นสำคัญ • มหาวิทยาลัยกำลังผลักดันโครงการใหม่ๆ เข้าสู่ระบบงบประมาณแผ่นดิน หลังจากเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจในปีที่ผ่านมา องค์กรระดับคณะ เช่น International College for Sustainability Studies การเริ่มต้นของโครงการจัดตั้งคณะนิติศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ เลยไปถึงการศึกษาความเป็นไปได้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ และโรงเรียนสาธิต มศว องครักษ์ ผลักดันศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ (ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม และคณะ) ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ (รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์) ศูนย์วิจัยคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร (รองศาสตราจารย์สุมาลี เหลืองสกุล รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต) ศูนย์ศิลปะและดนตรีบำบัดเพื่อผู้ด้อยโอกาส (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย รองอธิการบดีฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ และอาจารย์สมชาย อัสวโกวิท) โครงการวางดุริยางคเครื่องดนตรีและดนตรีแห่ง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ ประธาน ยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ และคณบดีคณะมนุษยศาสตร์) ฯลฯ ซ้ำยังคงเปลี่ยนแปลงได้... ก็เน้น Agenda Based, Area Based, Problems Based ผลเป็นอย่างไรคงได้คุยกันหลังจากจบประมาณ ผ่านแล้ว • ความพยายามในการผลักดันให้เกิด “ศูนย์ภาษา” ก็เดินหน้าไปบ้างแล้ว แต่งตั้งคณะกรรมการ มีการปรึกษาหารือกันไปแล้ว 2-3 ครั้ง แนวโน้มจะเน้นการบริการวิชาการแก่สังคม ชุมชน ทางด้านภาษาทั้งตะวันตกและตะวันออก รวมทั้ง “ภาษาไทย” ไปสู่โลกภายนอก Area Based ตรง มศว “ประสานมิตร” ศูนย์กลางธุรกิจ ศูนย์กลางชุมชนนานาชาติ น่าสนใจมาก พร้อมกันนั้น มหาวิทยาลัยก็ต้องลงไปช่วยแก้ปัญหาการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ที่คณะมนุษยศาสตร์ต้องรับภาระหนักทั้งทางด้านภาษาไทยและภาษาต่างชาติ ทั้งปัญหาระบบ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณที่ผิดพลาดมานาน และปัญหาความสมดุลของบุคลากร กล่าวเฉพาะทางด้านบุคลากร การเพิ่มจำนวนคงต้อง “เอ็กซ์เชรจ์” น้ำหนักภาระหน้าที่กระจายตัวมาน้อยเพียงใด ซึ่งไปเกี่ยวข้องกับระบบภาระงานที่กำลังพัฒนาอยู่ในขณะนี้ด้วย ภาระงานที่ต้องครบทั้ง 4 ด้าน คือ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ การบริหารและการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย เรื่องนี้...อีกระยะหนึ่งจะมีรายละเอียดสำหรับภาพรวมของมหาวิทยาลัยต่อไป • ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่สำคัญที่สุดคือ “ทรัพย์สินทางสติปัญญา” (กว้างกว่าทรัพย์สินทางปัญญา) นอกนั้นก็เป็นที่ทรัพย์สินที่เป็นรูปธรรม เช่น อสังหาริมทรัพย์ วัสดุครุภัณฑ์ต่างๆ มีทรัพย์สินอีกอย่างหนึ่งที่เป็นทั้งอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ เป็นทรัพย์สินทางสติปัญญา ทรัพย์สินทางความงาม ซึ่งก็คือ “ทรัพย์สินทางศิลปะ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้าน “ทัศนศิลป์” ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ประติมากรรม เป็นต้น มหาวิทยาลัยในโลกสากลได้มีการสะสมทรัพย์สินหรือผลงานเหล่านี้ ซึ่งบอกถึงวิสัยทัศน์และ “รสนิยม” ของการเป็นมหาวิทยาลัยด้วยเช่นกัน เป็นที่ทราบกันว่า นอกจากคุณค่าแล้ว “มูลค่า” ของทรัพย์สินเหล่านี้เพิ่มขึ้นมากกว่าอสังหาริมทรัพย์ด้วย

เข้าไป (แต่ต้องมีผู้รู้ ภัณฑารักษ์ นักประวัติศาสตร์ศิลป์ ดำเนินการและคัดสรร) มหาวิทยาลัยในสังคมไทยก็มีอยู่บ้างแต่ก็ยังไม่เด่นชัดจริงจัง เช่น มหาวิทยาลัยศิลปากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ถามว่า...แล้ว มศว ในฐานะที่เป็น Comprehensive University ละ คิดการณ์เรื่องนี้อย่างไร • นอกจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ (มศว) ที่มีหอสะสมศิลปะ (Art Collection) ของตนเอง มีผลงานศิลปะสะสมอยู่จำนวนหนึ่ง...ในส่วนของมหาวิทยาลัยคงถึงเวลาที่ต้องเริ่มต้นสร้าง SWU : Permanent Art Collection เพื่อมหาวิทยาลัยในอนาคต ไม่ใช่เพื่อผู้บริหารที่สนใจทางด้านนี้เท่านั้น • SWU : Permanent Art Collection เริ่มต้นด้วยผลงานจิตรกรรมสีน้ำ “ช้างสีน้ำ” ภาพฝีพระหัตถ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงเขียนภาพนี้ที่หอประชุมใหญ่ มศว เมื่อปี 2532 วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ท่านอาจารย์ชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ ได้นำมามอบให้กับมหาวิทยาลัยเมื่อ “วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ปีที่ผ่านมา (28 เมษายน 2547) มูลค่าประเมินมิได้ • มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้คณะศิลปกรรมศาสตร์ และสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ ร่วมกับ Thai Art Council : Los Angeles, USA. จัดปฏิบัติการศิลปะ (Art Workshop) “14th Lantern of the East : International Art Festival, 2005 ระหว่างวันที่ 14-21 มกราคม 2548 โดยมีศิลปินนานาชาติจากสหรัฐอเมริกา เม็กซิโก ญี่ปุ่น เกาหลี จีน รัสเซีย สิงคโปร์ ศิลปินไทยก็มีศิลปินแห่งชาติคือ ถวัลย์ ดัชนี ชำเรือง วิเชียรเขตต์ ประหยัด พงษ์ดำ กมล ทศนาญชลี รวมทั้ง อารี สุทธิพันธุ์ ประเทือง เอมเจริญ ฯลฯ และคณาจารย์จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว ผลงานศิลปะทั้งหมดศิลปินให้สำหรับ SWU. Permanent Art Collection “คุณค่า” คงประเมินลำบาก แต่ “มูลค่า” ณ วันนี้ผมเชื่อว่าไม่น้อยกว่า 6-7 ล้านบาท ก็เป็นการเริ่มต้นสำหรับทรัพย์สินทางศิลปะของ มศว... เปิดนิทรรศการ ณ หอศิลปกรรมศรีนครินทรวิโรฒ 4-18 กุมภาพันธ์ 2548 •

10 กุมภาพันธ์ 2548

เราต้องไปอย่างมีทิศทาง

• ในปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยนานาชาติเพื่อการศึกษาความยั่งยืน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และ ผอ. Prof.Dr.David T. Brown กำลังเร่งเครื่องหลักสูตรระดับปริญญาตรี 3 หลักสูตร เพื่อเตรียมเปิดให้ทันปีการศึกษาที่จะถึงนี้ เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษและหลักสูตรสองภาษา (อาจมีหลักสูตรภาษาไทยด้วย) สามหลักสูตรคือ หลักสูตร Ecotourism and Hospitality หลักสูตร Leisure and Recreation Management และหลักสูตร Recreation Management and Hospitality หลักสูตรทั้งหมดเกี่ยวข้องกับ Sustainable Development โดย มศว ของเราร่วมมือกับ Brock University, Canada, Illinois State University, University of Hawaii, USA. ปีการศึกษา 2549 พยายามเปิดหลักสูตร Exercise and Wellness และ Co-major Program ทางด้านภาษาอังกฤษและทางด้านวิทยาศาสตร์ควบคู่กับหลักสูตรทางด้าน Hospitality, Ecotourism, Leisure and Recreation etc. หรืออื่นๆ ตามความเหมาะสม หลักสูตรและการเรียนการสอนเน้นคณาจารย์จากต่างประเทศบูรณาการกับคณาจารย์ทุกคนในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์เหล่านี้ ค่าเล่าเรียนประมาณ 40,000-50,000 บาทต่อภาคเรียน ปีแรกอาจรับรวมแล้ว 200 คน • หลักสูตรก็ประกอบด้วย General Ed. 30 หน่วยกิต ภาษาอังกฤษ 15 หน่วยกิต Sustainability Core Courses 24 หน่วยกิต Tourist Study Core Courses 18 หน่วยกิต อีก 48 หน่วยกิต เป็นวิชาเอกหรือวิชาเอกคู่ (Co-major Program) ถ้าทุกอย่างเป็นไปตามความคาดหมายก็ต้องเร่งเครื่องทุกเรื่อง ทั้งแผนงาน หลักสูตร สถานที่ คณาจารย์ สื่อการเรียนรู้ ก็หวังลึกๆ ว่า อีก 4-5 ปีข้างหน้า บัณฑิตกลุ่มนี้จะไปมีบทบาทในเรื่องของการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม พลังงานฯ อย่างมี

ประสิทธิภาพ • คณะผู้บริหาร มศว อธิการบดี รองอธิการบดี ประธาน ยุทธศาสตร์ คณบดี ผอ.สถาบันและสำนัก หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ผอ.กอง ได้ไปร่วมสัมมนาที่ Rose Garden สามพราน นครปฐม 24-25 มกราคม 2548 เป็นการสัมมนาเพื่อระดมความคิดยกเครื่องเรื่องระบบการเรียนการสอน ภาระงาน และการจัดการทรัพยากร ระดมความคิดถึงกลางดึก วันรุ่งขึ้นก็มองเห็นภาพรวมตามสมควร ส่งประเด็นไปให้คณะกรรมการประจำ คณะ สถาบัน สำนัก คิดต่อ แล้วจะกลับมาสัมมนาสรุปอีกครั้งหนึ่งในเดือน มีนาคม 2548 ประเด็นหลักๆ 2-3 ประเด็นที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งระบบ คือ การเรียนการสอนจะไม่มีภาคปกติ สมทบ พิเศษ โครงการพิเศษ เมื่อ คณาจารย์ปฏิบัติหน้าที่เต็มภาระงานก็รับค่าสอนเพิ่มขึ้น การรับค่าสอนมี เพดานเพื่อผลักดันให้คณาจารย์มีเวลาค้นคว้าวิจัยและปฏิบัติการกิจอื่นๆ ด้วยการสอนเช้าและค่ำจะได้ภาระงานเพิ่มขึ้น ภาระงานของคณาจารย์ต้อง ทำให้ครบ 4 ด้านคือ (1) สอน (2) วิจัย (3) บริการวิชาการแก่สังคมและทำนุ บำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ (4) บริหารและปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ภาระ งานและน้ำหนักกรอบความคิดเห็นจากคณะ สถาบัน สำนัก ไม่สามารถใช้ คะแนนรวมเพียงพันธกิจหนึ่งเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้ว มศว ก็หนีไม่พ้นการเป็น Teaching University ไม่เปลี่ยนแปลง และไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ครบทุกพันธกิจ ของการเป็นมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นยังได้ระดมความคิดความจำเป็นในการ ขึ้นค่าธรรมเนียมการศึกษา ซึ่งในขณะที่งบประมาณแผ่นดินจำกัดมากขึ้น เพื่อ ปิบบั่มมหาวิทยาลัยใช้งบประมาณรายได้ของตนเอง ปีบให้ใช้งบประมาณอย่าง มีประสิทธิภาพ และปีบให้มหาวิทยาลัยแสวงหารายได้เชิงวิชาการมากขึ้น หลายคณะที่ยังคงเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา ภาคเรียนละ 4,000 บาท และ 7,000 บาท ย่อมไม่เป็นไปตามค่าใช้จ่ายจริง จำเป็นต้องมีการศึกษา cost unit ของแต่ละคณะหรือแต่ละสาขาวิชา ขณะนี้หลายคณะเริ่มมีปัญหา เรื่องงบประมาณรายได้ จำเป็นจะต้องพิจารณาต่อไป เราได้เคยปรับค่าธรรมเนียม มาก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ประมาณเกือบ 10 ปีแล้วกระมังที่ยังไม่ ได้ปรับค่าธรรมเนียมเลย • สิ่งที่จะต้องระดมความคิดและปรับเปลี่ยนต่อไป

คือ เรื่องความเป็นธรรมในการเฉลี่ยรายได้ทั้งคณาจารย์และบุคลากร สนับสนุนวิชาการ (ที่ผ่านมาบิดเบี้ยวไปมาก) รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณ ระหว่างมหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ระบบหอสมุด คอมพิวเตอร์ กิจกรรมนิสิต การพัฒนาบุคลากร และอื่นๆ ครับ...ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญอีกช่วงเวลาหนึ่ง • 13-14 กุมภาพันธ์ 2548 ก็เป็นการสัมมนาระดมความคิดและพัฒนานโยบายและแผนทางด้านการพัฒนาศักยภาพนิสิตที่สำคัญอีกครั้งหนึ่ง สัมมนาที่สัฎฐาเดอนริสอร์ท ปากช่อง นครราชสีมา “การพัฒนาศักยภาพนิสิตและอัตลักษณ์นิสิต มศว มหาวิทยาลัย ได้ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพนิสิตสูงมาก เพราะวิชาการและนิสิตคือหัวใจของมหาวิทยาลัย การปรับรื้อหลักสูตร ปรับรื้อกระบวนการเรียนการสอนให้ผสานกับการพัฒนาศักยภาพนิสิต ระบบหอพัก ระบบกิจกรรม ความรับผิดชอบของกองกิจการนิสิต งานกิจการนิสิตในระดับคณะ ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งที่ปรึกษาทางวิชาการและที่ปรึกษากิจกรรม ล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตทั้งระบบ การพัฒนานิสิตทั้งสามมิติ (1) ความรู้ความสามารถ/อาชีพ (2) สังคม/การอยู่ร่วมกับผู้อื่น/จริยธรรม/จิตสำนึกสาธารณะ (3) ความสุขส่วนตน/สุขภาพพลานามัย/วินัยในตนเอง/สุนทรียภาพ... การทำความเข้าใจกับมิติกิจกรรม กิจกรรมวิชาการ สุขภาพพลานามัย/กีฬา สิกขบันเทิง (Edutainment) จิตสำนึกสาธารณะ/ผู้ให้วัฒนธรรม/ประเพณี สุนทรียภาพ ประสบการณ์ชีวิต เราจะพัฒนากิจกรรมหลากหลายเหล่านี้อย่างไร ให้กว้างและครอบคลุมสำหรับนิสิตทุกคน • อัตลักษณ์ (Identity) สำหรับนิสิต มศว ต้องดูอดีต ดู “ศึกษา วิรุฬหิ สมปตฺตา” “ปัญญา ธรรม การวธรรม สามัคคีธรรม” ดูความเป็นครู ดูบริบทของ มศว วันนี้และอนาคต มหาวิทยาลัยกลางพื้นที่ธุรกิจ มหาวิทยาลัยขานเมือง มหาวิทยาลัยชุมชน ดูธงของยุทธศาสตร์ ดูโครงสร้าง ระบบ กลไก และดูการทุ่มเทเสียสละของพวกเราทุกคนด้วย แล้วอนุมาน “อัตลักษณ์นิสิต มศว” สร้างวิสัยทัศน์องค์กร (Organization Vision) สร้างนโยบาย แผน กระบวนการ การตรวจสอบ แล้วพัฒนากระบวนการเรียนรู้ กระบวนการกิจกรรม และโครงสร้าง

ระบบ กลไก ของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกัน ซึ่งก็หวังว่าความพยายามที่ผ่านมาและจะรุดต่อไป น่าจะเกิดมรรคผลอย่างแน่นอน • ผมจำไม่ได้ (ความผิดของวัย) ว่าผมได้บันทึกเรื่องการจัดซื้อที่ดินหลังอาคาร Q-House ด้านถนนอโศกมนตรีแล้วหรือยัง อย่างไรก็ตามเสียก็ขอบันทึกไว้ (แม้จะช้าก็ตาม)... มหาวิทยาลัยได้จัดซื้อที่ดิน 3 ไร่ 2 งาน 23 ตารางวา (1,423 ตารางวา) ตารางวาละ 160,000 บาท รวมทั้งสิ้น 227 ล้าน 6 แสน 8 หมื่นบาท ได้รับโฉนดเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 รวมพื้นที่ด้านถนนอโศกมนตรีที่จัดซื้อในปี 2546 และ 2548 รวมแล้วประมาณ 7 ไร่... เราคงทำอะไรต่อมิอะไรที่เป็นสารประโยชน์ได้อีกมากมายทีเดียว •

4 เมษายน 2548

ความพยายามในการพัฒนาและจัดระบบองค์กร

• ผมเชื่อว่า หัวใจสำคัญสำหรับการบริหารจัดการองค์กรอย่างหนึ่ง คือ “การพัฒนาและจัดระบบองค์กร” การบริหาร มศว วันนี้ ได้กำหนดภารกิจหลักเป็นสองด้าน คือ การพัฒนางานหลักหรืองานประจำให้ดีที่สุด และการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ให้ดีที่สุดด้วย งานทั้งสองด้านต้องผสมผสานกัน อย่างเป็นหนึ่งเดียว ความพยายามดังกล่าวจึงต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างองค์กร จัดระบบองค์กร จัดกลไก และการกำกับดูแล รวมทั้งการคัดสรรบุคคล การปรับบุคคล ปรับหน้าที่ ปรับงาน และพัฒนาบุคคล เพื่อให้สอดคล้องและสามารถขับเคลื่อนองค์กรให้มีศักยภาพสูงสุดและรุกไปข้างหน้าได้ แข่งขันบนอัตลักษณ์และศักดิ์ศรีของเรา ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจะอย่างไรให้ยั่งยืน ขับเคลื่อนและพัฒนาไปทั้งองค์กร ทั้งระบบ ไม่ใช่บุคคล โดยความเป็นองค์กรแล้ว โดยความเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว แม้จะขาดอธิการบดีคนนี้หรือคนไหนๆ ขาดผู้บริหาร ขาดบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ในองค์กร องค์กรก็ยังดำรงอยู่ได้ เปลี่ยนแปลงได้ พัฒนาได้แน่นอน ... ความพยายามและความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ย่อมกระทบบุคคล กระทบความเคยชิน กระทบผู้ที่กินแรงผู้อื่น ซึ่งในแง่บทบาทและการทำงานแล้ว ปัญหาอยู่ที่ว่าเราจะลดช่องว่างระหว่างคนทำงานหนักและคนทำงานกลัวขาดทุนอย่างไร • ความพยายามของมหาวิทยาลัยขณะนี้ กล่าวเฉพาะองค์กรเก่าที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยช้าหรือเร็วต่างกันไป ไม่ว่าองค์กรไหน หน่วยงานไหนก็ต้องปรับตัว ต้องพัฒนาทั้งสิ้น การหยุดนิ่งหรือการชลอ คือ “ความตาย” • หลังจากที่มีมหาวิทยาลัยได้นำเรื่องการพัฒนาโรงเรียนสาธิต มศว เข้าหารือในสภามหาวิทยาลัย ได้รับความรู้ความคิดมากมาย พร้อมทั้งถูกถล่มมากมายด้วย (ต่อหน้า ผอ. รร.สาธิต) มหาวิทยาลัยได้ถอดเทปคำอภิปรายในสภามหาวิทยาลัยตีพิมพ์ใน “มศว

ชุมชน” ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 ตุลาคม-พฤศจิกายน 2547 เพื่อให้พวกเราได้หันกลับมาทบทวน “การเป็นโรงเรียนสาธิต” ที่แท้จริง ไม่ใช่โรงเรียนสวัสดิการ ไม่ใช่โรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอนไปตามความรู้ความสามารถของครูอาจารย์โดยทั่วไป โดยปราศจากการค้นคว้าวิจัย ขาดการทดลอง ขาดการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งโรงเรียนสาธิตควรเป็นเสมือนห้องทดลอง (laboratory) เป็นแปลงทดลอง (demonstration) และเป็นต้นแบบ (prototype) ทางการศึกษาให้กับสังคม “เราต้องทบทวนตัวเราเอง” • มหาวิทยาลัยได้ตั้ง “คณะกรรมการพัฒนาศักยภาพโรงเรียนสาธิต” โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน กรรมการประกอบด้วย รองอธิการบดี คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ คณบดีที่เกี่ยวข้อง ผอ.ร.ร.สาธิตทั้ง 3 แห่ง หัวหน้า สนง. อธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ ให้เป็นเสมือนคณะกรรมการอำนวยการที่เน้นทางด้านนโยบายและการกำกับดูแล ซึ่งพยายามจะสร้างวิสัยทัศน์พัฒนาทิศทาง จัดระบบ ทั้งเรื่องโครงสร้าง การรับนักเรียน งบประมาณ จัดระบบธรรมาภิบาล จัดระบบความสัมพันธ์ บทบาทและหน้าที่ระหว่างมหาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิต สมาคมศิษย์เก่า สมาคมผู้ปกครอง ซึ่งในช่วงเวลาที่ผ่านมามีจุดแข็ง-จุดอ่อน พอสมควร การประชุมและความพยายามในการจัดระบบได้เริ่มไปแล้ว ก็หวังว่าอีกช่วงเวลาหนึ่ง วิสัยทัศน์ ทิศทาง นโยบาย ระบบ และการพัฒนาโรงเรียนสาธิตจะเป็นรูปธรรมมากขึ้น • ในช่วงเวลาประมาณ 4-5 ปี ที่ผ่านมามีสถาบันซึ่งเป็นส่วนงาน (ภายใต้การอนุมัติและกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย) 3 สถาบัน คือ สถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร และสถาบันการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทั้งสามสถาบันได้บริหารงานมาระยะหนึ่ง แต่ดูเหมือนพันธกิจหลักของการเป็นสถาบันหรือ “Institute” ที่เป็นสากล คือ “การค้นคว้าวิจัยเป็นหลัก” ไม่ปรากฏชัด ภารกิจรองหรือภารกิจนอกภารกิจได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ความพยายามในการเปิดการเรียนการสอน ซึ่งไม่น่าจะเป็นภารกิจหลักหรือควรเป็นภารกิจเสริมที่ไปร่วมมือกับคณะหรือบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งมีการกิจหลักทางด้านการเรียนการสอน หรือควร

ค้นคว้าวิจัยให้มอบคุณค่าความรู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้มแข็ง ก่อนที่จะบริการทางด้านการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยได้ตั้ง “คณะกรรมการอำนวยการสถาบันพัฒนาท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร และสถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา” คณะกรรมการชุดดังกล่าวได้กำหนดพันธกิจของ “การเป็นสถาบัน” ชัดเจน โดยจัดลำดับความสำคัญของพันธกิจไว้ดังนี้ 1. การค้นคว้าวิจัยและสร้างองค์ความรู้ใหม่ 2. การบริการวิชาการ 3. การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ 4. การปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัย

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ของสถาบัน...สถาบันใดที่ปฏิบัติการกิจนอกเหนือจากหลักภารกิจก็จำเป็นต้องจัดระบบองค์กรใหม่ เพื่อการพัฒนาทุกสถาบันให้ชัดเจนและยั่งยืน • หลักสูตรทางด้าน Eco-Tourism ทั้งหมดต้องไปอยู่ในความรับผิดชอบของวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน • สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยได้ลงทุนไปแล้วนับร้อยล้านในช่วงหลายปีที่ผ่านมา คงถึงเวลาที่ต้องปรับบทบาทให้คมชัดยิ่งขึ้น ทั้งด้านการบริการและการผลิตสื่อการเรียนรู้ ขณะนั้นมหาวิทยาลัยพยายามผลักดันให้สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาแยกการบริหารจัดการให้เป็นอิสระมากขึ้น โดยตั้งงบประมาณให้ไปบริหารจัดการและใช้คืนมหาวิทยาลัยได้เพิ่มหน่วยการพิมพ์ที่จะลงทุนและพัฒนาเรื่องการพิมพ์ เรื่องสำนักพิมพ์ เพิ่มหน่วยบันทึกเสียงที่จะดำเนินการเรื่องการบันทึกเสียงเชิงธุรกิจและการดูแล “วิทยุชุมชน” ที่ทดลองมาประมาณสามเดือน และเปิดเป็นทางการแล้วเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2548 โดยร่วมมือกับเขตวัฒนาและชุมชนวัฒนา มศว ประสานมิตร (FM.104.25) เชื่อมโยง มศว องค์กรักษ์ (FM.103.75) ด้วยระบบ fiber optics ของมหาวิทยาลัย (สำนักคอมพิวเตอร์) • ขณะนี้ คณะ สถาบัน สำนัก และหน่วยงานต่างๆ กำลังตื่นตัวกับการเสนอรายการเข้าสู่ผังรายการ “วิทยุชุมชน” และตื่นตัวกับการจัดรายการต่างๆ ซึ่งได้ให้หลักการไว้ 4-5 ประการ คือ (1) การเสนอข่าวสาร (2) การเสนอความรู้ (3) การบริการและช่วยเหลือ (4) สิกขบันเทิง (Edutainment) (5) พัฒนาศักยภาพและจิตสำนึกสาธารณะ ก็หวังว่า “วิทยุชุมชน” ของเรา (สถานีวิทยุ” ที่เราผ่นกันมานานแสนนาน) จะก่อให้เกิดพลัง

และสิ่งที่ตั้งถามอีกมิติหนึ่งของการเป็น มศว • มหาวิทยาลัยได้สะสมระเบียบข้อบังคับ ระบบและการบริหารงานบุคคลจนกระทั่งสามารถนับหนึ่งได้ สำหรับ “ศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” (ศูนย์กีฬา มศว) ได้ ผอ.ที่เข้มแข็ง คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ ดูแลทั้ง “ศูนย์กีฬาสรินธร” ที่ มศว องค์กรกีฬ ทรัพย์สินกว่า 600 ล้านบาท จากการแข่งขันกีฬา Asian Games ครั้งที่ 13 เมื่อปี 2539-2540 และสนามกีฬาทั้งหมดที่ มศว ประสานมิตร ต้องปรับปรุงสนามกีฬาหลังจากที่ถูกทอดทิ้งมา 4-5 ปี (มีคณาจารย์ประมาณ 20 คน) อาจต้องซ่อมแซมถึงเกือบร้อยล้าน ต้องเป็นเจ้าภาพกีฬามหาวิทยาลัย มกราคม 2550 และร่วมรับผิดชอบกีฬามหาวิทยาลัยโลก ปลายปี 2550 มหาวิทยาลัยกำลังเสนอขอสร้าง เซนเตอร์ คอร์ท สนามเทนนิส (งบประมาณปี 2549) ก็หวังว่าจะได้รับงบประมาณดังกล่าว และตามข้อบังคับของ “ศูนย์กีฬา มศว” เป็นองค์กรเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก ต้องรับผิดชอบการจัดการแข่งขันกีฬาทั้งหมดของมหาวิทยาลัย ต้องบริการนิสิต คณาจารย์ บุคลากร และบริการเรื่องการแข่งขัน กีฬา สุขภาพพลานามัย สำหรับประชาชนทั่วไป ทั้งเพื่อการบริหารและแสวงหารายได้เชิงวิชาการต่อไป • สำหรับสหกรณ์ร้านค้าทั้ง 2 แห่ง ทั้งที่ มศว ประสานมิตรและองค์กรกีฬ ยังแยกส่วนกันอยู่ ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างบริหารจัดการ ระเบียบข้อบังคับมีการปรับเปลี่ยนกันมาโดยไม่มีใครดูแล ปรับเปลี่ยนโดยไม่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย มีเพียงครู อาจารย์ ที่เป็นกรรมการและนิสิตที่เป็นสมาชิกเท่านั้น มหาวิทยาลัยได้เชิญประชุมร่วมกันและแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่างระเบียบข้อบังคับใหม่ ให้รวมสหกรณ์ร้านค้าทั้งสองแห่งเข้าด้วยกัน มีคณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการดำเนินการ ซึ่งอาจพัฒนาให้มีสหกรณ์ร้านค้าหลายแห่งในพลาซ่าที่ มศว องค์กรกีฬ อาคารบนลานอโศกมนตรี ประสานมิตร ในโรงเรียนสาธิตทั้งสามแห่ง ระดมสมาชิก ผลิตภัณฑ์คุณภาพ ราคาสมเหตุผล สินค้าและของที่ระลึกที่ใช้ตรา มศว ทำงานร่วมกับหน่วยผลิตภัณฑ์คุณภาพ (Quality Product Division) และอีกมากมายหลายอย่างที่เราจะร่วมกันพัฒนาและจัดระบบได้ • “สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย

ศรินครินทรวีโรฒ” ผมก็ยังยืนยันว่า หลักการสำคัญควรมีอยู่เพื่อบริการสมาชิกครูอาจารย์และบุคลากร และ “ต้องเฝ้าต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยด้วย” ตอนนี้นำเงินบริจาคเพื่อกู้เงินสร้างหอพักอีก 4 หลัง ที่ มศว องค์กรฯ (มีอยู่ แล้ว 10 หลัง) แต่ก็ยังเป็นปัญหาเรื่องระบบระเบียบราชการและในส่วน of สหกรณ์ออมทรัพย์ด้วย เจริญขอเช่าหอพัก of สหกรณ์ออมทรัพย์ด้านหลัง มศว องค์กรฯ เพื่อมหาวิทยาลัยจะบริหารจัดการเอง (72 ห้อง) ให้สามารถดูแลนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง จัดกิจกรรมและกีฬาพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอย่างที่เราทราบกัน ปัญหา of คนหนุ่มสาววันนี้ที่ขาดการดูแล ขาดระบบในการบริหารจัดการ จะมีปัญหาส่วนหนึ่งมากมาย มหาวิทยาลัยควรต้องบริหารจัดการและดูแลให้ทั่วถึง...สำหรับสหกรณ์ออมทรัพย์ มศว ที่ใช้ชื่อ “มศว” ก็หวังว่าเราจะมาร่วมมือกันมากขึ้น ปรับระเบียบข้อบังคับให้มหาวิทยาลัยเข้ามามีส่วนร่วม มีส่วนเข้าช่วยพัฒนาให้เข้มแข็งต่อไป • นอกจากนั้นแล้วมหาวิทยาลัยยังมีแนวคิดและโครงการที่จะเปิดคณะใหม่ เช่น คณะนิติศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ “คณะนิติศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์” ได้มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารเป็นเจ้าภาพ ...สวัสดิ์ครับ •

6 มิถุนายน 2548

ภาคฤดูร้อน

• เปิดภาคเรียน (อีกแล้ว) ในช่วงภาคฤดูร้อน 2-3 เดือน ก็มีอะไรต่อมิอะไรมากมาย หลายคนนอกมหาวิทยาลัยมักถามครูบาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยว่า “มหาวิทยาลัยปิดภาคฤดูร้อนแล้วจะทำอะไร” เราได้แต่บอกว่า “มหาวิทยาลัยไม่มีปิด เพียงแต่มีการเรียนการสอนน้อยลง” อยากจะบอกว่า มากมายหลายคนงานหนักมากขึ้นในภาคฤดูร้อน ประชุม อบรม สัมมนา คั่นคว่ำวิจัย พัฒนาหลักสูตร และเตรียมการอีกมากมายหลายอย่าง ... เหนื่อยคนละอย่าง • ผมเองได้มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศสองครั้ง ครั้งแรกไปสหรัฐอเมริกา ในงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ระหว่าง 10-12 พฤษภาคม 2548 (เลยไม่ได้อยู่ฉลองสงกรานต์) เดินทางไปเพื่อประสานงานและดูงานมหาวิทยาลัยระดับยอดเยี่ยมหลายมหาวิทยาลัย ประสานงานเพื่อเตรียมการจัดประชุม “University President Summit” ในประเทศไทย เจ้าภาพของ สกศ. คือ รองเลขาธิการฯ ดร.สิริพร บุญญานันต์ ประธานทปอ. รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ชิตพงษ์ เป็นประธาน และมีอธิการบดีจากมหาวิทยาลัยต่างๆ อีกหลายท่าน เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เป็นต้น • ไปทั้งฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก University of Pennsylvania, George Town University, The American University (โรงเรียนเก่าตอนเรียนปริญญาโท) Columbia University (อายุ 250 ปี) University of California at Bergley, Stanford University ครบ ... ก็เหนื่อยมากตลอดเวลา 10 วัน แต่ก็นับว่าเป็นประโยชน์ทั้งในรูปเครือข่ายต่างประเทศและในประเทศ ประสบการณ์และการสังเคราะห์มาสู่การพัฒนา

มหาวิทยาลัย • นอกจากนั้น ยังได้มีโอกาสเจรจาความร่วมมือกับทีมวิศวกรคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีชาวไทยในซานฟรานซิสโก “ATPAC” ที่เคยผ่านสกอ. และเข้ามาช่วยเหลือหลายมหาวิทยาลัยในเมืองไทย เป็นกลุ่มคนไทยที่มีพลัง มีน้ำใจ และมีความใฝ่ฝันที่จะช่วยมหาวิทยาลัยไทยเป็นอย่างมาก ก็คงจะได้ร่วมมือกันอีกหลายเรื่องต่อไป • University of Pennsylvania ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงร่วมมือและเคยเสด็จไปทรงบรรยายเปิด USA.-Thailand Higher Education Summit การเดินทางไปเยี่ยมชมและศึกษาระบบการบริหารจัดการครั้งนี้ ก็นับเป็นการต่อเนื่องและเตรียมการสำหรับความร่วมมือในอนาคตต่อไป รวมทั้ง University President Summit ในเมืองไทยปลายปีนี้ด้วย ก็ได้เยี่ยมชมทั้งทางด้าน Graduate School, Research, Finance etc. มีระบบศูนย์หนังสือของมหาวิทยาลัยที่ยอดเยี่ยม • Columbia University นิวยอร์ก มหาวิทยาลัยเอกชนอายุ 250 ปี สภาพแวดล้อม อาคารบรรยากาศเคร่งขรึม น่าเกรงขาม ที่พวกเราขอเข้าชม คือ ระบบและการเปิดสอน Biomedical Engineering ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นความร่วมมือที่เข้มแข็งมาก ทั้งภาคเอกชนและชาวยาน ระหว่างคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะทางด้านวิทยาศาสตร์ สุขภาพ ได้เห็นระบบและความเข้มแข็งทางวิชาการในการทำงานร่วมกัน ในลักษณะสหวิทยาการ การบูรณาการระบบ วิชาการ และบุคลากรเข้าด้วยกัน น่าสนใจมาก เป้าหมายของคณะวิศวกรรมศาสตร์มิใช่เพียงสร้างวิศวกร แต่มุ่งเน้นการสร้างวิศวกรที่เป็นผู้นำ สร้าง “leadership” ด้วยกระบวนการเรียนรู้ การวิจัย และการสร้างนวัตกรรมร่วมกับมหานครนิวยอร์กและภาคเอกชน • หลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ จัดให้มีระบบวิชาโท (minor subject) ด้วย เพื่อสร้างความหลากหลายหรือความกว้างที่จะมาช่วยผลักดันความลุ่มลึกของวิชาเอก เรื่อง “minor subject” เราฟังแล้วเหมือนล้าสมัย วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ดำเนินการเรื่องนี้มาแล้ว (นับด้วยครึ่งศตวรรษ) การศึกษาในระดับปริญญาตรี นิยมลงลึกเพียงมิติเดียว ซึ่งก่อให้เกิดความคับแคบทางสติปัญญา ความแคบที่ดังเดี่ยวอาจขาดพลังใน

การสร้างสรรค์ ขาดนวัตกรรมในแต่ละศาสตร์หรือในแต่ละวิชาชีพก็ได้ • The American University และ George Town University ทั้งสองมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แสดงให้เห็นระบบและความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ มีระบบการเงินที่เข้มแข็ง สามารถปรับเปลี่ยนยืดหยุ่นตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดรับกับความก้าวหน้าของสังคม • ได้ไปที่ Ground Zero หายนะของอาคาร World Trade Center และผู้คนอีกหลายพันคน ความหายนะที่เกิดจากความขัดแย้ง การประทุติตัวเป็นตำราจลโลก การรुकืบของทุนนิยมอเมริกัน และความรุนแรงบนโลกใบนี้ • เข้าไปฟังตะวันตก University of California at Bergley ที่บริหารแบบหลายวิทยาเขต ดูแล้วเป็นการบริหารแบบแยกกันค่อนข้างสมบูรณ์แบบ เป็นมหาวิทยาลัยระดับที่ท็อปของสหรัฐอเมริกา เป็นเมืองมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ดูเหมือนยุคสมัยขบวนการพัฒนาธรรม พวกฮิปปี้หรือที่เรียกกันในยุคสมัยนั้นว่า “บุปผาชน” หลายทศวรรษมาแล้ว จะชุมนุมกันอยู่แถวนั้น รวมทั้งในเมืองมหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วย ได้เห็นระบบการระดมทุนจากภายนอกและศิษย์เก่าที่เข้มแข็งมาก จัดตั้งเป็นองค์กรย่อยที่สำคัญในมหาวิทยาลัย ...เราเองคงหวังอะไรจากสมาคมศิษย์เก่าไม่ได้มากนัก การจัดตั้ง “งานศิษย์เก่าสัมพันธ์” ในกองกิจการนิสิต ก็ต้องพัฒนาให้เข้มแข็งต่อไป • Stanford University มหาวิทยาลัยเอกชนอีกแห่งที่เข้มแข็งมาก ระดับที่ท็อปเช่นกัน ได้ศึกษาหลายส่วน ระบบ ICT ยอดเยี่ยมมาก (ฮาร์ดแวร์ยกเครื่องทุกสามปี) ผลิตภัณฑ์ระดับหัวกะทิทางด้านนี้ Yahoo ก็ตามที่ Google ก็ตามที่ ที่เรากำลังใช้อยู่อย่างแพร่หลายทั่วโลกขณะนี้ ล้วนเป็นศิษย์เก่าและเชื่อมโยงกับ Stanford University ทั้งสิ้น บริษัท SUN สุดยอดทางด้านนวัตกรรม ICT ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และสื่อการเรียนรู้ที่ก้าวหน้า SUN มีบทบาทเป็นอย่างมาก “SUN” ย่อมาจาก Standford University Network ...การพัฒนา ICT และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในมหาวิทยาลัยเมืองไทย คงจะต้องมีบริษัทในภาคเอกชนที่ก้าวหน้าจับมือกับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยร่วมค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ องค์ความรู้ใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาหรือนวัตกรรม

มหาวิทยาลัยใช้บริษัทหรือองค์กรทางด้านเทคโนโลยีเป็นฐานหรือเป็นห้องปฏิบัติการ (lab) พร้อมทั้งส่งนิสิตนักศึกษาลงไปสู่ภาคปฏิบัติ ภาคสนาม ในลักษณะ Cooperative education ไม่เช่นนั้นแล้ว มหาวิทยาลัยจะมีความรู้ที่ใช้งานไม่ค่อยได้ • ทางด้าน ICT และเทคโนโลยี ในแถบ San Francisco และ Silicon Valley กลุ่มคนไทยที่มีพลังและพร้อมที่จะนำประสบการณ์มากมายในสหรัฐอเมริกา นำมาเผยแพร่และถ่ายทอดให้กับเมืองไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขวามหาวิทยาลัย ได้ประสานงานกับ สกอ. และหลายมหาวิทยาลัยมาระยะหนึ่ง มศว ก็คงมีหลายเรื่องที่จะประสานงาน ตอนนี้ก็ได้เชิญอเมริกันเชื้อสายญี่ปุ่นจากทีมนี้ มาสอนในวิทยาลัยนานาชาติเพื่อการศึกษาความยั่งยืนของเราแล้ว • นอกจากนั้นยังมีโอกาสได้ไปชม Asian Art Museum นิทรรศการสำคัญครั้งนี้ คือ ศิลปวัตถุสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ทั้งศิลปวัตถุจากพิพิธภัณฑ์แห่งชาติ เจ้าสามพระยา พระนครศรีอยุธยา และจากพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ในสหรัฐอเมริกา รวมทั้ง “ศิราภรณ์ทองคำ” ที่เป็นข่าวเกรียวกราวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่ระยะหนึ่ง ว่าจริงหรือปลอม ยุคสมัยใดกันแน่ ไปไกลถึงขนาดจะเรียกร้องคืน (ตอนนี้เงียบเรียบร้อยไปแล้ว) ...ผมเองได้ยืนยันความคิดเรื่องนี้ไว้ในกาให้สัมภาษณ์ เรื่องนี้และคอลัมน์ “ศิลปวิจารณ์” มติชนสุดสัปดาห์ เมื่อเดือนที่ผ่านมา • ได้มีโอกาส (ผม อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ อิมพิทักษ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ รองศาสตราจารย์ ดร.วรากรณ์ สามโกเศศ) ขึ้นชม San Francisco Museum of Modern Art ยอดเยี่ยมอีกแห่งหนึ่ง รองจาก MOMA ในนิวยอร์กทางด้าน Modern Art แต่ก็ทะลุมาถึง Postmodern Art ด้วย บนพื้นที่กว้างมีลานเพื่อการแสดงและสถานที่พักผ่อนที่น่านั่งไถ่ตนยืดยาว พวกเราขวามหาวิทยาลัยอาจจะต้องคิดสิ่งเหล่านี้ต่อไปอีก เร่งเครื่องพัฒนาให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่หลากหลาย กว้าง-ลึกและมีรสนิยม ให้กับชุมชนและสังคมให้จงได้ • ประสบการณ์อีกหลายอย่าง เกินกว่าจะเขียนได้หมด ก็หวังว่าพวกเราทุกคนจะดูดซับพลังประสบการณ์มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างพลังในการ

บริหารจัดการองค์กรต่อไป • อีกยกหนึ่งสำหรับการเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนก็อีกประสบการณ์หนึ่ง อีกรสชาติหนึ่ง คราวนี้ไปในนามของ กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สภาปรัชญา ด้วยงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 16-23 พฤษภาคม 2548 (คณะเดินทางไปก่อนตั้งแต่ 13 พฤษภาคม 2548) เดินทางไปในโครงการ “การศึกษานำร่องเพื่อการศึกษาความสัมพันธ์เชิงวัฒนธรรมร่วมภูมิภาคไทย-จีน ในเชิงมนุษยศาสตร์” • พวกเราได้มีโอกาสเดินทางไปชมและเจรจาความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่ศึกษาเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในกวาสีและยูนนาน ได้เดินทางไปศึกษาชนกลุ่มน้อยภาคสนามหลายต่อหลายกลุ่ม ทั้งในกวาสี หยวนเจียง กุ้ยหลิน หานหนิง ยูนนาน คุณหมิง ฯลฯ ชนกลุ่มน้อยที่เชื่อกันในเชิงชาติพันธุ์วิทยาว่า เป็นเชื้อสายเผ่าไทที่มีการเชื่อมโยงชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ประเพณี ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เชื่อมโยงกับชาวไทยล้านนาและชาวไทยภูเขาต่างๆ ทางภาคเหนือและอีสานของไทย การเดินทางด้วยรถบัสเล็กไปตามไหล่เขา บางกลุ่มชนใช้เวลาทั้งวัน บางกลุ่มชนใช้เวลา 5-6 ชม. สวยงาม หวาดเสียว และเหนื่อยมาก ทราบว่าหลายท่านสวดมนต์ไปตลอดทาง คณะเดินทาง เช่น ศาสตราจารย์ปริชา ช่างขวัญยืน คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ ศาสตราจารย์ ดร.ปรานี กุลละวณิชย์ ศาสตราจารย์ ดร.กุสุมา รักสมณี ศาสตราจารย์ ดร.วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร ศาสตราจารย์ ดร.สันติ เล็กสุขุม รองศาสตราจารย์ ดร.รินฤทัย สัจจพันธุ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรพร สิรีกาญจน์ อาจารย์ วีระพันธุ์ ชินวัตร และมีคุณทัศนีย์ ธรานนท์ กรรมการและเลขานุการที่เหนื่อยและเข้มแข็งมากเป็นเจ้าภาพ • ชนกลุ่มน้อยเชื้อสายเผ่าไทวันนี้ แม้จะดำรงชีวิตในบริบทของสังคมจีน แต่คนรุ่นหนึ่งก็ยังคงพยายามรักษาอดีต ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ศิลปะไว้ตามสมควร วันหนึ่งข้างหน้าก็คงจะเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะ ตามเงื่อนไขของสังคม ชีวิต และสภาพแวดล้อม หลายชนกลุ่มน้อยยังคงมีภาษาพื้นฐานที่สื่อสารกันได้เป็นคำ เช่น นั้ง ตั่ง ลูกหลาน ชื่อ แป มะขาม ฯลฯ อาคารบ้านเรือนมีลักษณะเฉพาะและเป็นแบบแผนของตน หลายชุมชนก็ผสมผสานการแสดงร่วมสมัยของจีน บางแห่งไปไกลเพื่อตังเงิน

นักท่องเที่ยว ดนตรีพื้นบ้านและการแสดงพื้นบ้านที่บริสุทธิ์ได้เห็นน้อยมาก
 ครับ ... ชีวิตย่อมเปลี่ยนแปลง • ได้ชื่นชมพิพิธภัณฑสถานศิลปะของกลุ่มน้อย
 ในกวางสี กลองมโหระทึกที่มากมาย ดูจากภาพที่ปรากฏบนพื้นที่วัฒนธรรม
 กลองมโหระทึกที่พบอยู่ทั่วไป ทั้งจีนตอนใต้ กวางสี ยูนนาน สิบสองปันนา
 ทางตอนเหนือของไทย พม่า ลาว และเวียดนาม “กลองมโหระทึก” น่าจะ
 เป็นภาพฉายของพื้นที่วัฒนธรรมที่เชื่อมโยงชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ประเพณี
 ภาษา วิธีการดำรงชีวิตในอดีตได้ดี คงต้องศึกษาในภาพกว้างกันไป
 เพื่อความลุ่มลึก ความเข้าใจชาติพันธุ์เชื่อมโยงไปถึงสัมพันธ์ภาพ ความเข้าใจ
 อันดี การไปมาหาสู่ รวมทั้งธุรกิจการค้าในเชิงจริยธรรมในอนาคตด้วย • สภา
 วิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ คงไม่สามารถทำอะไรได้
 มากนัก ขวามหาวิทยาลัยคงต้องคิดการณ์และดำเนินการต่อไป •

15 มิถุนายน 2548

เชิญชวนร่วมกิจกรรมนิสิต

• วันที่ 1 มิถุนายน 2548 ผมได้มีโอกาสไปเปิดงานและร่วมงาน ปฐมนิเทศนิสิตใหม่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในอาคารยิมเนเซียม 1 ในช่วงเช้า (โรงยิมเนเซียมจากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13) ที่ มศว องค์กรฯ นิสิตใหม่ชั้นปีที่ 1 ประมาณ 3,400 คน บนอัฒจันทร์สามด้าน ด้านทางเข้าเป็นที่นั่งของผู้ปกครอง นิสิตปัจจุบัน คณาจารย์ บุคลากร ผู้บริหาร ท่ามกลางอากาศที่เย็นสบายจากเครื่องปรับอากาศ ขอขอบคุณจรรยาบรรณผ้าสีต่างๆ แสดงถึงนิสิตคณะนั้นๆ ผ้าสีที่ระบายแสดงพื้นที่กว้างหรือแคบต่างกันตามพื้นที่และปริมาณของนิสิตคณะต่างๆ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ กินพื้นที่มากกว่าใคร คณะวิศวกรรมศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ พลศึกษา พื้นที่ขนาดกลาง คณะทางด้านวิทยาศาสตร์ สุขภาพใช้พื้นที่ไม่มากนัก วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน (คณะน้องใหม่) มากพอสมควร แต่พลั้งเสียง การแผดเสียง และลีลาท่าทางที่แสดงออก ไม่มีใครน้อยหน้าใคร ไม่ว่าจะเป็นหมอ (คณะแพทยศาสตร์) หรือครู (คณะศึกษาศาสตร์) พื้นที่ด้านล่างมีทั้งเวที แถวเก้าอี้ สำหรับพิธีกร และมีทีมสำนักสื่อและเทคโนโลยีที่เข้มแข็งมาก (ขอบคุณ) • ตลอดชีวิตความเป็นครูเท่าที่ผ่านมา พยายามที่จะไม่พลาดวันสำคัญของมหาวิทยาลัยสองวัน คือวันปฐมนิเทศนิสิตใหม่และวันไหว้ครู เพราะวันสองวันนั้นมีความหมายมาก ทั้งบอกความรับผิดชอบของเราที่มีต่อ “การเป็นครู” และนิสิตใหม่รุ่นแล้วรุ่นเล่าที่พ่อแม่ผู้ปกครองและสังคมไว้นับถือเชื่อใจ ส่งนิสิตใหม่มาให้เราอบรมสั่งสอน ดูแล และพัฒนา นิสิตจำนวนมากมาในแต่ละปี น่าจะช่วยกระตุ้นเตือนให้เราเป็น “ครูที่ดี” และมีพลังในการทำหน้าที่ยิ่งขึ้น ประสิดในการเป็นครูเบาบางลง ยิ่งวันไหว้ครูที่นิสิตมารอบอยู่เบื้องหน้า อดบอกตนเองไม่ได้ว่า

“แล้วเราจะเป็นครูที่เห็นแก่ตัวหรือเป็นครูที่เลวได้อย่างไร” • ผมได้ปฐมนิเทศไว้ยาวพอสมควร ประชาสัมพันธ์และสื่อมวลชนได้กรุณานำไปเผยแพร่ไว้อย่างกว้างขวาง ขอขอบคุณ • ผมได้กล่าวถึงความเป็นมาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยวิชาการศึกษา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้วางรากฐานการศึกษาสมัยใหม่ นักวิชาการ นักการศึกษา ครูอาจารย์จากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ได้มีบทบาทอยู่ทั่วประเทศ ได้สร้างคนให้เติบโตไปพร้อมกับสังคมสมัยใหม่ สังคมประชาธิปไตย และเมื่อเราพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) ตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา เราก็ได้พัฒนาศาสตร์ต่างๆ ให้หลากหลายและเข้มแข็ง โดยมีรากฐานทางการศึกษาสมัยใหม่ และความดีงามเจริญรุ่งเรืองมาจนถึงวันนี้ 56 ปี ของมหาวิทยาลัยจึงเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งสมประสงค์ ความมุ่งมั่น และความดีงามไว้มากมาย ที่นิสิตจะเชื่อมั่นได้ • ได้กล่าวถึงปรัชญาที่ให้นิสิตชั้นปีที่ 1 อยู่ที่ มศว องค์กรฯ จังหวัดนครนายก นับเป็นความพยายามที่จะให้นิสิตอยู่รวมกัน คละกัน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน เรียนรู้ร่วมกัน มีเพื่อนที่หลากหลายในชีวิต สังคมไทยเลี้ยวลูกไม่เข้มแข็ง การห่างพ่อแม่ผู้ปกครอง 1 ปี เป็นเสมือนการเข้าค่ายที่ทำให้ให้นิสิตเข้มแข็ง บริหารตนเอง บริหารเวลา บริหารความรับผิดชอบ บริหารความประพฤติด้วยตัวตนของนิสิตเอง มหาวิทยาลัยได้จัดระบบหอพัก การเอาใจใส่ดูแล รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ รองรับไว้อย่างดีพอสมควร กิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ กิจกรรมสันทนาการ กิจกรรมสุนทรีย์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้เกิดจากหลายส่วน ทั้งองค์กรของนิสิต สโมสรนิสิตในคณะต่างๆ ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต คณะกรรมการหอพัก ศูนย์กีฬา มศว และกิจกรรมของคณะต่างๆ กิจกรรมย่อมช่วยพัฒนานิสิตให้สมบูรณ์ นิสิตต้องบริหารเวลามากมายของนิสิตให้ดี “การศึกษาคือชีวิต” • การรับน้องของทุกมหาวิทยาลัยถูกสังคมตำหนิและตราหน้าไว้มาก ในสังคมไทยเป็นสังคมของอำนาจนิยม ศักดินา นิยม ไสยเวท การรับน้องเป็นภาพสะท้อนมาจากผู้ใหญ่ จากนักการเมือง จากครูบาอาจารย์ ปัญหา

เหล่านี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ชั่วข้ามคืน เราต้องช่วยกันลด “อำนาจนิยม” เหล่านี้ลง อย่าให้ความร่วมมือกับรุ่นพี่ที่เก็บกดและมีปัญหามาจากบ้านและสังคม “การรับน้อง” ต้องเป็นเรื่องของความดีงาม ช่วยเหลือเอื้ออาทร ไม่ใช่การใช้อำนาจ การข่มขู่ การสั่งการ การบีบบังคับจิตใจ หรือพิธีกรรมต่างๆ ครูอาจารย์ส่วนหนึ่งเป็นผลผลิตของ “การรับน้องเชิงอำนาจนิยม” เราจะลดอำนาจนิยมลงได้อย่างไร • ได้เน้นย้ำถึงการเป็นปัญญาชนที่ต้องพัฒนาศักยภาพของสมองทั้งสองซีก อย่าติดหล่มอยู่เฉพาะซีกใดซีกหนึ่ง พัฒนาซีกที่เรารักให้ดีที่สุด ลุ่มลึกที่สุด ศักยภาพสูงสุด และอย่าลืมนำซีกหนึ่งพัฒนาอีกซีกหนึ่งเติมเต็มให้เป็นคนที่สมบูรณ์ด้วย เรียนรู้และศึกษาค้นคว้าให้กว้างไกลที่สุด ให้ความภูมิใจ ความรู้ความสามารถ สถิติปัญญา อยู่ที่เราไม่ใช่อยู่ที่ครูบาอาจารย์ • ได้ย้ำให้นิสิตปักธงความฝันของชีวิต แล้วมุ่งมั่นเดินทางไปสู่ธงนั้นให้จงได้ • ได้เน้นย้ำถึงอัตลักษณ์นิสิตและบัณฑิต มศว ที่ได้สั่งสมมายาวนาน ถึงวันนี้การเป็นผู้มีจิตสำนึกสาธารณะ มีชีวิตเพื่อตนเอง เพื่อครอบครัว เพื่อผู้อื่น และเพื่อสังคม มีความรู้ มีสติปัญญา ทำงานหนักและตื่นตาดึก และขอให้นิสิตทุกคนเชื่อมั่นในจรรยาบรรณของ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี “ปัญญาธรรม สามัคคีธรรม และคารวธรรม” จะอยู่หอพัก จะเรียนรู้อะไร จะมีเพื่อน จะมีครอบครัว จะมีชีวิตอยู่ในสังคม หรือแม้แต่ว่าจะคิดต่างกัน ขัดแย้งกัน ถกเถียงกัน ก็ขอให้ใช้ปัญญา นึกถึงความสามัคคี มีคารวธรรม ให้ความรักความนับถือซึ่งกันและกัน “การมีชีวิตย่อมสันติสุขแน่นอน” • ตอนสายเป็นพิธีการมอบเน็คไทและเข็มจากผู้บริหารคณะ บ่ายเป็นกิจกรรมของนิสิต ตอนค่ำเป็นภาคบันเทิง ได้เห็นและชื่นชมการจัดระเบียบของนิสิตเอง ได้ชื่นชมพลังนิสิต ได้เห็นความสนุกสนานที่สมวัย ได้เห็น ได้ยิน และได้ฟังวงดนตรีของนิสิตจากคณะต่างๆ ที่บูรณาการเข้าด้วยกันมากมายหลายวง ปีนี้พัฒนาไปมาก เสียงแสบหูตลอดเวลา จนรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต รองศาสตราจารย์สุมาลี เหลืองสกุล บอกว่า “ซีหูเด่นระบำ” • วันรุ่งขึ้นนิสิตใหม่ทั้งหมดมาทำบุญตักบาตรร่วมกันที่หน้าหอพระ (มศว องค์กรักษ์) • ผมคิดถึงครูอาจารย์ที่ไม่มีโอกาสได้ร่วมงานและได้เห็นภาพและพลังอันยิ่งใหญ่ดังาม

เหล่านี้ ผมได้ร้องขอให้ผู้เกี่ยวข้องเชิญชวนผู้บริหารทุกระดับ ครูอาจารย์ทุกท่าน ร่วมงาน ร่วมกิจกรรมที่มีความหมายเหล่านี้ “ถ้ามหาวิทยาลัยไม่มีนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยก็ไม่มีความหมายอะไร” (ไม่รวมถึงว่า พวกเราทุกคน ตกลงกันหมด) • ครับ...ขอเชิญคณาจารย์ทุกท่านร่วมกิจกรรมของนิสิต เพื่อบอกถึงความรับผิดชอบ บอกถึงพลังและเติมพลังการเป็นครูของเราทุกคน... ขอขอบคุณ •

28 มิถุนายน 2548

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและข้อบังคับ มศว

• 21 กุมภาพันธ์ 2548 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร 3 ฉบับ คือ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ประกาศกระทรวงศึกษาดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดการคิด การพูดคุย การวิพากษ์วิจารณ์กันออกไปอย่างกว้างขวาง หลากหลายแง่มุม บวกและลบแตกต่างกันออกไป ขวามหาวิทยาลัยคงกระทบในส่วนของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา มากน้อยแตกต่างกันออกไปเช่นกัน หลายคนเชื่อว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่มุ่งจัดระบบมหาวิทยาลัยใหม่และมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนไปทั่วราชอาณาจักรไทย อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยเก่าทั้งหลายก็ย่อมกระทบด้วยเช่นกัน รวมทั้ง มศว • แม้เกณฑ์มาตรฐานใหม่นี้จะทอดเวลาไว้ให้ 5 ปี แต่โดยศักดิ์ศรี เราคงไม่รองจนถึงวันนั้นแล้วจึงจะเปลี่ยนแปลง “กว่าถั่วจะสุกกากก็ไหม้” มหาวิทยาลัยอื่นเขาจะไปถึงไหน ๆ กันแล้ว กอปรกับการยืดหยุ่นนั้นได้ลือคคอไว้ด้วย คือ หลักสูตรใหม่ทั้งหมดต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว รวมทั้งหลักสูตรควรมีวงจรชีวิตแค่ 5 ปี อย่างน้อยต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การสร้างหลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตร มิใช่ธรรมเนียมหรือลายลักษณ์เพียงเท่านั้น แต่หลักสูตรได้เชื่อมโยงกับคน เชื่อมโยงกับกระบวนการเรียนรู้ องค์ความรู้ สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล และบริบทต่างๆ ด้วย ...เราคงต้องพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อเชื่อมกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับนี้ให้เร็วที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้ • เราคงไม่ห่วงหลักสูตรในระดับปริญญาตรีมากนัก ด้วยเราได้พูดคุยและปรับปรุงมาแล้วพอสมควร แม้จะต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาต่อไป หลักสูตรวิชาชีพศึกษาทั่วไปได้ปรับเปลี่ยนเป็นวิชาบูรณาการ รวมทั้งกระบวนการ

เรียนการสอนเชิงบูรณาการที่น่าสนใจไปแล้วส่วนหนึ่ง หลักสูตรวิชาชีพครู (กศ.บ. 5 ปี) ที่ร่วมกันร่างและจะร่วมกันสอน ทั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัยและคณะที่มีสอนหลักสูตร กศ.บ. 5-6 คณะ ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ พลศึกษา และวิชาเอกก็ยกไปให้คณะต่างๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งกลุ่มลึกสำหรับครูในอนาคต หลังจากเราถูกสังคมตำหนิว่าอ่อนแอมานาน หลักสูตรระดับปริญญาตรีจากคณะต่างๆ ก็มีการปรับปรุงมากน้อยต่างกันออกไป “วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน” มีทั้งหลักสูตรใหม่เอี่ยมและหลักสูตรปรับปรุง และเปิดโอกาสให้วิชาเอกจากคณะต่างๆ เชื่อมกับการเรียนการสอนของวิทยาลัยนานาชาติฯ โดยเรียนวิชาศึกษาทั่วไปและคอร์สที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ วิชาเอกสอนเป็นภาษาไทย ระบบทวิภาษา (bilingual) ทราบว่ามีบางคณะเตรียมการระดมความคิดยกเครื่องหลักสูตรทั้งคณะอยู่ในขณะนี้ ก็คงจะเห็นกันว่าใครพัฒนาไปได้ไกลกว่ากัน • ส่วนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาของเรา ท่านคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยจัดสัมมนาวิเคราะห์วิจารณ์และพัฒนาในเดือนกรกฎาคม (2548) นี้ หลังจากนั้นในแต่ละคณะ รวมทั้งสถาบันและสำนักที่มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ก็แยกย้ายไปยกเครื่องและพัฒนาหลักสูตร ประสานงาน และกำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ รุกไปข้างหน้าและอย่างเป็นเอกภาพต่อไป • ผมเชื่อว่าการประชุมสัมมนาและการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยในขณะนี้ คงรวมถึงการพิจารณาเรื่องการเปิดสอน การชลอจำนวนรับนิสิต การควบรวบบางหลักสูตร และการปิดบางหลักสูตรด้วยเช่นกัน... อย่างลิ้มศึกษา “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548” เมื่อ ศธ. ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวในเดือนกุมภาพันธ์ มศว ก็ประกาศใช้ “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548 เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2548” (เรียกว่า “พันทิ”) เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ มศว รองรับเกณฑ์มาตรฐานใหม่ของ ศธ. และรองรับ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐต่อไป • ข้อบังคับดังกล่าวนับว่าก้าวหน้ามาก (อย่าลืมไปศึกษา) มี 2-3 ประเด็นที่จะขอยกตัวอย่าง เป็นการ

เปิดโอกาสทางการศึกษาให้กว้างหลากหลาย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ข้อ 6 ระบบการจัดการศึกษาแบ่งการเรียนออกเป็น 3 ระบบ ดังนี้ 6.1 การจัดการศึกษาตลอดปีการศึกษาโดยไม่แบ่งภาค หนึ่งปีการศึกษามีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 30 สัปดาห์ 6.2 การจัดการศึกษาโดยแบ่งเป็นภาค ดังนี้ 6.2.1 การศึกษาระบบวิภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษา หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ 6.2.2 การศึกษาระบบไตรภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษา หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ 6.2.3 การศึกษาระบบจตุรภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 4 ภาคการศึกษา หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 10 สัปดาห์ ระบบการจัดการศึกษาต่างๆ ในข้อ 6.2.1 - 6.2.3 อาจจัดภาคฤดูร้อนเป็นพิเศษได้ 6.3 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนเป็นการจัดการศึกษาปีละ 1 ภาคการศึกษา โดยมีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์ จำนวนชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาตามการจัดการศึกษาข้างต้น ให้มีจำนวนชั่วโมงการเรียนตามที่กำหนดไว้ตามข้อ 8 การจัดการศึกษาอาจเป็นระบบชุดวิชา (Modular System) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลา ช่วงละหนึ่งรายวิชาหรือหลายรายวิชาก็ได้ ให้แต่ละหลักสูตรกำหนดให้ชัดเจนว่า จะจัดระบบการจัดการศึกษาแบบใด • ข้อ 25 สถานภาพนิสิตเป็นดังนี้ 25.1.1 นิสิตเต็มเวลา (Full Time) ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา 25.1.2 สถานภาพนิสิตตามการรับเข้าศึกษา 25.2.1 นิสิตสามัญ ได้แก่ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกและขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยและเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง 25.2.2 นิสิตสมทบ ได้แก่ นิสิตและนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา เพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของสถาบันที่ตนสังกัด 25.2.3 นิสิตที่เข้าร่วมศึกษา ได้แก่ บุคคลภายนอกที่ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้เข้าร่วมศึกษาในรายวิชา โดยอาจเทียบโอนหน่วยกิตได้ เมื่อได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตสามัญ • ข้อ 37 การเทียบโอนความรู้ ประสบการณ์ และหน่วยกิต

มหาวิทยาลัยอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนิสิตที่มีความรู้ความสามารถที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นิสิตต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนของมหาวิทยาลัย • ครับ...คณะ ภาควิชา สาขาวิชา สามารถสร้างนวัตกรรมในเรื่องการผลิตบัณฑิต หลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ได้อีกมากมาย •

1 กรกฎาคม 2548

วาทะทองของนิสิต

• ช่วงรอยต่อระหว่างภาคฤดูร้อนและเปิดภาคเรียนแรก มักจะเป็นช่วงเวลาที่สังคมผ่านสื่อมวลชน เปิดเผยและตำหนิติเตียนเรื่องการรับน้องของนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยทั้งหลาย เข้มข้นรุนแรงหนักเบาแตกต่างกันออกไปในแต่ละปี และดูเหมือนกระบวนการและขบวนการรับน้องวันนี้ ได้รุกราลามไปถึงการศึกษาระดับพื้นฐานด้วย แต่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดูเหมือนจะรุกราลามไม่ได้มากนัก เพราะครูอาจารย์กำกับดูแลอยู่อย่างใกล้ชิด นอกจากนั้นแล้ว ในระบบอาชีวศึกษาก็ดูจะทั้งเข้มแข็งและ “รุนแรง” เอาการ ผลพวงของวิศวกรรมศาสตร์ขณะนี้ก็ดูเหมือนต่อยอดมาจากอาชีวศึกษาด้วย • ถึงปีนี้ ระหว่างรอยต่อที่จะเปิดภาคเรียนใหม่ ข่าวการรับน้องเลวร้ายยิ่งขึ้น ทั้งข่าวที่เป็นเหตุการณ์และภาพต่างๆ ICT อาจช่วยให้ภาพและข่าวสารกลายเป็นสาธารณะมากขึ้น นี่กระมัง “Transparency” ใน Good Governance เพื่อนมหาวิทยาลัยหลายแห่งโดนกันคนละดอกสองดอก ก็ได้แต่โทรให้กำลังใจกัน การห้ามเข้าโรงพยาบาลยี่สิบกว่าคนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม การฆ่าตัวตายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การเดินลามกของมหาวิทยาลัยรังสิต การผูกอวัยวะเพศชั๊กเยื่อของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลนครราชสีมา ข่าวการข่มขืนน้อง ข่าวรุ่นพี่บังคับให้ดื่มเหล้าหนัก มีปัญหาจนอาจกลายเป็นเจ้าชายนิทรา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ข่าวว่า “ไม่เกี่ยวกับการรับน้อง” ฯลฯ ข่าวคราวมากมาย ขวามหาวิทยาลัยล้วนอับอายร่วมกัน • ผมเองยังคงเชื่อในเรื่องทุนเชิงวัฒนธรรมที่เข้มแข็งของ มศว ยังเชื่อในความเข้มแข็งของระบบ ความเข้มแข็งของฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต ระบบหอพักและการคัดกรองนิสิตที่เชื่อมโยงกับมิติเชิงวัฒนธรรมด้วย ก็เฝ้าหวังว่าจะไม่เชื่อ มศว ในทางเลวร้าย แต่เราก็คงประมาทไม่ได้ • ท่ามกลางความ

วุ่นวายของการเปิดภาคเรียนใหม่ การรับน้องและงานอื่นๆ อีกมากมาย อย่างน้อยก็มีความชื่นใจจากนิสิตของเรา 2-3 กรณี สมควรที่จะต้องบันทึกไว้เตือนระบบการศึกษาและตัวเราเอง เป็นของขวัญที่น่าชื่นชมสำหรับเปิดภาคเรียนใหม่ (1/2548) • เปิดภาคเรียน มหาวิทยาลัยได้จัดวันปฐมนิเทศ (1 มิถุนายน 2548) นิสิตสูงชันสองคืน มีการประกวดเฟรชชี ได้เฟรชชีบอย และเฟรชชีเกิร์ล เฟรชชีบอย คือ นายปิยะวงศ์ เศรษฐวงศ์ และ เฟรชชีเกิร์ล คือ นางสาวปภาวดี สำราญพันธุ์ ผมคิดว่าการให้สัมภาษณ์ของเขาทั้งสองคน น่าสนใจมาก นิสิตสะท้อนระบบคิดที่ดี บอกอะไรหลายอย่างที่น่าประทับใจ (“มศว บอกเล่าเก้าสิบ” 13 มิถุนายน 2548) • นายปิยะวงศ์ เศรษฐวงศ์ (คณะแพทยศาสตร์) กล่าวว่า “การเลือกเรียนที่คณะแพทยศาสตร์ มศว สืบเนื่องมาจากอยากทำงานเพื่อช่วยเหลือคนจึงเลือกเรียนคณะนี้ ก่อนเลือกเรียนที่นี่ มีการดูข้อมูลคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยต่างๆ พบว่าหลักสูตรของมศว นั้นเป็นการเรียนในเชิงบูรณาการ จึงเลือกเรียนที่นี่” และอีกตอนหนึ่ง “ตอนที่ผมเรียนอยู่มัธยมปลายที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียลนั้น ทำกิจกรรมเล่นละครเวที เล่นดนตรีได้ทุกประเภท แต่ที่ถนัดที่สุดคือ “กลอง” และยังรับเป็นพิธีกรรับเชิญ เขียนบทละครเวที แต่งเพลงประกอบภาพยนตร์ ผมว่าชีวิตคนๆ หนึ่งไม่เพียงแค้อยู่ในวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง หากเรามีความสุขกับการทำงานที่หลากหลาย จะทำให้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาเราพัฒนาอย่างสมดุลครับ ผมเลยทำกิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ได้ใช้ชีวิตเพียงแค่การเรียนอยู่ในตำราหรือในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว สิ่งสำคัญ ทำงานหลากหลายต้องรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสมด้วย” • นางสาวประภาวดี สำราญพันธุ์ กล่าวว่า “เลือกเรียนที่คณะสังคมศาสตร์ มศว เพราะมีโอกาสได้ฟังข้อมูลจากรุ่นพี่ที่เคยเรียนมศว จึงตัดสินใจเลือกเรียนที่สถาบันแห่งนี้ ส่วนการเลือกเรียนคณะสังคมศาสตร์นั้น เชื่อว่าคณะนี้สามารถตอบโจทย์ความไม่เสมอภาค ไม่เท่าเทียมกัน หรือความไม่มีวินัย ไม่รู้จักเกรงใจของคนในสังคมได้ อยากนำความรู้ด้านสังคมศาสตร์ออกไปแก้ปัญหาชุมชน สังคม และประเทศชาติ จึงได้เลือกเรียนในคณะนี้” • หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 14 มิถุนายน 2548 ได้

สัมภาษณ์ นายพนพล บุญลีลากุล นิสิตตาพิการชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศิลปินค่ายอาร์เอสที่ออกเทปเดี่ยวเปียโนชุด “โจ เดอะ เปียนิสต์” เขากล่าวไว้บางตอนว่า “อยากให้กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ตลอดจนสังคมให้โอกาสกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นตาบอด หูหนวก หรือพิการด้านอื่นๆ รวมไปถึงกลุ่มเด็กปัญญาอ่อน ได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะจะทำให้เด็กกลุ่มนี้ได้รับการพัฒนา รวมไปถึงสนับสนุนให้ได้เรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้วย” “เด็กกลุ่มนี้ไม่ต้องการความสงสารหรือเห็นใจ แต่ต้องการเพียงโอกาสที่จะยืนอยู่ในสังคมเทียบเท่าเด็กปกติ ไม่อยากให้ครูอาจารย์ในโรงเรียนหรือในสถาบันอุดมศึกษาวิตกกังวลว่าเด็กจะเรียนได้ไหม แต่ควรจะมาคิดว่าเมื่อเด็กพิการ 1 คน เข้าเรียนในสถาบันนั้นๆ จะมีวิธีการสอนให้เขาเข้าใจเหมือนกับเด็กปกติเข้าใจได้อย่างไร จะปรับวิธีการสอนลักษณะไหน มากกว่าจะคิดว่าจะรับเข้าเรียนหรือไม่ หากเด็กคนนั้นสอบได้ สถาบันการศึกษาก็ไม่ควรคิดมาก อยากบอกว่าการดูแลคนพิการหรือเด็กพิเศษนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะเป็นภาระต้องดูแลตลอดเวลา พวกเขาสามารถช่วยเหลือตัวเองได้” “หากสังคมไทยให้โอกาสกับเด็กพิเศษเพิ่มขึ้น เราจะไม่เป็นภาระกับสังคม เนื่องจากเขาจะมีวิชาชีพ ความรู้ติดตัวไป และสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ แต่หากเมื่อใดที่สังคมยังรังเกียจ ไม่สนใจ ไม่ให้โอกาส กลุ่มคนกลุ่มนี้จะเป็นภาระกับสังคมอย่างแน่นอน ดังนั้น ศธ.ควรจะมีนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาของคนพิการให้ชัดเจน และดำเนินการให้เป็นรูปธรรมมากโดยเร็ว การให้โอกาสก็ไม่ได้เพียงแค่อาบฉวยให้เป็นชาวเพียงเท่านั้น แต่ต้องทำด้วยความจริงจังด้วย ส่วนโอกาสที่ มศว ให้ตนได้เข้าเรียน ถือเป็นโอกาสที่ยิ่งใหญ่มาก เพราะทุกวันนี้ตนมีทั้งความรู้ ความชำนาญ และเป็นที่รู้จักของสังคม พอที่จะหาเลี้ยงตัวเองได้โดยไม่ต้องกังวลว่าจะเป็นภาระต่อสังคม” • ครับ...อ่านแล้วเกิดความปิติในชีวิตการเป็นครูของพวกเขาทุกคน •

5 ตุลาคม 2548

การปรับนโยบายนิสิตปีที่ 1 (หอพัก)

• เมื่อรับงานปี 2546 (28 มิถุนายน 2546) ทั้งก่อนและหลังเข้ารับงาน ต้องระดมสรรพกำลังแก้ปัญหาเรื่องนิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคนอยู่หอพักที่ มศว องค์กรักษ์ ซึ่งเป็นนโยบายสืบเนื่อง อาคารหอพักสร้างไม่เสร็จ ต้องประชุมผู้ปกครองทั้งหมด ชลอบางส่วน “มหกรรมที่ล้มไม่ได้” ยังคงระลึกขอบคุณทุกคนที่ลงนามแก้ปัญหาร่วมกัน • ปี 2547 แก้ปัญหากันได้ดีพอสมควร แต่ก็ยังคงมีปัญหาอีกหลายประการ ปี 2548 มีระบบระเบียบน่าชื่นใจ ทุกคนลงไปช่วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต สำนักงานอธิการบดี และสำนักงานบริหารกิจการหอพัก ปัญหาที่เรายังคงกังวลกันอยู่คือต้องให้นิสิตชั้นปีที่สองขึ้นไป ส่วนหนึ่งออกไปอยู่หอพักเอกชนด้านหลังมหาวิทยาลัย ปัญหาคือการพัฒนานิเวศน์ ความรับผิดชอบ เคยเชิญเจ้าของหอพักทั้งหมดมาประชุมเพื่อขอความร่วมมือ ก็คงทำได้ระดับหนึ่งเท่านั้น เพราะหอพักเอกชนก็คือหอพักเอกชน • เมื่อ สกอ. ประสานงานธนาคารออมสิน เพื่อเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยกู้เงินสร้างหอพัก ประจวบกับความพยายามของ มศว จะสร้างหอพักเพื่อรองรับนิสิตเพิ่มขึ้น ขอความร่วมมือไปยังสหกรณ์ออมทรัพย์ มศว ก็ไม่ได้รับความร่วมมือ (ทุกเรื่อง) จึงนำเรื่องเข้าหารือในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ที่ประชุมมีมติให้กู้เงินธนาคารออมสิน 200 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างอาคารหอพักเพิ่มอีก 4 หลัง (เดิมมีอยู่ 10 หลัง) มาถึงวันนี้ “ธนาคารก็คือธนาคาร” สกอ.ก็ไม่สามารถควบคุมการแสวงประโยชน์ของผู้เจรจาได้ มศว จึงขอถอนตัว • ต่อปัญหาการขยายปริมาณนิสิตในคณะที่มีอยู่และเปิดคณะใหม่ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลในระบบ ICL ปัญหาในนิสิตในหอพักเอกชนที่มหาวิทยาลัยไม่สามารถเข้าไปพัฒนาความรับผิดชอบ ระเบียบวินัยได้ ฯลฯ ทำให้คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์ได้หารือ

เรื่องหอพัก เรื่องนโยบายการให้นิสิตชั้นปีที่ 1 อยู่หอพักที่ มศว องค์กรฯ เรื่อง
การเปิดคณะใหม่ เรื่องการขยายปริมาณรับนิสิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับ
ปริญญาตรี เพื่อรุกรมหาวิทยาลัยในทุกด้านต่อไป •

7 ตุลาคม 2548

ICT ของมหาวิทยาลัย

• เมื่อครั้งที่ทำหน้าที่คณบดีอยู่ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่อาคารเดียวกับสำนักคอมพิวเตอร์ ได้เรียนรู้ทำความเข้าใจกับ ICT หลายต่อหลายอย่าง ทำให้มองการณ์ไกลเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พอสมควร แม้ไม่มีความรู้โดยตรงก็ตาม เมื่อสำนักคอมพิวเตอร์เริ่มงานเมื่อสิบปีที่แล้ว จำได้ว่ามีสถาบันต่างๆ มาขอดูงานมากมาย วันนี้เปลี่ยนไป เมื่อเข้ามารับงานเมื่อสองปีที่แล้ว คอมพิวเตอร์ มศว ตกต่ำมาก รัฐเปลี่ยนแปลงเรื่องงบประมาณ มหาวิทยาลัยเข้าใจ ICT ไม่พอ บางส่วนมหาวิทยาลัยจัดการเอง ระบบล่มก็ต้องเสียงบประมาณไปพอสมควร ต้องลงมาช่วยกันแก้ปัญหา กว่าที่ตั้งหลักได้ ตอนนี้ก็ผ่านมาสองปี หลายอย่างดีขึ้นมาก • **ปัญหาที่พบ** แนนอนเรื่องงบประมาณ เรื่องการดึงบุคลากรเข้ามาสู่ระบบ ระบบราชการไม่สามารถแข่งขันได้ แรงจูงใจไม่พอ สมองไหล ผมว่าปัญหาเหล่านั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่ เรื่องใหญ่อยู่ที่ “วิสัยทัศน์” และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ICT ของผู้คนในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุนวิชาการ...ปัญหาการขาดความเข้าใจแล้วด้านหรือวางเฉยเป็นปัญหาสำคัญ • **เรากลับมาสู่ความเป็นจริง** วันนี้ระบบโลกทั้งหมดหนีไม่พ้นคอมพิวเตอร์ หนีไม่พ้น ICT คอมพิวเตอร์และระบบเป็นเครื่องมือสื่อสารและสารสนเทศที่สำคัญที่สุดของโลก แม้จะไม่มีความรู้ แม้จะเกลียดชัง แม้จะปฏิเสธต่อต้าน “มัน” ก็จะต้องอยู่และแพร่พันธุ์ต่อไปอย่างรวดเร็ว “คอมพิวเตอร์” มิใช่เพียงเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่มันไปแฝงอยู่ในสิ่งต่างๆ มากมาย รถ โทรศัพท์มือถือ เตาไมโครเวฟ โทรศัพท์วิทยุ ฯลฯ มันเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ เครื่องส่งข่าวสาร เครื่องมือต่อสู้ทางความคิดกันบนเว็บบอร์ด เครื่องมือเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร เครื่องมือเผยแพร่พุทธธรรม เครื่องมือและข้อมูลที่จะทำสงครามกันทั้งโลก ฯลฯ

เป็นเครื่องมือของความดี-เลวบนโลกใบนี้...แล้วเราจะใช้เครื่องมือ “ดี-เลว” นี้ให้เป็นประโยชน์สูงสุดได้อย่างไร เราจะฉลาดหรือไม่ฉลาด ในกรณีของ “มหาวิทยาลัย” อย่างเรา เราจะใช้ “มัน” เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ค้นคว้าวิจัย สร้างองค์ความรู้ บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์กร ลดแรงงาน ลดกำลังคน สร้างฐานข้อมูล การใช้ข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการองค์กร การใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ช่วยสร้างความโปร่งใสและตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาลได้อย่างไร สร้างประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไร ทั้งการเรียนการสอนและการบริหารจัดการองค์กรความรู้...มีโจทย์และคำถาม อีกมากมายเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์...ผมอยากจะบอกว่า “วันนี้ ถ้ามหาวิทยาลัยไม่พัฒนาระบบ ICT ให้เข้มแข็ง มหาวิทยาลัยจะตกหล่นไปอยู่ปลายแถวแน่นอน” • ก่อนหน้านั้น ผมได้ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา ไปทำหน้าที่ CIO (Chief Information Officer) เพื่อดูและระบบ ICT ทั้งหมด งานล้นมือมาก จึงขอร้อง (แกมบังคับ) ให้ผมรับหน้าที่ CIO แทน ตอนนั้นก็เลยเป็นทั้ง CEO และ CIO อาจจะเชื่อมโยงไปกับ CKO (Knowledge) ด้วย ถ้าเป็นอย่างนั้นก็อาจจะเขียนเป็น CE& & KO หรือ CEIKO (ไม่ใช่ SEIKO) ก็ยุ่งกันใหญ่ • ในขณะที่รัฐไม่มีงบประมาณให้ทางด้าน ICT อาจจะด้วย hidden agenda ผลักดันให้มหาวิทยาลัยใช้งบประมาณรายได้ของตนเอง (รายการรีดเลือดจากปู) หรือด้วยตัวเองงบประมาณไปซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ (Hardware) แจก (ลิ้ม Software และตัวความรู้) มากเกินไปก็ตาม งบประมาณรายได้ของเราก็คงยังไม่สามารถทุ่มพัฒนาได้...ใบปีงบประมาณที่ผ่านมา (2548) เราได้ใช้ “งบประมาณยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการ” ซึ่งเป็นงบประมาณ 5% จากคณะสถาบัน สำนัก ที่มีรายได้ของตนเอง Pool มารวมไว้ตรงกลาง เป็นงบประมาณที่ใช้พัฒนามหาวิทยาลัยในภาพรวมร่วมกัน “ก็เป็นวัฒนธรรมองค์กรและน้ำใจแบบ มศว ที่น่าภาคภูมิใจ” งบประมาณสิบกว่าล้านที่เราใช้เพื่อแก้ปัญหาและสร้างระบบในส่วนของ ICT • วันนี้ เรามีระบบ Wireless Land “SWU WISE” กระจายอยู่ทั่ว มศว ประสานมิตรและองครักษ์ 68 จุด (ประสานมิตร

36 จุด องค์กรอีก 32 จุด) ครูบาอาจารย์ บุคลากร นิสิต สามารถซื้อและถือโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ไปนั่งทำงานในที่ต่างๆ แถวที่วางจุดสัญญาณ ในอาคารนอกอาคาร ในสนาม (น่าจะลดงบประมาณการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ได้มาก) อาจารย์และนิสิตมากมายที่พร้อมจะมีโน้ตบุ๊กของตนเอง เรียนรู้ที่ไหนก็ได้ ทำงานที่ไหนก็ได้ • ระบบ ATutor ที่ช่วยการเรียนการสอนได้อย่างดี อาจารย์ทุกท่านจำเป็นต้องเรียนรู้และใช้งาน ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ใหม่เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น กว้างขึ้น มีระบบมากขึ้น สำนักคอมพิวเตอร์พร้อมบริการให้กับทุกหน่วยงาน ATutor Program เป็น Free source จากแคนาดา ดร.ชนิษฐา รุจิโรจน์ บุ๊กเบิกเรื่องนี้ ตอนนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุณีย์ รักษาเกียรติศักดิ์ นำไปเผยแพร่และขยายผล ดูเหมือนจะไปโด่งดังมากที่ มสธ. ผাগเร่งเครื่องเรื่องนี้ใน มศว ด้วยครับ • ระบบ Paperless Meeting เพื่อลดการตัดสินใจไม่ทำลายป่า ลดการใช้กระดาษ ไม่เพียงแต่เท่านั้น การประชุมด้วยวาระการประชุมและข้อมูลบนหน้าจอหรือ Monitor ยังก่อให้เกิดการประชุมการอภิปราย การระดมความคิด รวมทั้งการถกเถียงบนฐานข้อมูล เข้าสู่การประชุมโดยตรง กว้างขวางและหลากหลายอีกด้วย ช่วงแรกคงเริ่มต้นที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงบประมาณรายได้ สวัสดิการ อ.ก.ม. แล้วจะก้าวไปสู่การประชุมคณะกรรมการชุดต่างๆ รวมทั้งการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน...ก็ขอขอบคุณ สำนักคอมพิวเตอร์

• ระบบ MIS (Management Information System) รวมทั้ง GFMS (Government Financial MIS) กำลังดำเนินการ...ระบบ SUPREME'95 เป็นฐานข้อมูลเบื้องต้นที่สำคัญ หลังจากนั้นระบบทั้งหมดได้เปลี่ยนไปตามพัฒนาการของ ICT เทคโนโลยีไอซีทีที่มีอายุสั้น 4-5 ปี (ผมไปดูงานที่ Stanford University, San Francisco, USA. ผมถามอายุการใช้งาน เขาบอกว่าเขาใช้ 3 ปี) สำนักคอมพิวเตอร์กำลังรุกเรื่องนี้ • บจก. Business Applications มาเสนอซอฟต์แวร์ COGNOS เพื่อช่วยในการบริหารจัดการ เป็นเสมือน Intelligent Tool เป็นการพัฒนาจากระบบ Balance Scorecard เพื่อช่วยในการผสาน วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ผมได้ขอให้มาสาธิตให้คณะกรรมการ

บริหารยุทธศาสตร์พิจารณาเบื้องต้น หลังจากนั้น อาจเป็นคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย คุณภาพและความเป็นไปได้ แล้วตัดสินใจอีกชั้นหนึ่ง • ข้อมูลล่าสุดสำหรับการลงทะเบียนผ่านอินเทอร์เน็ต “e-Service” Telebank ได้พัฒนาลงตัวพอสมควร ประสิทธิภาพการทำงานดี นิยตนิยมใช้บริการสูงมาก ดึกดื่นค่อนคืน (เวลาทำงานของคนรุ่นใหม่) มีผู้ใช้บริการมากมาย • นอกจากนั้นแล้ว ขณะนี้ มหาวิทยาลัย ประธานยุทธศาสตร์ ICT สำนักคอมพิวเตอร์กำลังเร่งพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการ ICT มศว (UOC : University ICT Operation Center) กำลังพัฒนาให้เป็นศูนย์ข้อมูล (Metadata) ของมหาวิทยาลัยเพื่อช่วยในการบริหารจัดการ การเผยแพร่และการพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยข้อมูล ระบบ และกลไก ต่อไป...สำนักงานศูนย์อยู่ที่ชั้น 15 อาคารสำนักคอมพิวเตอร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ (อาคาร 16) มหาวิทยาลัยได้จัดสรรอัตรายุทธศาสตร์ 3 อัตรา (อาจารย์) และพนักงาน 5 อัตรา (สำหรับพัฒนาระบบ ICT ของสำนักงานอธิการบดี เชื่อมโยงกับสำนักงานคณบดีและผู้อำนวยการสถาบันและสำนัก) ในอัตราที่แข่งขันกับภาคเอกชนได้ ตาม TOR หรือเนื้องานของแต่ละคน • มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาศูนย์วิจัยและพัฒนา Cyber Education (ผมเป็นประธานเอง) เพื่อมุ่งพัฒนา E-Learning, Smart Library, Course Ware, Public Knowledge Media, Knowledge Database มองทั้งการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน (โรงเรียนสาธิต) และการพัฒนา Cyber Education เพื่อสาธารณะหรือสังคมไปพร้อมกัน ก็น่าจะเป็นอีก “ศูนย์” หนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อน ICT ของ มศว ต่อไป • อิกงานใหญ่ที่อยากให้เป็นจริงคือ การจัดตั้ง “วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม” (College of Social Communication Innovation) (ชื่อและแนวคิดเบื้องต้น) ผมจะจับงานนี้เอง หลังจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ “**บันวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน**” สำเร็จไปแล้ว ได้มอบนโยบายและได้เขียน “บันทึกอธิการบดี” เรื่องการจัดตั้งคณะใหม่หลายคณะมอบหมายให้หลายท่าน (ภารกิจยังไม่คืบหน้า) สำหรับงานนี้ผมได้เขียนโครงการแล้ว (ผ่านสภา

มหาวิทยาลัยหรือไม่อย่างไร ติดตามอย่ากระพริบตา) แนวคิดจะสอนเป็นสอง ภาษา ไทย-อังกฤษ Core Course ทางด้านธรรมชาติสิ่งแวดล้อม นิเวศวิทยา การศึกษาความยั่งยืน และ General Education สอนเป็นภาษาอังกฤษ ให้เป็นความรับผิดชอบของวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน วิทยาลัย นวัตกรรมสื่อสารสังคมรับผิดชอบเปิดสอนทางด้าน Communication Science, Film Innovation, Digital Design (Multimedia, Animation, Games), Cyber Business Management และ Computer for Communication ประรณาที่จะรับนิสิตในปีการศึกษา 2550 สำเร็จแล้ว จะบันทึกละเอียดอีกครั้ง (ถ้ายังไม่สำเร็จเรื้อนนักก็พยายามกันไป) • สวัสดิ์ ก่อนถึงงานใหญ่ที่สุดปลายปี ถิ่นพระราชทาน ณ วัดพระธาตุพนมมรมาหาวิหาร (29 ตค. 2548) พิธีพระราชทานปริญญาเกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร 2 รอบ และ “งานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” 30 ธันวาคม 2548 “สวัสดิ์ปีใหม่ 2549” •

22 ธันวาคม 2548

สิ่งที่ควรจะเป็นสำหรับพนักงาน

• **สวัสดิ์ปีใหม่ 2549** ก็หวังว่า มวลสมาชิกชาว มศว จะมีความสุขสงบสันติในช่วงปีใหม่ มีความเข้มแข็งและเจริญงอกงามด้วยอารยวัฒนธรรม 5 ประการ คือองกงามด้วยศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ และปัญญา มีความเจริญรุ่งเรืองและเป็นกำลังสำคัญในการสร้างสรรค์ มศว ด้วยกันทุกคน สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งพนักงานตามงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณรายได้ พนักงานถาวรและชั่วคราว คงจะได้รับเช็คครองปีใหม่เพิ่มเติม 11% ย้อนหลังกันเรียบร้อยแล้ว ด้วยรัฐดำเนินการขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการ 11% แล้วก็ไม่ได้ยอมเพิ่มให้พนักงาน มหาวิทยาลัยได้ตัดสินใจเพิ่มให้ทุกกลุ่ม ดูเหมือนรวมแล้วยี่สิบกว่าล้าน... พร้อมกันนั้น หลายมหาวิทยาลัยจะไม่เพิ่มให้พนักงาน และพนักงานชั่วคราวที่ใช้งบประมาณรายได้มากถึง 11 % “แต่ มศว ยินดี” ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ได้มีมติให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคลรับผิดชอบ ใช้เวลา 3 เดือน พัฒนาระบบ อัตราค่าจ้างภาระงาน ศักยภาพการทำงานของบุคลากรทั้งระบบ โดยถือหลักที่ว่า “**แรงจูงใจเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพิ่ม**” • รัฐบาลได้ประกาศเพิ่มหลายเรื่อง แต่มักไม่ส่งงบประมาณมาให้มหาวิทยาลัย โดยให้มหาวิทยาลัยเจียดจ่ายหรือจัดสรรงบประมาณส่วนต่างๆ เอาเอง...บอายนักรักก็ไม่ไหวเหมือนกัน การขึ้นเงินเดือน 11% ตัดสินใจแล้วและผ่านไปแล้ว แต่มีได้จบลงเพียงแค่นั้น การขึ้นเงินเดือนจะส่งผลไปตลอดชีวิตการทำงานหลายสิบปี นั่นหมายถึงว่า มหาวิทยาลัยและคณะ สถาบัน สำนัก ต้องแบกรับเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ถ้าขึ้นมากโดยไม่มีเหตุผล ก็จะเป็นการทิ้งภาระไว้ให้ผู้บริหารรุ่นต่อไป ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก...นอกจากนั้นแล้ว ก็ยังมีภาระที่รัฐบาลขึ้นเงินเดือนข้าราชการทั้งค้างไว้อีก 5% ในปีงบประมาณนี้ ค่าครองชีพ และอื่นๆ

ที่จะตามมาอีก...(ในช่วงใกล้เลือกตั้ง อาจมีการขึ้นเงินเดือนข้าราชการอีกก็ได้)

- เกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ยังมีอีก ในกรณีที่รัฐบาลกำหนดให้ผู้บริหารได้รับเงินประจำตำแหน่งวิชาการด้วย มหาวิทยาลัยก็กำลังเจียดงบประมาณเพื่อความรับผิดชอบเรื่องนี้ด้วย...กว่า “มศว ชุมชน” จะออก ผู้บริหารอาจจะได้รับแล้วก็ได้ ผมได้ขอให้อนุกรรมการบริหารพนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษาข้อมูลและพิจารณาความเป็นไปได้ในเรื่องค่ารักษาพยาบาลของพนักงานปีละ 15,000 บาท ซึ่งใช้มา 4 - 5 ปีกระมัง อาจต้องพิจารณาตัวเลขใหม่ให้เหมาะสม
- คณะกรรมการบริหารพนักงานมหาวิทยาลัย ได้มีมติเปิดประตูการรับพนักงานให้สามารถแข่งขันได้ คือสามารถรับเงินเดือนได้สูงกว่าบัญชีของข้าราชการ และบัญชีของพนักงานปกติ ซึ่งจริงๆ แล้วบัญชีเงินเดือนพนักงานเท่าที่ผ่านมาก็ไม่ปกติหรือเหนือกว่าปกติอยู่แล้ว คือระบบเพิ่มประสบการณ์ของแต่ละคนแต่เงื่อนไขใหม่ให้กำหนดรายได้ตาม TOR ที่มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต้องการ อย่างน้อย คณะแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สำนักคอมพิวเตอร์ ได้ดำเนินการไปแล้ว...ปัญหากลับมาอยู่ที่ว่า โจทย์สำคัญที่ว่า **“แรงจูงใจเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพิ่ม”** เราจะทำอย่างไร...กล่าวเฉพาะระบบพนักงานในสายวิชาการที่ยืนยันว่า “พนักงานวิชาการทุกคนต้องพัฒนาการวิจัยให้กับมหาวิทยาลัย” ณ วันนี้ ยังไม่สามารถขยับ bench mark ได้ ...คณะกรรมการบริหารพนักงานมหาวิทยาลัยได้ขอเพิ่มศักยภาพ “พนักงานวิชาการ” ที่จะรับต่อไป โดยให้แสดงศักยภาพการวิจัยและแสดงศักยภาพภาษาอังกฤษให้เป็นรูปธรรม (ศักยภาพภาษาอังกฤษ เฉพาะผู้จบปริญญาโท เพื่อให้สามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกได้ ไม่ว่าจะเป็นในประเทศหรือต่างประเทศ คณาจารย์ก็ต้องให้ทะลุปริญญาเอกเกือบทั้งหมด) จากการประชุมสภามหาวิทยาลัยเมื่อต้นเดือนที่ผ่านมา (2 ธ.ค. 2548) มีแรงผลักดัน **ไม่ให้** มหาวิทยาลัยรับอาจารย์ที่ **ไม่ได้** ทำวิจัยเป็นปริญญานิพนธ์ รวมทั้งแรงผลักดันที่จะให้รับอาจารย์ปริญญาเอกเท่านั้น ซึ่งมาถึงวันนี้ เราคงต้องเข้มแข็งไม่รับผู้ที่จบปริญญาตรีเข้ามาเป็นอาจารย์ในระบบมหาวิทยาลัย ส่วนเรื่องการทาวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วุฒิปริญญาโท และการรับเฉพาะปริญญาเอก

อย่างเดียว คงต้องนำเข้าไปประชุมคณะกรรมการบริหารพนักงานมหาวิทยาลัยต่อไป ถ้าจะมีการยืดหยุ่นในช่วงต้น ก็ให้น้อยที่สุด... ก็เพื่อความเข้มแข็งและศักดิ์ศรีทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นประการสำคัญ • อีกเรื่องหนึ่ง...หลังจากที่พนักงานขับรถ Ambulance ของคณะแพทยศาสตร์ ต้องเสียชีวิตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่เพื่อรีบไปช่วยชีวิตผู้ป่วย ทำให้คณะกรรมการบริหารพนักงานมหาวิทยาลัยได้อภิปรายเรื่องนี้กันยาวเหยียด ผมยืนยันความรับผิดชอบที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัย แนวโน้มพนักงานขับรถของ มศว จะมีแรงจูงใจสูง มีค่าตอบแทนสูง ค่าชดเชยสูง (น่าจะสูงกว่าทุกมหาวิทยาลัย) ...ค่าชดเชยดูเหมือนจะ 8-9-10 เท่าจากที่เคยเป็นมา โยงไปถึงพนักงานทุกคนบนฐานคิดที่ว่า ใครจะระดับสูงต่ำ ใครจะปฏิบัติหน้าที่ใด “ทุกคนมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่ากัน” • การทำงานนั้น ถ้าเราเอา “งาน” เป็นตัวตั้ง ไม่ใช่เอา “ตัวตน” ของเราเป็นตัวตั้ง งานย่อมมีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงชีวิตและการทำงานย่อมเป็นไปตามความเหมาะสม องค์กรต้องมี “พลวัต” การปรับเปลี่ยนเพื่อประสิทธิภาพของงานย่อมเป็นเรื่องปกติ และการปรับเปลี่ยนนั้นอาจเป็น “วัฒนธรรม” ด้วยเช่นกัน •

26 กุมภาพันธ์ 2549

ครบบันทึกไว้ (30 ธันวาคม 2548)

• พิธีพระราชทานปริญญาเกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธี ในวันที่ 30 ธันวาคม 2548 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พร้อมกันนั้น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดงาน “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ครั้งที่ 19 ในวันที่ 30 ธันวาคม 2549 ด้วยเช่นกัน • ในปีนี้ มหาวิทยาลัยทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์แด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และรองศาสตราจารย์ คุณหญิงเต็มสิริ บุญยสิงห์ เข้ารับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา • สำหรับพิธีพระราชทานปริญญาบัตรครั้งนี้ เรามีบัณฑิตเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ประมาณ 5,000 คน ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา การจัดพิธีพระราชทานปริญญาเกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร ณ มศว องครักษ์ นับเป็นปีที่สอง สำหรับในปีแรกมีประเด็นเล็กน้อยที่เกี่ยวกับบัณฑิตส่วนหนึ่ง ที่ไม่เข้าใจว่าทำไมต้องรับพระราชทานปริญญาบัตรที่ มศว องครักษ์ มหาวิทยาลัยได้สื่อสารอย่างดีที่สุด ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประชาสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัย อินเทอร์เน็ต และประชาสัมพันธ์ภายนอก เหตุผลหลักเราคงจำกันได้คือ ปัญหาการขยายปริมาณนิสิตและบัณฑิต ปัญหาพื้นที่หอประชุมและอาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สองอาคาร ไม่สามารถมองเห็นหรืออยู่ในพิธีได้โดยตลอด ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายมาก รวมทั้งปัญหา

การจัดพิธีพระราชทานปริญญาบัตรที่ มศว ประสานมิตร ซึ่งเป็นย่านธุรกิจกลาง กทม. ทำให้การจราจรเป็นอัมพาต ทั้งวันซ่อมย่อย ซ่อมใหญ่ และวันพิธี

- สำหรับปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในวันพระราชทานปริญญาบัตรในปี 2547 ซึ่งเป็นปีแรกนั้น คือ ปัญหาการจราจรที่ มศว องค์กรฯ ทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย อาจด้วยเป็นปีแรกที่ขาดประสบการณ์ แม้จะตระหนักและวางแผนกันอย่างดี ปัญหาการจราจรภายในที่มีแผน แต่การปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ปัญหาภายนอก แผนการปฏิบัติงานและการประสานงานทั้งในส่วนของมหาวิทยาลัย จังหวัดนครนายกและจังหวัดปทุมธานีซึ่งเป็นทางผ่าน ไม่เข้มแข็ง หลังจากเสร็จสิ้นงานในปีนั้น ทุกฝ่ายก็ยืนยันว่าจะทำทุกอย่างให้ดีขึ้น
- ความกังวลเรื่องการจราจรในปี 2548 มีสูงมาก ด้วยวันที่ 30 ธันวาคม 2548 พิธีพระราชทานปริญญาบัตรต้องจัดเป็นสองรอบ เช้าและบ่าย ตอนเย็นเป็นงาน “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” แคมป์ด้วยวันนั้นปลายปี (วันศุกร์) ประชาชนจะเดินทางไปต่างจังหวัด ไปเฉลิมฉลองปีใหม่มาก และทราบข้อมูลว่า ถนนรังสิต – นครนายก แออัดทุกปี
- หลายส่วนหลายฝ่ายได้ลงมาร่วมวางแผนและเตรียมแก้ปัญหาการจราจร ส่งผลให้การจราจรทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย ในวันพิธีดังกล่าวมีปัญหาน้อยมาก อาจจะมีปัญหาผู้ปกครองญาติพี่น้องที่มาร่วมพิธี มีปัญหาการหาที่จอดรถบ้าง ก็เป็นเรื่องปกติ ก็ต้องขอขอบคุณทุกท่าน ทั้งในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ จราจรกลาง และพวกเราทุกคนในมหาวิทยาลัย ที่ต้องขอบคุณเฉพาะเรื่องนี้ เช่น รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ ผอ.ดร.สมสรร วงศ์อยู่น้อย ผอ.อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ (ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร) คุณสมนึก รุ่งเรือง คุณไพฑูรย์ รัตนศิริ ฯลฯ
- มีประเด็นเล็กๆ อีกประเด็นหนึ่งที่มีคำถามเข้ามาหลายครั้งก่อนหน้านั้น คำถามก็คือ “มหาวิทยาลัยคิดอย่างไร จึงได้จัดงานวันพระราชทานปริญญาบัตร และ วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ปลายปี วันที่ 30 ธันวาคม 2548” ผมได้ขอให้สื่อสารเรื่องนี้โดยด่วน และได้ชี้แจงโดยตรงกับบัณฑิตทุกระดับ ทั้งรอบเช้าและบ่ายว่า “การ

กำหนดวันเวลาดังกล่าว เป็นพระราชประสงค์ มหาวิทยาลัยไม่สามารถกำหนดเองได้ วันเวลาใดก็ตาม มหาวิทยาลัยพึงน้อมรับด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมอย่างหาที่สุดมิได้” • สำหรับพิธีการพระราชทานปริญญา กิตติมศักดิ์และปริญญาบัตรครั้งนี้ ทั้งวันซ้อมย่อย ซ้อมใหญ่ และวันพิธี ได้รับความร่วมมือจากคณะต่างๆ อย่างดียิ่ง แม้บัณฑิตบางคณะจะอ่อนซ้อมและต้องซ้อมใหญ่เพิ่มเติมบ้างก็ตาม สำหรับบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา ที่อาจอ่อนซ้อมไปบ้างในปีที่ผ่านมา มา จะด้วยระบบหรือความเชื่อมั่นในประสบการณ์ที่มีมาแล้วในระดับปริญญาตรีก็ตาม คราวนี้ได้รับความร่วมมืออย่างยิ่ง ก็ขอขอบคุณทุกท่าน ที่ช่วยการทำให้พิธีพระราชทานปริญญากิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร ณ มศว องค์กรฯ (30 ธันวาคม 2548) มีความสงบ สวยงาม ประณีต มีศักดิ์ศรีสมที่เราทุกคนคาดหวังไว้ ทราบว่าเราได้รับคำชมจากสำนักพระราชวังเป็นอย่างมาก ผมต้องขอขอบคุณผู้บริหารทุกระดับ คณะอาจารย์ บุคลากร บัณฑิต นิสิต นักเรียนโรงเรียนสาธิต ผอ.สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี และทุกคนที่เหนื่อยมาก • โดยภาพรวมทางกายภาพ เราได้รับความกรุณาจากผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก กรมชลประทาน ด้านหน้ามหาวิทยาลัยและริมคลอง สะอาดเรียบร้อย สวยงาม มีป้ายสวยงามขนาดใหญ่หน้ามหาวิทยาลัย แม้จะยังไม่ลงตัวนักก็ตาม ภายในมหาวิทยาลัยได้รับการจัดระเบียบและประดับประดาอย่างสวยงาม ต้นไม้ ดอกไม้ เติ้นท์ ชุ่มแสดงความยินดีของนิสิต ร้านขายอาหาร ฯลฯ รวมทั้งการประดับประดาหออพระ อาคารสถานที่ริมถนนและไฟหมุนแบบงานวัดจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผมได้แต่ภูมิใจว่า 2-3 ปีนี้ เราทำงานร่วมกัน (บูรณาการ) อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ก็คาดหวังว่าความพยายามดังกล่าวจะพัฒนาเป็นวัฒนธรรมองค์กรสืบไป อาจมีบางส่วนบางบุคคลที่ยังขาดความรับผิดชอบไปบ้างก็ตาม • สำหรับภายในนิมเนเชียม 1 ซึ่งใช้เป็นสถานที่พิธีพระราชทานปริญญาบัตรและงานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้รับการปรับเปลี่ยนทิศทาง มีการตกแต่งเพิ่มเติมอย่างสวยงามมาก รวมทั้งดอกไม้สดในวันพิธีดังกล่าว ได้ยিনিสิตปริญญาตรี

2-3 คน แอบเข้าไปดู แล้วออกมาพูดคุยชื่นชมและเปรียบเทียบ พวกเราได้ช่วยกันอย่งดีที่สุด เพื่อบันทึกของเรา (ผอ.สวศ.และทีมงานเป็นผู้กำกับการแสดง) • การจัดซ้อมและจัดระบบเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร เราช่วยกันทำได้รวดเร็ว เป็นระเบียบและสวยงาม (มีแบบรวดเร็วแต่ไม่สวยงามก็มี) หลายท่านกล่าวว่า... ระหว่างพระราชทานปริญญาบัตร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงยืนอยู่ตลอดเวลา และทรงยื่นปริญญาบัตรออกมาให้บัณฑิตทุกคน ทราบภายหลังว่า “เป็นที่พอพระทัยเป็นอย่างมาก” • สำหรับงาน “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ในเย็นวันนั้น ตามกำหนดการจะเริ่มเวลา 16.00 น. มหาวิทยาลัยได้กราบบังคมทูลขอให้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเล่าเรื่อง “ประเทศจีนด้านการศึกษาและวัฒนธรรม” (30 นาที) ก่อนหน้านั้น ได้รับการประสานงานมาว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงให้ความสำคัญกับการบรรยาย ทรงเตรียมการและทรงตื่นเต้นมาก ทรงให้เตรียมนิทรรศการ ทรงทำพาวเวอร์พอยท์ ทรงเตรียมการภาพเขียนจีนยาว 8 เมตร มาประกอบการบรรยาย ทรงขอให้มีผู้มาร่วมจัดนิทรรศการ เตรียมการ ถือกภาพเขียน (ภาพม้า) ยาวเหยียดอีกสิบกว่าท่าน เมื่อทราบเช่นนั้น พวกเราทุกคนก็แสนจะปิติ • เมื่อสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาถึงในตอนเช้า พระองค์ทรงมีพระราชดำรัสว่า “ที่อธิการบดีให้หัวข้อบรรยายไป พูดสามเดือนก็ไม่จบ” หลังจากเสร็จพิธีพระราชทานปริญญาบัตรประมาณ 15.00 น.แล้ว พระองค์เสด็จพระราชดำเนินเข้าห้องทรงงานส่วนพระองค์ ระหว่างนั้น “ทหารเรือมาแล้ว” ได้เปลี่ยนสภาพห้องพิธีพระราชทานปริญญาบัตรเป็นห้องอาหารขนาดใหญ่ ทันทีทันใด ในช่วงเวลานั้น นับเป็นความซุมนุ่ที่สวยงามมาก เมื่อเสด็จออกในช่วง 16.00 น. ทรงมีพระราชดำรัสว่า “เปลี่ยนเป็นห้องอาหารทันที” • เมื่อประทับพระราชอาสน์แล้ว ท่านนายกสภามหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล) กราบบังคมทูลถวายพระพร ผมทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระพุทธรูปจำลองพระพุทธรูปทศกัณฐ์ (องค์จริงหน้าตักกว้าง 84 นิ้ว

กำลังดำเนินการสร้างที่หอพระ มศว องค์กรฯ) รองอธิการบดีหลายท่าน ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายดอกไม้ หนังสือที่ระลึก และอื่นๆ คณาจารย์ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายงานวิจัย นักร้องประสานเสียงขับร้องถวายพระพร แล้วพระองค์ทรงเล่าเรื่องประเทศจีนทางด้านการศึกษาและวัฒนธรรม (ขณะนี้ มหาวิทยาลัยกำลังให้ถอดเทปบันทึกเสียงและจะพิมพ์เผยแพร่ต่อไป สำหรับผู้ที่ไม่ได้ร่วมงานวันนั้น โปรดติดตามอ่านในข้างใต้) จากเวลา 30 นาที พระองค์ทรงบรรยายยาวถึงประมาณสองชั่วโมง ทรงบรรยายด้วยสำนวนสียง ทรงเล่าถึงประสบการณ์ต่างๆ มากมาย เป็นประสบการณ์ตรงที่ทรงเสด็จเยี่ยมและศึกษาในประเทศจีนนับครั้งไม่ถ้วน สาระครอบคลุมทุกด้าน สังคม การศึกษา การดำรงชีวิต วัฒนธรรม ศิลปะ การแสดง ดนตรี ฯลฯ ที่พวกเราปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่ง และเชื่อว่าไม่มีใครมีโอกาสมากนัก คือ ทรงร้องเพลงจีนสองเพลงอย่างไพเราะมาก พลังเสียง จังหวะและลีลาอย่างจีน เสียงใครซำๆ บอกว่า “ทรงเป็นศิลปิน” ครับ....คงไม่ง่ายนักกับโอกาสเช่นนี้ในชีวิตของพวกเราทุกคน หลังจากนั้น ทรงเสด็จเข้าห้องรับรองส่วนพระองค์ และเสด็จออกเข้าสู่ที่ประทับ ณ โต๊ะเสวย เสวยพระกระยาหารค่ำร่วมกับคณะผู้บริหาร มหาวิทยาลัยและพวกเรา ระหว่างนั้น ทรงทอดพระเนตรการบรรเลงเพลงโดยวงดุริยางค์แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และการแสดงโขนจากนักเรียนโรงเรียนสาธิต... ตลอดเวลานั้น ทรงมีพระราชดำรัส ทรงพระสรวลและทรงชื่นชมการแสดงตลอดรายการ • หลังจากเสวยพระกระยาหารค่ำแล้ว เสด็จออกมายังระเบียงด้านหน้า นิสิตหลายพันคนขับร้องเพลงถวายพระพร เพลงมหาวิทยาลัยและเพลงปีใหม่ ดอกไม้ไฟและพลุสีที่สวยงามอลังการมาก เหมือนเป็นการเฉลิมฉลองพระชนมายุ 50 พรรษา และฉลองปีใหม่สำหรับพระองค์ไปพร้อมกัน... งดงามมาก • สำหรับหนังสือที่ระลึก “วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ปีนี้ ได้บรรจุภาพที่หาชื่นชมไม่ได้ทั่วไป ภาพสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงสวมชุดจีนหลายต่อหลายภาพ บทความจากหนังสือพิมพ์จีนที่แปลเป็นภาษาไทย หัวหน้าที่แปลคือ ท่านอาจารย์วิรุฬรัตน์ ไฉนจัน และเอกสารวิชาการ “การ

ละครและนาฏศิลป์” ของคุณหญิงเต็มสิริ บุญยสิงห์ ตันฉบับตั้งแต่ 2514
วันนี้ยังมีคุณค่ายิ่ง ทั้งภูมิปัญญาไทยและสากล เป็นหนังสือที่ระดับ
คุณภาพหนาประมาณ 300 หน้า ใครพลาดโอกาสอันงดงาม ติดต่อกับ
ผอ.สวศ. •

8 มีนาคม 2549

CIO และการพัฒนากระบวนการคอมพิวเตอร์

• ปี 2513 ผมเป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ทุกปีจะมีกระบวนการจัดทำข้อสอบสำหรับเข้าเรียน ทั้งระบบ ทุกคณะก็มักจะส่งอาจารย์ใหม่ หนุ่ม-สาว มาทำงานด้วยกัน พิมพ์ข้อสอบ โรเนียวข้อสอบ เรียงข้อสอบ เย็บรวมข้อสอบ บรรจุข้อสอบใส่ซอง และจัดระบบต่างๆ เรา รู้จักกัน ทำงานร่วมกัน เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ต่อกันที่นั่น ห้องกองกลางทำข้อสอบอยู่ ชั้น 2 อาคาร 4 (บริเวณอาคารคณะทันตแพทยศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ปัจจุบัน) ในห้องกองกลางทำข้อสอบนั้น มีเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องเล็กๆ (คล้ายลูกเต๋าคอนกรีตใหญ่) ใช้พิมพ์ข้อสอบ อาจารย์ ดร.ระวิพันธ์ โสมนะพันธ์ เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อยู่คนเดียว (ทราบว่ายานเป็นพระสหายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเล่นเรือใบด้วย ดร.ระวิพันธ์เสียชีวิตตั้งแต่อายุไม่มากนัก) ไม่ทราบว่า เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องนั้น บัดนี้อยู่ที่ไหน น่าจะนำมาเก็บสะสมไว้ใน หอจดหมายเหตุ • ปี 2518 ผมไปศึกษาต่อที่ The American University, Washington, D.C. การลงทะเบียน ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ทั้งหมด บัตรประจำตัวนักศึกษาที่เจาะรูเต็มไปหมด (ยังเก็บไว้เป็นที่ระลึก) ตอนนั้นก็ตื่นเต้นกับระบบคอมพิวเตอร์มาก • ปี 2527 ไปเรียนต่อที่ Illinois State University ทุกอย่างเป็นคอมพิวเตอร์ไปหมดแล้ว Main Frame ใหญ่โตเต็มห้อง ระบบลงทะเบียน ระบบในห้องสมุด ฯลฯ คล่องตัวมาก ด้วยความอยากรู้ ผมไปลงทะเบียนคอมพิวเตอร์ non-audit ในภาคฤดูร้อน ทำไม่ได้ตึ๊ง เพราะขาด Concept อาจารย์ที่สอนเป็นนักศึกษาปริญญาเอกที่เคยลงทะเบียนเรียนด้วยกันทางด้าน Higher Ed. Administration • แม้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และรู้คอมพิวเตอร์น้อยที่สุดในบ้านขณะนี้ ในบ้านล้วน

คอมพิวเตอร์ - คอมพิวเตอร์ - คอมพิวเตอร์ เมื่อต้องมาทำหน้าที่ CIO ที่ต้องพยายามสร้างทัศนคติ ร่วมกระตุ้นและขับเคลื่อน “กระบวนการคอมพิวเตอร์” ให้มีความหมาย มีความสำคัญและมีคุณค่าให้จงได้ โลกวันนี้และวันข้างหน้า ถ้าสถาบันการศึกษาได้ออนด้อยเรื่องคอมพิวเตอร์ ก็อย่าหวังว่าจะพัฒนาอะไรได้มากมายเลย ต้องเป็นการขับเคลื่อนทั้งระบบ สร้างทัศนคติร่วมเชิงบวกหรือสร้างให้เป็นวัฒนธรรมองค์กรใหม่ ผลักดันให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบทั้งหมด ให้เป็นส่วนหนึ่งของทุกคน ไม่ต้องมีอาจารย์รายวิชาคอมพิวเตอร์ ไม่ต้องมีอาจารย์คอมพิวเตอร์ที่สอนแยกออกมาต่างหาก แต่คอมพิวเตอร์เป็นของทุกคน เป็น “เครื่องมือ” ที่เป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต การแสวงหาความรู้ การสื่อสาร ในสังคมแห่งการเรียนรู้ • ราวปี 2536 เมื่อคณะศิลปกรรมศาสตร์และสำนักคอมพิวเตอร์ย้ายเข้าอาคารใหม่ (อาคารปัจจุบัน) จำได้ว่าช่วงเริ่มต้นนั้น “สำนักคอมพิวเตอร์” ของเราโดดเด่นมาก มีมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่างๆ มาขอดูงานตลอดเวลา เราพัฒนาระบบ SUPREME' 95 ที่ก้าวหน้า เปิด “ระบบบัวศรี” ที่น่าสนใจมาก วันเวลาเปลี่ยนไป เทคโนโลยีเปลี่ยนไป งบประมาณในระดับประเทศเปลี่ยนไป ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 แรงสนับสนุนและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยทางด้านนี้เปลี่ยนไป ระบบ MIS ที่มหาวิทยาลัย ดึงไปทำเองโดยขาดความรู้ความเข้าใจ ปัญหาที่ตามมา เมื่อเราเข้ารับงาน เข้ามาดูแล มศว (28 มิถุนายน 2546) ต้องมาตั้งหลักกันใหม่ มากู้ระบบ ยอมสูญเสียยับด้วยสิบล้าน ครับ... ก็เริ่มต้นกันใหม่ • เมื่อต้องทำหน้าที่ CIO ก็ต้องจัดระบบคิดของตนเองให้ดี จัดระบบการผลักดันและการสนับสนุนให้ดี ระดมการสร้างทัศนคติ ดึงบุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ มาทำงานด้วยกัน ผลักดันระบบการบริหารจัดการ ผลักดันระบบเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอน ผลักดันเรื่องการศึกษาไซเบอร์ (Cyber Education) ผลักดันการสร้างฐานข้อมูล (Metadata / UOC : University Operation Center) ฯลฯ • Cyber Education Center ทั้งในระดับอุดมศึกษาและการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็น Interactive Learning ที่ครูยังคงเป็นผู้ขับเคลื่อนการเรียนรู้ที่มีคุณค่าและ

มีความสำคัญ พัฒนาสื่อสมัยใหม่ การเรียนผสมผสานระหว่างครูในห้องเรียน และการเรียนผ่านระบบออนไลน์ พัฒนา Smart Library ร่วมกันขับเคลื่อนให้นิสิต มศว ทุกคน มีศักยภาพในการสื่อสาร ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาคอมพิวเตอร์ • ตอนนี้แผนงานของสำนักคอมพิวเตอร์ที่ร่วมมือกับสำนักงานอธิการบดี คณะ สถาบัน สำนัก มีมากมาย น่าสนใจทีเดียว เช่น โครงการอบรม IT Talk ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ICT มศว องค์กรฯ ปรับปรุง Web Site ระบบการเรียนการสอนออนไลน์ E-meeting ระบบฐานข้อมูล E-Document Portal ระบบ Call Center ระบบ Web-based Phone Directory ระบบบริหารงานจราจรและยานพาหนะ ระบบบริหารงานอาคารสถานที่ ระบบบริหารงานบุคคล (HURIS) และอีกมากมาย... การฝึกอบรมฟรีมากมาย ทั้งสำหรับคณาจารย์ บุคลากร นิสิต ต้องติดตามรายละเอียดเอาเอง • มหาวิทยาลัยต้องขอขอบคุณทุกท่านที่ “จินตนาการ” และร่วมไม้ร่วมมือ ร่วมพลังกาย พลังใจ พลังศรัทธา “ร่วมทุกข์ร่วมสุข” ปั้นจินตนาการให้เป็นรูปธรรม เพื่อ มศว ของเรา •

20 เมษายน 2550

ผ่านมาถึงปี 2550

• ผมไม่ได้บันทึกมานานพอสมควรในช่วงขึ้นปีที่ 4 ของการบริหารมหาวิทยาลัย ก็อยากจะดูผลงานนอกเงยสักช่วงหนึ่ง ขณะที่กำลังจะหมดวาระในอีกไม่กี่เดือน ก็ขอเหลียวหลังแลหน้าในช่วงสั้นๆ เพื่อสรุปความคิดในช่วงนี้ เพื่อให้การดำเนินการในช่วงต่อไป เชื่อมต่อกันได้ตามสมควร • ผมขอจับเอางานทอดกฐินพระราชทานย้อนหลัง ณ วัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร อำเภอยะยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันเสาร์ที่ 14 ตุลาคม 2549 เป็นจุดเริ่มต้น เราเดินทางด้วยขบวนใหญ่อีกตามเคย พร้อมด้วยทีมหอสมุดกลางนำโดย ผอ.นงนารถ ชัยรัตน์ ทีมงานจำนวนมากเดินทางล่วงหน้าไปหลายวัน ดำเนินการปรับปรุงห้องสมุดโรงเรียนปริยัติธรรม เปิดทางออก ทำหลังคาทางเข้า จัดระบบภายใน สะสางห้องสมุดเก่า ถวายการสอนและฝึกอบรมพระภิกษุและสามเณร เกี่ยวกับระบบห้องสมุด หมดหมู่ การจัด การซ่อมหนังสือ สร้างฐานข้อมูลและการเรียกข้อมูลต่างๆ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ รวมทั้งการกำกับดูแลให้สามเณรกวาดและทำความสะอาดวัดด้วย แม้พวกเราเดินทางกลับวันที่ 14 ตุลาคม 2549 ผอ.และทีมงานยังขอยู่ต่อ และดูเหมือนจะเตรียมกลับไปตรวจงานและกำกับดูแลต่อไปอีก • ทีมหน่วยการแพทย์เคลื่อนที่บูรณาการทุกคณะจากวิทยาศาสตร์สุขภาพ และคณะอื่นๆ ก็ทำหน้าที่อย่างเข้มแข็งมาก ได้รับความพยาบาล ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ทางด้านสุขภาพทั้งภิกษุ สามเณร และประชาชนจำนวนมาก ก็เป็นปลื้มสำหรับทุกคนเป็นอย่างยิ่ง ก็ขอขอบคุณพลังร่วมและจิตสำนึกสาธารณะของทุกคน • หนังสือที่ระลึกปีนี้ก็พร้อมด้วยเนื้อหาสาระและความประณีตสวยงาม เนื้อหาเกี่ยวกับกฐินหลวง กฐินที่กำหนดเป็นพระราชพิธี กฐินต้น กฐินพระราชทาน กฐินราษฎร์ มหากฐิน จุลกฐิน กฐินสามัคคี กฐินตกค้าง น่าสนใจ เรื่องราวและความเป็น

มาของวัดพระบรมธาตุไชยา “ธรรมวิจักขณกถา” ของท่านพุทธทาสภิกขุ “โบราณคดีรอบอ่าวบ้านดอน” ของท่านพุทธทาสภิกขุ “เรื่องเกี่ยวกับ ศรีวิชัย” ของหม่อมเจ้าจันจิราจุ รัชนี “รอยธารินทร์ถิ่นประวัติศาสตร์” ของ กรมวิชาการ ศธ. ล้วนมีคุณค่า ใครยังตรกรถไฟก็ไปติดต่อที่สถาบันวัฒนธรรม และศิลปะ • **วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** ของชาวมศว. ที่ผ่านมา 6 พฤศจิกายน 2549 (ครั้งที่ 20) คราวนี้เราจัดกันที่ ประสานมิตร หลังจากที่ได้จัดที่องครักษ์มาแล้วสองปี คราวนี้จัดที่อาคารวิจัย และการศึกษาต่อเนื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และหอประชุมใหญ่ • พระองค์เสด็จพระราชดำเนินเวลาประมาณ 16.00 น. นิสิิตและนักเรียนโรงเรียนสาธิตร้องเพลงถวายพระพร นายกสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารถวายรายงานและทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายสิ่งต่างๆ รวมทั้งหนังสือที่ระลึก หนังสือที่ระลึกสำหรับปีนี้มีคุณค่าเหมือนทุกปี ที่ผ่านมา เนื้อหาสาระทั้งหมดเป็นงานศึกษาค้นคว้าของคณาจารย์ เกี่ยวกับพระบรมราชอัจฉริยภาพของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทางด้านต่างๆ เพื่อเป็นการร่วมเฉลิมฉลอง 60 ปี แห่งการครองราชย์ ดังที่พสกนิกรชาวไทยตระหนักถึงซึ่งอย่างหาที่สุดมิได้ ภาพสีทั้งชุดหาได้ยากนัก ภาพหน้าปกเป็นภาพที่พสกนิกรชาวไทยประทับใจยิ่ง (หาชื่นชมเอาเอง) • **วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** เสด็จพระราชดำเนินมาทอดพระเนตรการแสดง Contemporary Dance ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ เรื่อง “มโนราห์” (ประมาณ 1 ชม.) ณ หอประชุมใหญ่ บทพระราชนิพนธ์เพลงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ชุด Kinari Suite ได้แก่เพลง Nature Waltz, The Hunter, Kinari Waltz, ภิรมย์รัก และ A Love Story พระราชทานให้ วงศ์ดุริยางค์ราชนาวิ นำออกบรรเลงเพลงประกอบการแสดงบัลเลต์ชุด “มโนราห์” เมื่อปี 2502 ณ เวทีลีลาศสวนอัมพร เมื่อ **สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** เสด็จพระราชดำเนินไปขึ้นชมนักแสดงที่กัมกราบอยู่เบื้องพระยุคลบาท ทรงมีพระราชดำรัสกับผู้กำกับและออกแบบลีลา อาจารย์ดาริณี ชำนาญหมอ และผู้อำนวยการเพลง อาจารย์ชัชวาลย์

เมืองทอง หน้าเวทีนั้น ผมเห็นพระองค์ทรงมีน้ำพระเนตรแห่งความปิติโสมนัส สะท้อนแสงเป็นประกาย ทรงชื่นชมยินดีและเสนอแนะการแสดงดนตรีหลาย ต่อหลายประเด็น ยิ่งความปลาบปลื้มล้นพ้นมาสู่คณาจารย์และนิสิต • ผมได้ กราบบังคมทูลว่า มหาวิทยาลัยจะทูลเกล้าฯกระหม่อม ถวาย DVD จากการ แสดงเรื่อง “มนโรรห์” เพื่อทูลเกล้าฯทูลกระหม่อมถวายแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงทอดพระเนตร นอกจากนั้นแล้ว ผมได้กราบบังคมทูล ถวายรายงานเกี่ยวกับความคืบหน้าในการดำเนินการเรื่อง “มหาวิทยาลัย ชุมชน” ได้กราบบังคมทูลถึงโครงการ Academic Complex “บริเวณลาน อโศกมนตรี” ว่าได้เตรียมพื้นที่สำหรับ “ร้านกาแฟ” ของใต้ฝ่าละอองพระบาท ไว้ด้วย ระหว่างที่เสด็จพระราชดำเนินออกจากหอประชุม ทรงมีพระราชดำรัส ว่า “คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว มีครบทุกอย่าง” และทรงมีพระราชดำรัสอีก หลายต่อหลายเรื่อง เป็นเวลานานพอสมควร ยิ่งความปลาบปลื้มแก่พวกเรา ทุกคนอย่างหาที่สุดมิได้ • สำหรับพิธีพระราชทานปริญญาบัตรบัณฑิต กิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร ปลายปีที่ผ่านมา 24 พฤศจิกายน 2549 ทุกอย่างประณีตเรียบร้อยสวยงามทุกกระบวนการ ทุกขั้นตอน ยิ่งความปลื้มใจ ให้กับบัณฑิตของเราอย่างถ้วนหน้า ต้องขอขอบคุณทุกท่าน ทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นิสิต นักเรียน โรงเรียนสาธิต ที่ช่วยกันรับผิดชอบและ เติมเต็มทุกขั้นตอน ได้รับคำชื่นชมจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกอง พระราชพิธี และท่านนายกสภามหาวิทยาลัยของเรา ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล ท่านบอกกับผมว่า “ยังไม่เห็นที่ไหนจัดได้ดีเท่าของอาจารย์” ก็ แบ่งปันความเป็นปลื้มไปให้กันถ้วนหน้า “เราคือผู้สร้างสรรค์ มศว” อยากให้ คณาจารย์และบุคลากรของ มศว ที่ไม่เคยหรือไม่มีโอกาสเข้าเกี่ยวข้องกับ พิธีการพระราชทานปริญญาบัตรกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร ได้มีโอกาสแบ่งปัน ความภาคภูมิใจด้วยกัน • ผู้ได้รับพระราชทานปริญญาบัตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ 2 ท่านในปีนี้เป็น ศาสตราจารย์ ดร.ปรางค์ กุลละวณิชย์ ทางด้านภาษาไทย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ อินทรปาน ทางด้านพลศึกษา พวกเราก็ออ แสดงความยินดีและชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง • การตัดสินใจย้ายพิธีพระราชทาน

ปริญญาบัตรกิตติมศักดิ์และปริญญาบัตรจาก “ประสานมิตร” ไปยัง “องครักษ์” 4 ปี จากปี 2546 ที่เข้ารับงาน มาถึงวันนี้ผมคิดว่าลงตัวมาก ผู้ไม่เห็นด้วยมีอยู่บ้างในปีแรก วันนี้เป็นที่พึงพอใจ การจราจรมีปัญหาอยู่บ้างในปีแรก เราช่วยกันแก้ไขปัญหาก็ดีมาก ไม่ต้องกล่าวถึงสถานที่พร้อม กว้างขวาง ประดับตกแต่งอย่างสวยงาม พิธีในนิมเนเซียน 1 ที่กว้างขวางประณีตสวยงาม อลังการ ปรับอากาศเย็นเฉียบ ทุกคนสงบ สมานใจ มองเห็นพิธีและอยู่ในพิธีโดยตลอด นั่นคือพิธีที่มี “ความหมาย” และจะอยู่ในความทรงจำของบัณฑิตของเราไปตลอดชีวิต ต่างกับปัญหามากมายที่เราเคยจัดอยู่ที่ “ประสานมิตร” รวมทั้งการสร้างปัญหาจราจรไปทั่ว กทม. 2-3 วัน การลงทุนในช่วงปีแรก วันนี้อย่อมเกินคุ้ม ครูอาจารย์ บุคลากร บัณฑิต นิสิต มากมาย อาจไม่เคยไปเยี่ยมเยือน มศว องครักษ์ บ้านอีกหลังหนึ่งของเรา หนึ่งในงานดังกล่าวย่อมทำให้เขามีโอกาสใกล้ชิด มศว องครักษ์ และเริ่มมองเห็นว่า “ตรงนั้นคืออนาคตของ มศว” มหาวิทยาลัยได้ลงทุนสร้างสะพานข้ามคลองรังสิตเพิ่มอีก 1 สะพาน (ด้านสนามกีฬา) ประมาณ 7 ล้านบาท ก็สวยงามและคุ้มค่า ซึ่งต่อไปก็ต้องปรับสะพานเก่า 2 สะพาน ให้สวยงามสัมพันธ์กัน พร้อมไปกับการสร้างเขื่อน ปรับสภาพภูมิทัศน์ และพัฒนา มศว องครักษ์ ให้สวยงามโดดเด่นต่อไป • พิธีเปิดอนุสาวรีย์ “ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี : ปราชญ์ผู้ทรงศีล” 16 มกราคม 2550 ความเป็นมาก็คือ เป็นความคิดเป็นการพูดมากมายถึงศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ผู้มีคุณูปการล้นพ้นแก่วิทยาลัยวิชาการศึกษาและ มศว ผู้เป็นเสาหลักทางสติปัญญาระบบแบบแผนของวิทยาลัยวิชาการศึกษาและ มศว และมีการพูดกันมากมายถึงอนุสาวรีย์ซึ่งจะเป็น “อนุปการนุสรณ์” แต่ท่าน ระยะเวลาได้ผ่านมาแล้วพอสมควร จากประสบการณ์ที่ดำเนินการเป็นประธานสร้างอนุสาวรีย์ ศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล เมื่อครั้งเป็นรองอธิการบดี สมัยที่คุณหญิงสุนันทา พรหมบุญ ดำรงตำแหน่งอธิการบดีนั้น ทำให้ผู้บริหารชุดนี้เห็นพ้องว่า สมควรและถึงเวลาสร้างอนุสาวรีย์ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี งานได้เริ่มขึ้นระหว่างปี 2548-2549 โดยได้มอบหมายให้กับ พันโทนภดล สุวรรณสมบัติ ประติมากร

อนุสาวรีย์มือเอกคนหนึ่งในปัจจุบัน ดำเนินการออกแบบ สร้างรูปจำลอง และ
 ดำเนินการปั้นหล่ออนุสาวรีย์จริง ระหว่างนั้นได้มีการตรวจสอบ วิพากษ์
 วิวิจารณ์ หลายต่อหลายครั้ง จากบุคคลหลายกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่
 ใกล้ชิด งานได้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องจนแล้วเสร็จ ด้วยงบประมาณรวม
 ประมาณ 2.7 ล้าน (รวมทั้งฐานและภูมิทัศน์รอบบริเวณด้วย) อนุสาวรีย์เป็น
 รูปหล่อบรอนซ์หรือสำริด (สำริดเกรด A) ขนาดประมาณหนึ่งเท่าครึ่งคนจริง
 รูปศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี สวมชุดครุยปริญญาของ มศว นั่งบนเก้าอี้
 หักเข้าซ้ายวางหนังสือและหมวกปริญญา มือซ้ายแตะขอบหมวกปริญญา
 มือขวาวางบนเท้าแขนเก้าอี้ ฐานไม่สูงนัก เพื่อให้ใกล้ชิดกับพวกเรา ด้านหน้า
 ไปสู่สนาม (คูนิสิตเตะฟุตบอล) สถานที่ที่ตั้งอยู่ระหว่างมุมอาคารประสานมิตร
 (อาคาร 3) และคณะศึกษาศาสตร์ เวลาไปไหว้อ่าลิ้มบอกท่านว่าเราจะ
 ทำความดีและเสียสละเพื่อ มศว อย่างไร อ่าลิ้มนึกถึงปรัชญาวาทะของท่าน
**“ขอให้นิสิตนักศึกษาทุกคนมีความรู้ประจุนักปราชญ์ และมีความ
 ประพฤติประจุนักพรหมจารี”** และอ่าลิ้มขัดที่รองเท้าซ้ายขวาของท่าน แล้ว
 ทุกคนจะมีความสุขความเจริญรุ่งเรือง อาจดูตัวเลขไปด้วยก็ได้ • วันเปิด
 อนุสาวรีย์ นำประทับใจมาก ศิษย์เก่ารุ่นแสนแสน ชมรมผู้สูงอายุ ศิษย์เก่า
 ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นิสิต นักเรียนโรงเรียนสาธิต มาร่วมงานอย่าง
 มากมาย ทั้งพิธีทำบุญตอนเช้า พิธีเปิดอนุสาวรีย์ พิธีวางพวงมาลา
 รับประทานอาหารร่วมกัน ตอนบ่ายคณาจารย์เก่าและศิษย์เก่ารุ่นอาวุโส
 อาจารย์ 80+ ลูกศิษย์ 70+ จำนวนมากมาย กลับมาสู่สถาบันของเขา พบปะ
 พูดคุยและประชุมร่วมกันอย่างมีความสุข นี่คือ **“อดีตเพื่อนาค”** จากรุ่น
 เข้าจนถึงเย็นค่ำ นับเป็นพิธีเปิดอนุสาวรีย์ **“ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี :
 ปราชญ์ผู้ทรงศีล”** วันครู (16 มกราคม) และ **“วันศาสตราจารย์ ดร.สาโรช
 บัวศรี”** ที่มีความหมายยิ่งอีกวันหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 วันนั้นมีหนังสือและเอกสารหลายต่อหลายอย่างแจก รวมทั้งหนังสือที่ระลึก
 พิธีเปิดอนุสาวรีย์ที่สวยงามและมีคุณค่าทั้งภาพ ความเป็นมา ข้อเขียนของ
 ท่านอาจารย์พะยอม แก้วกำเนิด อดีตอธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี

เมืองนาโพธิ์ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ และข้อเขียนพิเศษของท่านอาจารย์จันทนา พรหมเศรษฐี “ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ในความทรงจำของข้าพเจ้า” มีคุณค่ามาก ไคร่พลาดเสียใจตลอดไป อาจยังพอหาได้ที่สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ อาคารประสานมิตร ขอขอบคุณทุกท่านที่จริงจัง จริงใจ เอาใจใส่งานกันทุกขั้นตอน จนเราได้สัมผัสผืนอนุสาวรีย์ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี อยู่เบื้องหน้าในวันนี้ (อย่าลืมไหว้แล้วขจัดร่องเท้าท่านด้วย) • งานใหญ่ (ยักษ์) อีกงานหนึ่ง “ราชพฤกษ์เกมส์” กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 “กีฬาสีเขียวเพื่อคุณภาพชีวิต สติปัญญา วิชาการ และกัลยาณมิตร” 19-26 มกราคม 2550 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ในฐานะที่เราเป็นเจ้าภาพ จากรากฐานของ มศว ที่ให้ความสำคัญเรื่องการกีฬา พลศึกษา สุขภาพพลานามัย อย่างเข้มแข็งมาโดยตลอด เรามีคณะพลศึกษาแห่งเดียว เราเคยมี “พลศึกษา” เป็นวิทยาเขต “วิทยาเขตพลศึกษา” สนามกีฬาแห่งชาติ ปทุมวัน กทม. เรามีบุคลากรทางพลศึกษาที่มีบทบาทมากในสังคมไทย ทั้งระดับชาติและนานาชาติ เช่น ดร.ณัฐ อินทรปาณ ดร.ศักดิ์ชาย ทักษสุวรรณ อาจารย์วรารุณ สุมณ ฯลฯ ชาวพลศึกษาของเราไปมีบทบาทอยู่ในสถาบันการพลศึกษาทั่วประเทศ และอีกมากมาย ซึ่งนั่นคือความภาคภูมิใจ ประสบการณ์ส่วนตัว ปี 2541 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ “การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13” หนึ่งในระดับนานาชาติ ผมได้รับเกียรติและความไว้วางใจสูงยิ่งจาก ดร.ศักดิ์ชาย ทักษสุวรรณ ครั้งที่ท่านดำรงตำแหน่งผู้ว่าการ กกท. ให้ผมทำหน้าที่ประธานมอบเหรียญรางวัล (ตอนนั้นผมเป็นคนบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์) งานหนักที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิต ในปีถัดมา (2542) ก็ได้ช่วยดำเนินการอย่างมากมายเมื่อ มศว รับเป็นเจ้าภาพกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 “องครักษ์เกมส์” จากประสบการณ์ดังกล่าว เมื่อรับหน้าที่ดูแลมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ช่วงแรกๆ ได้เสนอความคิดว่า ในช่วงบริหาร 4 ปี เราควรเป็นเจ้าภาพกีฬามหาวิทยาลัยสักครั้งหนึ่ง เพื่อแสดงศักยภาพทางการกีฬาและพลศึกษาของเรา และผมก็เชื่อว่ากิจกรรมต่างๆ ย่อมดึงดูดคนมาทำงานร่วมกัน นั่นหมาย

ถึงว่า การทำงานร่วมกันทางวิชาการจะมีประสิทธิภาพตามมา แล้ว รองศาสตราจารย์สุมาลี เหลืองสกุล (รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต) และคณะ ก็ทำสำเร็จ เราได้เป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 สมเจตนารมย์ทุกประการ • เราใช้เวลาเตรียมการเป็นแรมปี ตั้งเป้าสิทธิประโยชน์ไว้ประมาณ 20 ล้าน เราทะลุเป้าไปถึง 26-27 ล้าน งบประมาณทั้งหมดที่เราใช้ไปประมาณ 50 ล้าน ผมเชื่อว่าคุ้มค่า ทั้งพลังการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ พลังของนิสิต สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา 114-115 สถาบันที่เข้ามาเป็นแขกของเรา และจะกลับไปพร้อมกับคำชื่นชม เล่าขานต่อๆ กันไป นักกีฬาและบุคลากรประมาณ 2 หมื่นคนที่หมุนเวียนไปมา “เราคงต้องขอบคุณที่มีผู้คนมาเยี่ยมบ้านเรามากมาย” ปัญหาอยู่เพียงที่ว่า เขาจะกลับไปด้วยความชื่นชมหรือตรงข้าม เพราะการชื่นชมหรือไม่ชื่นชม ปากต่อปากมากจะขยายต่อไปอีกเป็นหมื่นแสน อยากจะบอกว่า “คุ้มค่า” เราได้รับคำชมมากมายเหลือเกิน เรามีพลังการเป็นเจ้าภาพที่ยอดเยี่ยม นิสิตก็เป็นประเด็นเด่นมากด้วย นิสิตทุกคนทุกฝ่ายได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุด ยิ้มแย้มแจ่มใส สุขภาพ เฉลียวฉลาด มีระเบียบวินัย ผมว่าเป็นผลมาจากการทำกิจกรรมมากมายและการอยู่ในระบบหอพักร่วมกันด้วย ชุตินิสิตที่สวยงามเหมือนกันหมดจากสปอนเซอร์ ทุกฝ่ายอบรมสัมมนานิสิตล่วงหน้า เชิญนักจิตวิทยามาอบรม หอพักที่เป็นระบบ การรักษาความปลอดภัยที่เข้มแข็ง คำชมที่สำคัญที่สุดมาจากสื่อมวลชนที่มากินนอนอยู่กับเราประมาณครึ่งเดือน หัวหน้าทีมข่าวกีฬาบอกกับผมว่า “มศว พร้อมกว่าทุกมหาวิทยาลัยที่ผ่านมา” พิธีเปิดปิดกีฬาที่ทำหายพิธีการเดิมๆ พิธีเปิดปิดกีฬากลางสนามในที่โล่งแจ้ง เราปรับมาทำพิธีเปิดปิดกีฬาในยิมเนเซียม 1 ปรับอากาศเย็นเฉียบ สะดวกสบายทั้งนักกีฬา ผู้ชม ผู้แสดง (ใครจะเอาไปใช้บ้างก็ไม่สงวนลิขสิทธิ์) พิธีเปิดปิดที่ยิ่งใหญ่อลังการ เทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวาระ 60 ปี แห่งการครองราชย์และพระชนมายุครบ 80 พรรษา ทุกชุดการแสดงเกี่ยวข้องกับการกีฬา สุขภาพพลานามัย การออกกำลังกาย มิใช่เพียงร่ายรำสวยงามหรือเต้นไปมาอย่างอ่อนสวระ ขอขอบคุณทุกคน เป็นผลผลิต

ภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้น ไม่ต้องไปเสียงบประมาณสูงผิดปกติให้ภาคเอกชน แล้วเอกชนก็มาจ้างพวกเรา เอกชนกินหัวคิวมากมาย ก็สำคัญคำชมอีกเช่นเคย การประชุมสรุปงาน เป็นการประชุมที่แปลกมาก มีแต่คำชม คำขอบคุณ และคำขอโทษซึ่งกันและกัน “เราคือผู้สร้างสรรค์ มศว” • เมื่อผมเข้ามาทำหน้าที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ก็เป็นประสบการณ์ที่สำคัญที่สุดในชีวิตอีกครั้งหนึ่ง เข้าทำหน้าที่ตั้งแต่ ตุลาคม 2549 นอกจากผมแล้ว รัฐบาลของ ฯพณฯ สุรยุทธ์ จุลานนท์ เอาผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัยของเราไปใช้งานหลายท่าน ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน รมต. กระทรวงศึกษาธิการ ศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ยุทธวงศ์ รมต. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองศาสตราจารย์รณนิติ เศรษฐบุตร ประธาน สสร. คุณโสภณ สุภาพงษ์ คุณหญิงฉวี วัฒนศิริธรรม สนช. • ช่วงต้นความพยายามของรัฐบาลและ ศธ. ก็ประสงค์จะให้การพัฒนามหาวิทยาลัยของรัฐในระบบราชการพัฒนาไปสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” ที่พยายามกันมาแล้วกว่า 40 ปี จากปี 2542 ที่ กพร. ห้ามบรรจุข้าราชการในมหาวิทยาลัย ขณะนั้นมหาวิทยาลัยของรัฐ 24 แห่ง พัฒนาไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับได้ไม่กี่แห่ง บุคลากรของมหาวิทยาลัยวันนี้ ทั้งสายวิชาการและสนับสนุนวิชาการกว่าครึ่งเป็นพนักงานในระบบใหม่ ข้าราชการกำลังจะกลายเป็นชนกลุ่มน้อย มศว มีบุคลากรรวมประมาณ 3,000 คน ตัวเลขมาอยู่ที่ประมาณ 50 : 50 ปีหน้าปีโน้นข้าราชการจะเริ่มน้อยกว่า ด้วยกระแสต้านของคนส่วนน้อยนิด ที่อาจไม่รู้จักรวมมหาวิทยาลัย เพิ่งเข้ามาสู่มหาวิทยาลัย หรือนักเกาะกระแส ทำให้เสียงส่วนน้อยนิดขยายเสียงในสื่อมวลชนไทย สื่อมวลชนไทยส่วนหนึ่งที่ขายข่าว วันนี้รัฐบาลและ ศธ. แผลวลง มศว ก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับของ มศว และทุกมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ของผู้บริหารแต่เป็นของมหาวิทยาลัย แต่ด้วยกระบวนการที่ผ่านมายาวนาน 7-8 ปี กระมังผ่านการปรับปรุงแก้ไข วิชาเกษียณ ปรึกษาพิจารณาแล้ว ชลอ ก ชลอ อาจจะรอให้หมดข้าราชการคนสุดท้ายในมหาวิทยาลัยก็คงไม่เป็นอะไร สิ่งที่ต้องระวังคือ “การสูญเสียประโยชน์ของบุคคลไม่เป็นไร อย่าให้สูญเสีย

ประโยชน์ของมหาวิทยาลัยก็แล้วกัน” • ผมเดินทางไป สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) กับคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาปรัชญา (4-11 มีนาคม 2550) เพื่อความร่วมมือในการทำวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์ วัฒนธรรมร่วมชาติพันธุ์ชนเผ่าไทย ซึ่งได้เคยเข้าไปที่จันทอนใต้แล้ว สปป.ลาว ยังต้องการความร่วมมือทางด้านการค้นคว้าวิจัยอีกมาก ได้เข้าประสานงานกับหน่วยงานทางด้านวัฒนธรรมของ สปป.ลาว ทั้งในนครเวียงจันทน์และหลวงพระบาง พรรคคอมมิวนิสต์ยังคงพยายามธำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของประเทศชาติ ซึ่งก็นับเป็นสิ่งดีงาม บ้านเรือนได้รับการพัฒนาขึ้นมาก หลวงพระบางในฐานะที่เป็นมรดกโลก (World Heritage City) ยังคงได้เห็นวัดวาอารามและการดำรงชีวิตที่เป็นอัตลักษณ์ของลาว แต่ที่น่าห่วง 2-3 อย่าง คือ ความพยายามและการปรับตัวที่จะรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ การขึ้นชมรายการโทรทัศน์ไทย และวัยรุ่นเริ่มแข่งมอเตอร์ไซด์อย่างผิดกฎหมาย ดึก เลียนแบบวัยรุ่นไทย ไม่รู้ว่าข้างหน้าจะเป็นอย่างไร • **“ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต”** ได้จัดโครงการค่ายเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต เพื่อพัฒนาบัณฑิตไทยโครงการดังกล่าว ดำเนินไปตลอดสัปดาห์ ระหว่าง 12-16 มีนาคม 2550 นิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมด มารวมกันอยู่ที่ มศว องค์กรฯ พักในหอพักทั้งหมด นิสิตกินนอน ฟังการบรรยาย แสดงออก ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกัน กลุ่มนิสิตแยกย้ายหมุนเวียนสลับสับเปลี่ยนกันไป ทำให้ทุกคนมีเพื่อนมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นมากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันมากขึ้น นับเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่ามาก ได้ติดตาม เห็นสื่อมวลชน นสพ.หลายฉบับนำไปทำเป็นสื่อบูชาวพิเศษพร้อมคำชื่นชม กิจกรรมต่างๆ เช่น การบรรยายและกิจกรรมเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต มศว โดยพันเอก นพ.พงษ์ศักดิ์ ตั้งคณา กิจกรรมคนดีศรีสังคม ปลุกต้นไม้ กิจกรรม นันทนาการ ห้องเรียนธรรมะบรรเทิง ห้องเรียนบุคลิกภาพ ห้องเรียนอุดมการณ์ประชาธิปไตย ห้องเรียนมารยาทไทย ห้องเรียนเศรษฐกิจพอเพียง ออกกำลังกายส่งเสริมสุขภาพ สีสาคและนาฏศิลป์ไทย ดนตรี กิจกรรมที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า กิจกรรมนันทนาการ การแสดงของนิสิต ฯลฯ ได้เห็นความพยายามและเสียสละของ

ทีมผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา (ส่วนหนึ่ง) บุคลากรจากกองกิจการนิสิต ก็เห็นความหวังของประเทศชาติ “ความหวังของบัณฑิต มศว” เพื่อประเทศชาติ ขออย่าลืมอัตลักษณ์นิสิต “คิดเป็น-ทำเป็น หนักเอา-เบาสู้ รู้กาลเทศะ เปี่ยมจิตสำนึกสาธารณะ มีทักษะสื่อสาร อ่อนน้อมถ่อมตน งามด้วยบุคลิก พร้อมด้วยศาสตร์และศิลป์” จำได้แล้วอย่าลืมปฏิบัติให้ได้ด้วย • ประธานยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย) นอกจากไปบุกงานอยู่ที่แถวจังหวัดอุดรดิตถ์ จังหวัดน่าน มา 3-4 ปีแล้ว ราว 1-2 ปี ที่ผ่านมา ท่านก็ไปลงพื้นที่อย่างเข้มแข็งอยู่ที่จังหวัดสระแก้ว ก็ได้ประสานกันมาโดยตลอด ทราบว่าชุมชนที่จังหวัดสระแก้วนั้นเข้มแข็งมาก ความร่วมมือระหว่างชุมชน องค์กรชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อชุมชน เพื่อสังคม เพื่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม โดยมีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นหลักคิด • ผมเดินทางไปลงนามความร่วมมือ “องค์กรเบญจภาคีเพื่อการผลิตพลังงานทดแทน การฟื้นฟูป่าต้นน้ำ และการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน” ณ หอประชุมปางสีดา ศูนย์ราชการจังหวัดสระแก้ว เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2550 เป็นโครงการที่จะนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ เรื่องนี้จะเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับหลายส่วน เป็นการบูรณาการการทำงาน การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสิ่งแวดล้อม พัฒนาพลังงานทดแทน การปลูกป่า การพัฒนาคน การผลิตบัณฑิตคืนถิ่น พัฒนาบัณฑิตบนฐานจังหวัดสระแก้ว (ในเบื้องต้น) เพื่อให้บัณฑิตสามารถกลับไปพัฒนาชุมชนของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ บนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งปัญหาการผลิตบัณฑิตคุณภาพดังกล่าว ให้อยู่ในความรับผิดชอบของ มศว โดยทำงานร่วมกับทุกภาคส่วน นอกจากนั้นยังเชื่อมโยงไปถึง มหาวิทยาลัยชุมชน “ปุทะเลี่ยมหาวิชาลัย” ในอนาคตอีกด้วย... เชื่อมโยงถึงการจัดตั้งองค์กรทางด้านเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นที่ 80 ไร่ การปลูกพืชพลังงานด้วยวิธีเกษตรอินทรีย์และการปลูกป่า สัดส่วน 70 : 30 บนพื้นที่ 200,000 ไร่ • การสัมมนาและการลงนามในวันนั้น เริ่มด้วย ฯพณฯ อำพล เสนาณรงค์ องคมนตรี เปิดงานและ

ปาฐกถาพิเศษเรื่อง “พลังงานทดแทนตามแนวพระราชดำริกับอนาคตประเทศไทย” **คุณวิวัฒน์ ศัลยกำธร** ประธานสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง และประธานมูลนิธิสิริธรรมธรรมชาติ พวกเรา คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ คณบดีคณะสังคมศาสตร์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ (อาจารย์สมชาย แสงจิตพันธ์ุ) อภิปรายเกี่ยวกับโครงการเพชรในตมและบัณฑิตคืนถิ่นของ มศว ดร.สมปรรณนา วงศ์บุญหนัก ดำเนินการอภิปราย... ประธานยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคมและคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย ร่วมอภิปรายเกี่ยวกับความรับผิดชอบการผลิตบัณฑิตของ มศว ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ปาฐกถาพิเศษ “จากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การสร้างพลังร่วมอย่างมียุทธศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาวิกฤตชุมชน” ท่านสรุปให้โครงการทั้งหมดดังกล่าวเป็นงานของรัฐบาล พร้อมกับปิดงาน ครับ มศว ก็ขยายงานใหญ่ออกไปอีกงาน • **ศูนย์บริการวิชาการ มศว** ผอ. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริยุภา พูลสุวรรณ ร่วมมือกับฝ่ายวิจัย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ศาสตราจารย์ นพ.สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล นำผลงานวิจัยของ รองศาสตราจารย์ยงยุทธ ตันกุลเวสสุ คณะวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับ nicotine gum หรือหมากฝรั่งอดบุหรี่ เสนอให้ **บริษัท มิลลิเมด จำกัด** ผลิตออกจำหน่าย บัดนี้ ความพยายามดังกล่าวได้บรรลุเป้าหมายแล้ว ทางบริษัทได้ผลิตหมากฝรั่งอดบุหรี่ “nicomild-2” ออกวางตลาด ราคาถูกกว่าจากต่างประเทศ ก็นับว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกจำหน่ายชิ้นแรก ซึ่งจะก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์จากผลของการวิจัย รวมทั้งนวัตกรรมอื่นๆ ตามมาอีก เป็นผลิตภาพเชิงวิชาการเป็นแนวรุกใหม่ของ มศว ในอนาคต แนวรุกที่สัมพันธ์กัน UBI หรือ “University Business Incubators” ซึ่งจะมีพื้นที่รองรับใน **Academic Complex บริเวณลานอโศกมนตรี...**คงต้องติดตามอย่างไม่กระพริบตา • กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานอธิการบดี จัดปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ของ มศว ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ประมาณ 120 คน ทั้งคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนวิชาการ จัดปฐมนิเทศระหว่าง 26-28 เมษายน 2550 วันแรกก็

มศว ประสานมิตร วันที่สองและสามที่ ชลพฤกษ์ รีสอร์ท จังหวัดนครนายก ค้างหนึ่งคืน วันที่ 28 เมษายน 2550 เดินทางกลับมาร่วมงาน “พิธีสมโภช พระพุทธรควาวิจิตร” ที่หอพระ มศว องค์กรฯ ตอนเย็นค่ำรับประทานอาหารร่วมกันกับคณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่ายุคแสนแสน ชมรมผู้สูงอายุ ซึ่งวันดังกล่าว...อย่างที่เราทราบกันเป็นอย่างดีว่าเป็น “วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” วาระ 58 ปี มศว ปีนี้จัดงานเลี้ยงใหญ่โต ด้วยประสงค์จะให้พวกเราได้ทำบุญร่วมกันใน “พิธีสมโภชพระพุทธรควาวิจิตร” ซึ่งการสร้างพระพุทธรควาวิจิตร ได้ดำเนินงานมาประมาณ 2 ปี ได้ปฏิมากรมือเอก อาจารย์บำรุงศักดิ์ กองสุข ซึ่งเป็นช่างปั้นแนวหน้าในปัจจุบัน ปั้นพระพุทธรูปที่ประณีต งดงาม สงบสงัด สมahi “ปางประทานธรรม” ที่งดงามมาก เนื้อสำริดเกรด A ปิดทองคำเปลวสุกปลั่ง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นองค์ประธานพิธีเททองพระเกษมาลา ในปี 2547 ที่ผ่านมา ก็หวังว่าจะเป็นพระพุทธรูปประจำ มศว องค์กรฯ เพื่อเป็นสิริมงคล ปกป้องคุ้มครอง และเตือนสติให้เราประกอบแต่กรรมดี เสียสละเพื่อการศึกษา เพื่อประเทศชาติกันอย่างแท้จริงโดยถ้วนหน้า

• “พิธีสมโภชพระพุทธรควาวิจิตร” และ “วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ดังกล่าว มีหนังสือที่ระลึกแจกสำหรับทุกท่าน เนื้อหาสาระ ทั้งพิธีสมโภชพระพุทธรควาวิจิตรและ “แหล่งเรียนรู้ มศว เพื่อชุมชน” ซึ่งเป็นอีกมิติหนึ่งเป็นอีกแนวรุกหนึ่งของ มศว ในอนาคต แหล่งเรียนรู้เพื่อชุมชนประกอบด้วย หอสมุด สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ ศูนย์วิจัยและการจัดการความรู้ทางพฤกษศาสตร์ ศูนย์ศิลปวิทยบริการ และศูนย์ศึกษาภูมิปัญญาไทยในรามเกียรติ์ “โขงจิว” รร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถมศึกษา) ซึ่งแนวรุกดังกล่าวจะเชื่อมโยงไปถึง Academic Complex บริเวณลานอโศกมนตรี ที่จะมีแหล่งเรียนรู้เพื่อชุมชนมากมาย เช่น ศูนย์หนังสืออโศกมนตรี อุทยานไซเบอร์และวิทยาศาสตร์ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเพื่อชุมชน รวมไปถึงพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย (บ้านทรงไทยภาคกลาง) และศูนย์ศึกษาการกีฬาและพลศึกษาที่ มศว องค์กรฯ ฯลฯ • สำหรับการปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ครั้งนี้

คณะดำเนินการได้วางเป้าหมายอัตลักษณ์บุคลากร มศว ไว้ 7 ประการ ดังนี้
 “คุณธรรมนำชีวิต รวมพลังและสร้างสรรค์ เรียนรู้สู่ความก้าวหน้า สร้างงาน
 ความเป็นผู้นำ เปลี่ยนแปลงเป็นโอกาส ภาควิชาใจในองค์กร อุทิศตนเพื่อ
 มศว” •

เราคือผู้สร้างสรรค์ มศว

ราชพฤกษ์เหลืองอร่ามงามสดใส
 ร้อยน้ำใจ ร้อยศรัทธา ทำความฝัน
 พลังสติปัญญา กาย ใจ มุ่งมั่น
 เราคือผู้สร้างสรรค์ มศว

“คุณธรรมนำชีวิต” และจิตใจ
 “รวมพลังและสร้างสรรค์” ให้เกิดก่อ
 “เรียนรู้สู่ความก้าวหน้า” ให้เพียงพอ
 ของ “สร้างงานความเป็นผู้นำ”

การ “เปลี่ยนแปลงเป็นโอกาส”
 องอาจ “ภาควิชาใจในองค์กร” เลิศล้ำ
 “อุทิศตนเพื่อ มศว” ได้จดจำ
 น้ำคำ น้ำใจ และไมตรี

ราชพฤกษ์เหลืองอร่ามงามสดใส
 ความงดงามก้าวไกลด้วยการศึกษา
 โลกสดใสด้วย สิกขา วิรุฬหิ สมบูรณ์
 ชาวประชาแซ่ซ้องชื่นชมยินดี

(วิรุณ ตั้งเจริญ : คำร้อง ชัชวาลย์ เมืองทอง : เรียบเรียงเสียงประสาน)

• **อาจารย์กวี้ง รอบคอบ** ศิษย์เก่า มศว ที่เคยมีบทบาทในการ
 บริหารกระทรวงศึกษาธิการมากมาย อธิปไตยหลายกรม มือขวาของ **คุณพนิจ**
จารุสมบัติ ท่านสนิทสนมกับ นพ.พงษ์ศักดิ์ วิทยากร คุณหมออาวุโส

ประธานเครือโรงพยาบาลกรุงเทพ “บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)” หรือ BMC “Bangkok Hospital Medical Center” ที่มีโรงพยาบาลอยู่ในเครือ 17 โรงพยาบาล ทรัพย์สินกว่าสามหมื่นล้าน มีหมอ 500-600 คน มีบุคลากรนับหมื่น เป็นอันดับหนึ่งในประเทศไทย อันดับสองของเอเชีย คุณหมอปวงษ์ศักดิ์ วิทยากร เป็นที่ปรึกษาของศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มศว ทางโรงพยาบาลกรุงเทพได้มาช่วยประเมินศูนย์การแพทย์ของเรามาหลายปีแล้ว • ท่านอาจารย์กว้าง รอบคอบ คุณหมอปวงษ์ศักดิ์ วิทยากร คุณหมอเฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา) และผม ได้ไปรับประทานอาหารหรือความร่วมมือกัน (2 เมษายน 2550) เราพร้อมจะลงนามความร่วมมือในหลายเรื่อง ทั้งคณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพอื่นๆ ในการพัฒนาบุคลากรและนิสิต การบรรยาย ผู้เชี่ยวชาญต่างชาติ ทุนพัฒนาอาจารย์ การศึกษาในเรื่องต่างๆ สหคเคเวชภัณฑ์ยา ฯลฯ และที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับคณะ สถาบัน สำนักต่างๆ ของ มศว ที่สำคัญยังหารือกันถึงเรื่อง “ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ ชลประทาน มศว” ที่จะร่วมกันพัฒนาอีกด้วย ก็เป็นความหวังในกัลยาณมิตรในเครือข่ายที่ร่วมกันพัฒนาคณะแพทยศาสตร์ ศูนย์การแพทย์ และคณะต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ให้เข้มแข็งก้าวหน้าต่อไป... การลงนามความร่วมมือ เกิดขึ้นในวันที่ 9 พฤษภาคม 2550 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (11.00 น.) •

หมายเหตุ บันทึกถือการบดี 15 พฤศจิกายน 2546 ถึง 20 เมษายน 2550

